

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

8 AOÛT 1946.

PROJET DE LOI

relatif à la réparation des dommages de guerre
aux biens privés.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi sur la réparation des dommages de guerre aux biens privés, que le Gouvernement a l'honneur de soumettre au vote du Parlement, appelle quelques remarques essentielles qui en feront apparaître les principes déterminants et le mécanisme d'application.

Il importe, en effet, de ne point s'abuser ni sur ce que les sinistrés conviennent d'appeler le droit aux dommages de guerre invoqué dans le chef de l'Etat, ni sur la nature du droit à une telle réparation.

L'Etat, c'est-à-dire la collectivité des citoyens, ne peut, ni en droit privé, ni en droit public, être rendu responsable des dommages subis à l'occasion d'une guerre qui lui a été imposée. Le fait de l'ennemi est le fait du tiers qui se rencontre avec la force majeure pour justifier une totale exonération au regard du préjudice infligé aux biens privés.

Et cependant, l'Etat proclame le principe d'un droit à la réparation, principe justifié par deux nécessités essentielles :

1° L'intérêt majeur de l'Etat, c'est-à-dire de la collectivité, à reconstituer ses richesses nationales;

2° Le principe de solidarité nationale qui s'oppose à l'appauvrissement injuste d'une série de personnes

8 AUGUSTUS 1946.

WETSONTWERP

betreffende de herstelling der oorlogsschade
aan private goederen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het wetsontwerp betreffende de herstelling der oorlogsschade aan private goederen, dat de Regeering de eer heeft aan het Parlement voor te leggen, eischt enkele essentiële opmerkingen welke er de determinerende principes, alsmede het mechanisme van toepassing zullen laten van uitschijnen.

Het is inderdaad van belang zich niet te vergissen noch aangaande hetgeen de gesinistreerden gewoonlijk noemen « recht op schadevergoeding » dat zij in hoofde van den Staat inroepen, noch aangaande den aard van het recht op dergelijke herstelling.

De Staat, met andere woorden de gemeenschap der burgers, kan, noch ten opzichte van het privaat recht, noch ten opzichte van het openbaar recht, aansprakelijk worden gesteld voor de schadelijke gevolgen van een oorlog die hem werd opgelegd. Het feit van den vijand is het feit van een derde dat, zooals een geval van overmacht, een totale vrijstelling ten aanzien van de geleden schade aan privaat eigendom rechtvaardigt.

En nochtans, huldigt de Staat het principe van een recht op herstel, principe gewettigd door twee essentiële noodwendigheden :

1° Het hoofdbelang voor den Staat, t.i.z. de gemeenschap, om zijn nationale rijkdommen te herstellen;

2° Het principe van nationale solidariteit dat zich tegen de onrechtvaardige verarming verzet van een

H.

atteintes par le seul hasard de la guerre, alors que les autres sont demeurées indemnes dans leurs biens.

Ce sont ces deux notions et celles-là seules qui incitent l'Etat à intervenir dans les dommages de guerre et à proclamer le droit à une créance dans son chef.

Toutefois, l'étendue du désastre est telle qu'il est impossible à la communauté d'intervenir immédiatement et intégralement dans la réparation des dommages de guerre.

Cette impossibilité, qu'il importe de souligner, trouve sa cause dans une triple limitation : celle des capitaux, celle de la *main-d'œuvre* et celle des *matériaux*. Notre pays se relève lentement de ses ruines; c'est en nous-mêmes que nous devons trouver les ressources pour son relèvement. On ne peut feindre d'ignorer qu'on n'évitera pas le procès-verbal de carence à charge des auteurs des dommages que nous avons subis.

Ces raisons obligent l'Etat à limiter et à suspendre l'exercice du droit que, pour les motifs ci-dessus indiqués, il s'est plu à reconnaître, n'ayant en vue que la solidarité et la restauration nationales.

En limitant ainsi son intervention, l'Etat tient cependant compte de certains critères essentiels : il faut, d'une part, distinguer parmi les dommages celui-là même qu'on peut appeler le dommage familial, c'est-à-dire la carence d'habitations et, d'autre part, constater qu'un grand nombre de sinistrés ne sont pas seulement privés de leur toit, mais aussi des moyens de le reconstruire.

Ce sont ces citoyens-là qui doivent recevoir une aide immédiate, qui les replacera dans une situation minimum, leur donnant l'essentiel que cette situation réclame.

C'est pourquoi la présente loi proclame le principe de l'intervention de l'Etat pour tous les dommages immobiliers, mais en limite provisoirement la réparation à la valeur au 31 août 1939, sauf pour cette catégorie de citoyens sinistrés à qui cette valeur minima au 31 août 1939 ne permet pas de reconstruire ce toit essentiel, si modeste soit-il.

Les mêmes considérations ont inspiré le Gouvernement pour la reconstitution des meubles meublants : il convient d'assurer la reconstitution du mobilier de nécessité en accordant aux sinistrés la jouissance d'un mobilier à la fois décent, confortable et suffisant, mais sans esprit de luxe et à l'exclusion de toute valeur somptueuse que l'Etat ne pourrait pas, dans les circonstances actuelles, prendre en charge.

Dans le domaine des stocks, marchandises et outillage, il échet de faire remarquer que l'Etat ne s'enrichit pas à reconstituer des denrées périssables et un outillage bientôt suranné. Considérant cependant que

reels personnes, getroffen door het louter toeval van den oorlog, terwijl de anderen onbenadeeld bleven in hun goederen.

Het zijn deze twee noties en zij alleen die er den Staat toe brengen tussehenbeide te komen voor wat de oorlogsschade betreft en het recht te verkondigen op een vordering te zijnen hoofde.

Nochtans, is het onheil zoo uitgestrekt dat het aan de gemeenschap onmogelijk is oogenblikkelijk en integraal tussehen te komen in het herstellen van de oorlogsschade.

Deze onmogelijkheid, die het van belang is te onderstrepen, vindt haar oorzaak in een drievoudige beperking : die der kapitalen, die der werkkrachten en die der materialen. Ons land staat langzaam uit zijn puinen op; in onszelf moeten wij de middeelen vinden voor zijn heropheuring. Men mag niet veinzen niet te weten dat men het proces-verbaal van afwezigheid van vermogen ten laste van de daders der schade die wij geleden hebben niet zal vermijden.

Deze redenen verplichten er den Staat toe de uitoefening te beperken en te schorsen van het recht dat hij, voor de hierboven vermelde redenen, heeft willen erkennen, slechts de solidariteit en den nationalen wederopbouw op het oog hebbend.

Terwijl hij aldus zijn tussehenkomst beperkt, houdt de Staat nochtans rekening met zekere essentiële criteria; men dient eenerzijds in de schade te onderscheiden deze zelf die men familiale schade noemen kan, t.i.z. het gebrek aan woningen, en anderzijds vast te stellen dat een groot aantal gesinistreerden niet enkel van onderdak beroofd zijn, maar ook van de middelen om het terug te bouwen.

Het zijn deze medeburgers die een onmiddellijke hulp moeten ontvangen, die hen terug in een minimumtoestand zal plaatsen, die hun het essentiële geeft dat deze toestand vereischt.

Daarom huldigt de huidige wet het principe der Staatstussehenkomst voor alle onroerende schade, maar beperkt er, voorloopig, het herstel van tot de waarde op 31 Augustus 1939, uitgezonderd voor deze categorie geëiste medeburgers aan wie deze minimumwaarde op 31 Augustus 1939 niet toelaat het essentiële onderdak, hoe bescheiden ook, terug te bouwen.

Dezelfde overwegingen hebben de Regeering aangezet voor het herstellen der stoffeering : het is billijk het herstel te verzekeren van het noodige mobiel met aan de gesinistreerden het genot toe te staan van een modelmobiel, gelijktijdig fatsoenlijk, geriefelijk en voldoende, maar zonder weeldenasreving en met uitsluiting van iedere weelderige waarde die de Staat, in de huidige omstandigheden, niet ten laste zou kunnen nemen.

Op gebied van voorraden, waren en uitrusting, past het te doen opmerken dat de Staat zich niet verrijkt met het herstellen van vergankelijke waren en van een weldra verouderde uitrusting. Overwegende

ces biens sont producteurs de bénéfices, il était normal qu'on en restituât une partie.

Les auteurs du présent projet ont cru devoir tenir compte des travaux législatifs et projets antérieurs. Il a paru, en effet, opportun d'adopter, sans plus attendre, les parties de ces projets présentant avant tout un caractère technique et qui ont été l'objet d'une longue et minutieuse étude.

Il eût été contraire à l'intérêt des sinistrés de méconnaître ce qui avait été acquis.

Pour favoriser une reconstruction rapide des immeubles détruits, le projet prévoit la création d'un Office National de la Reconstruction qui dirigera et coordonnera les efforts entrepris à cette fin.

Cet Office National de la Reconstruction, en limitant par son intervention le coût des réparations, diminuera par là même la charge de l'Etat.

Les dommages énormes causés par la guerre à notre flotte intérieure et rhénane méritait également une attention toute particulière : c'est l'Office National pour la reconstruction de la flotte intérieure et rhénane qui sera chargé de remettre au point cet outil indispensable à la reprise économique.

Le présent projet de loi prévoit l'intervention de l'Etat sous un double aspect : celui d'une indemnité de réparation et celui d'un crédit de restauration. Les modalités de cette double intervention seront mises en lumière dans l'analyse des articles qui suit le présent exposé.

Même ainsi limitée, la réparation des dommages ne peut grever le budget normal de l'Etat et constitue une charge écrasante. Il faut donc créer, outre les ressources normales du Trésor, des ressources extraordinaires, spécialement affectées à la réparation des dommages de guerre. C'est la caisse autonome prévue dans le projet de loi qui sera alimentée par ces ressources spéciales.

Le Gouvernement est persuadé que les Chambres législatives reconnaîtront l'importance des principes énoncés dans le présent exposé et sanctionneront les conséquences qui en découlent normalement.

Les sinistrés attendent avec confiance la sanction des Chambres législatives.

nochtans dat deze goederen voordeelen afwerpen, was het normaal er toch een deel van te herstellen.

De auteurs van het huidige ontwerp waren de meening toegedaan dat zij rekening moesten houden met de reeds gedane wetgevende bewerkingen en vorige ontwerpen. Het scheen inderdaad gelegen zonder verwijl deze gedeelten van de vorige ontwerpen over te nemen welke een technisch karakter hebben en reeds het voorwerp waren van een grondige studie.

Het ware tegenstrijdig geweest met de belangen der gesinistreerden de verkregen kennis uit te schakelen.

Om een spoedigen wederopbouw van de verwoeste gebouwen te begunstigen voorziet het ontwerp de oprichting van een Nationalen Dienst voor Wederopbouw die met dit doel aangewende krachtspanningen zal leiden en ordenen.

Deze Nationale Dienst voor Wederopbouw zal, door zijn tussenkomst, de kosten van de herstellingen op een laag peil houden en zodoende de lasten van den Staat verminderen.

De enorme schade door den oorlog aan onze binnenlandse en Rijnlandse vloot veroorzaakt zou eveneens een gansch bijzondere aandacht verdienen : de Nationale Dienst voor den wederopbouw van de binnenlandse en Rijnlandse vloot zal er mede belast worden dat onontbeerlijk werktuig voor de economische herleving weder op te knappen.

Het huidige wetsonwerp voorziet de Staatstusschenkomst onder een dubbel aspect : dat eener herstellingsvergoeding en dat van een herstellingskrediet. De modaliteiten dezer tweevoudige tussenkomst zullen door de ontleding der artikels die op deze uiteenzetting volgt, in het licht gesteld worden.

Niettegenstaande deze beperking mag het herstel der oorlogsschade het gewoon budget van den Staat niet bezwaren; het is trouwens een drukkende en verpletterende last. Buiten de gewone inkomsten van de Schatkist is het dus noodzakelijk zich uitzonderlijke geldmiddelen, uitsluitend dienend tot herstel van oorlogsschade, aan te schaffen. Deze geldmiddelen zullen in de door het wetsonwerp voorziene zelfstandige kas verzameld worden.

De Regeering is er van overtuigd dat de Wetgevende Kamers het belang van hierbovenvermelde principes zullen aannemen en tevens de gevolgen die er normaal uit voortvloeien zullen bekrachtigen.

De gesinistreerden wachten met vertrouwen op de bekrachtiging der Wetgevende Kamers.

CHAPITRE PREMIER.

DE L'INTERVENTION DE L'ETAT.

Article premier. — L'article 1 détermine l'objet et le champ d'application de la présente loi. Il précise :

- 1° Les dommages qui donnent lieu à une intervention de l'Etat;
- 2° Les biens auxquels cette intervention s'applique;
- 3° Le principe de la territorialité du dommage.

Les dommages doivent avoir été causés par faits de guerre. L'article 2 permettra de déterminer avec plus de précision ce qu'il convient d'entendre par faits de guerre en énumérant notamment l'ensemble des faits qui sont généralement considérés comme tels par la doctrine et la jurisprudence qui ont suivi la guerre 1914-1918.

Les dommages doivent avoir été directs, matériels et certains :

Directs : c'est-à-dire qu'ils doivent avoir été la suite immédiate et nécessaire du fait de guerre, qu'il doit y avoir eu un lien direct de cause à effet entre le fait de guerre et le dommage subi

Matériels : c'est-à-dire à l'exclusion de tout dommage moral et des souffrances.

Certains : c'est-à-dire établis, déterminés, par opposition au préjudice éventuel, hypothétique ou non établi.

Les biens doivent avoir été corporels, meubles et immeubles :

Corporels : c'est-à-dire les choses à l'exclusion des droits. Ainsi la perte de valeur ou de créances ne donnera lieu à aucune indemnité parce qu'elles n'ont rien de corporel; de même la perte de situation, de clientèle, la privation de ressources, l'insolvabilité d'un débiteur ou le manque à gagner.

Meubles : tous les corps mobiles pouvant se déplacer par eux-mêmes ou être déplacés.

Immeubles : qu'ils soient par nature ou par destination.

Ces biens doivent être des biens du domaine privé à l'exclusion de tous biens du domaine public ou assimilé dont la réparation appartient à l'Etat et est réglée par une législation particulière. Il n'a pas paru

EERSTE HOOFDSTUK.

OVER DE STAATSTUSSCHENKOMST.

Artikel één. — Artikel 1 stelt het voorwerp en het toepassingssterrein van de huidige wet vast. Het bepaalt :

- 1° De schade die de tusschenkomst van den Staat rechtvaardigt;
- 2° De goederen waarop deze tusschenkomst van toepassing is;
- 3° Het principe van de territorialiteit van de schade.

De schade moet veroorzaakt zijn door oorlogsfeiten. Artikel 2 zal toelaten met meer nauwkeurigheid vast te stellen wat men door oorlogsfeiten moet verstaan met, namelijk, de feitelijke complexen op te sommen die, over het algemeen, als dusdanig worden beschouwd door de doctrine en de gebruikelijke rechtspraak die op den oorlog van 1914-1918 volgden.

De schade moet rechtstreeks, materieel en zeker zijn :

Rechtstreeks : t.t.z. dat zij het onmiddellijk en noodzakelijk gevolg moet zijn van het oorlogsfeit en dat er een rechtstreeksch verband van oorzaak tot gevolg moet bestaan tusschen het oorlogsfeit en de berokkende schade.

Materieel : t.t.z. met uitsluiting van alle zedelijke schade en het lijden.

Zeker : t.t.z. vastgelegd, bepaald, in tegenstelling met het gebeurlijke, hypothetische of niet vastgestelde nadeel.

De goederen moeten lichamelijk, roerend of onroerend geweest zijn :

Lichamelijk : t.t.z. de voorwerpen met uitsluiting van de rechten. Aldus geeft het verlies van waarde of van schuldvorderingen geen aanleiding voor eenige vergoeding omdat ze niets lichamelijks hebben; eveneens het verlies van situaties, van kalandisie, de berooving van bestaansmiddelen, het onvermogen van een schuldenaar of het niet-meer-verdienen.

Roerend : alle roerende lichamen die zich zelf kunnen verplaatsen of verplaatst worden.

Onroerend : hetzij per natuur of door bestemming.

Deze goederen moeten goederen zijn van het privaats domein met uitsluiting van alle goederen van het openbaar domein of gelijkgestelde waarvan het herstellen aan den Staat toekomt en door een speciale

nécessaire de préciser ce point dans l'article 1, l'intitulé du projet de loi en faisant mention.

Les dommages doivent, en principe, avoir été causés à des biens se trouvant sur le territoire de la Belgique.

Toutefois, il a paru nécessaire de prévoir deux exceptions. L'une concerne les biens appartenant à des Belges se trouvant en territoire étranger. Un arrêté royal en déterminera le sort. L'autre, qui forme le § 2, s'applique exclusivement aux navires et bateaux.

Il n'a pas paru nécessaire de définir ce qu'on entendait par navires et bateaux, les articles 1 et 271 du Livre II du Code de Commerce en donnant une définition suffisante. Cependant, certains navires et bateaux belges ont navigué sous pavillon étranger ou pour compte de gouvernements, de personnes physiques ou morales étrangers; dans bien des cas, les propriétaires de ces navires et bateaux pourront ou ont pu exercer un recours contre ces gouvernements et personnes. Dans ce cas l'intervention de l'Etat belge ne se justifie plus. C'est ce qui explique la disposition du § 2.

Le droit à la réparation pour les sinistrés ne naîtra que par la promulgation de la loi.

Il a paru cependant nécessaire de prévoir que le droit à la réparation rétroagisse au jour du sinistre. Cette rétroactivité aura son importance notamment en ce qui concerne la nationalité des bénéficiaires de la loi, la qualité des ayants droit ainsi que pour la détermination des effets d'une cession dans le cas où elle était autorisée et de certains droits acquis en vertu des dispositions légales antérieures. (Il en est ainsi, par exemple, pour ce qui concerne les mesures prises en vue de l'octroi des crédits ou d'avances à certains sinistrés.)

Les faits qui donnent lieu à application du décret du X Vendémiaire an IV sur la responsabilité des communes et des articles 1382 à 1386bis du Code civil sont prévus par le 3° de l'article 2. Il a paru nécessaire d'écarter l'application de ces dispositions aux faits prévus par la loi.

Art. 2. — L'article 2 énumère ce qu'il convient d'entendre par faits de guerre au sens de la présente loi.

Son texte est repris de l'article 2 de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 relatif à la déclaration des dommages de guerre aux biens privés.

Il n'est pas besoin de commenter l'énumération reprise à cet article.

Art. 3 et 4. — L'article 3 limite aux seules personnes physiques et morales de nationalité belge le bénéfice de la présente loi.

wetgeving geregeld wordt. Het bleek niet noodig dit punt nauwer te omschrijven in artikel 1, daar de titel van het wetsontwerp zulks vermeldt.

De schade moet, in principe, veroorzaakt geweest zijn aan goederen die zich op Belgisch grondgebied bevonden.

Nochtans, bleek het noodig twee uitzonderingen te voorzien. De eene betreft de goederen, toebehorend aan Belgen, die zich op buitenlandsch grondgebied bevonden. Een koninklijk besluit zal daarover beslissen. De andere, die § 2 vormt, is uitsluitelijk van toepassing op de zeeschepen en vaartuigen.

Het bleek niet noodig te bepalen wat men verstond door zeeschepen en vaartuigen, daar de artikels 1 en 271 van boek 2 van het handelsrecht er een voldoende definitie van geven. Nochtans hebben sommige Belgische zeeschepen en vaartuigen gevaren onder buitenlandsch paviljoen, of voor rekening van buitenlandse regeeringen, natuurlijke of zedelijke personen; in vele gevallen hebben de eigenaars van deze zeeschepen en vaartuigen een beroep kunnen aantekenen tegen deze regeeringen of personen. In dit geval is de tusschenkomst van den Staat niet meer te rechtvaardigen. Dit legt de beschikking van § 2 uit.

Het recht op schadevergoeding zal voor de gesinistreerden slechts bij afkondiging van de wet ontstaan.

Het bleek nochtans noodig te voorzien dat het recht op herstel zou terugwerken tot op den dag van het schadegeval. Deze terugwerkende kracht zal namelijk van belang zijn voor de nationaliteit der door de wet begunstigten, de hoedanigheid der rechthebbenden evenals voor de vaststelling der gevolgen van een afstand, in geval hij geoorloofd was, en van sommige krachtens vroegere wettelijke beschikkingen verworven rechten. (Aldus is het, bij voorbeeld, het geval voor de genomen maatregelen met het oog op de toekenning van kredieten en voorschotten aan sommige gesinistreerden.)

De feiten die aanleiding geven tot de toepassing van het dekreet van X Vendémiaire an IV, over de verantwoordelijkheid der gemeenten, en van de artikels 1382 tot 1386bis van het burgerlijk recht worden bij 3° van artikel 2 voorzien. Het bleek noodig de toepassing van deze beschikkingen van de hand te wijzen voor de door de wet voorziene feiten.

Art. 2. — Artikel 2 vermeldt wat men moet verstaan door oorlogsfeiten in den zin van de huidige wet.

Zijn tekst wordt overgenomen uit artikel 2 van de besluitwet van 19 September 1945 aangaande de aangifte van oorlogsschade aan private goederen.

Het is niet noodig de in dit artikel opgenomen opsomming te bespreken.

Art. 3 en 4. — Artikel 3 beperkt het voordeel van deze wet uitsluitend tot de natuurlijke en zedelijke personen van Belgische nationaliteit.

En ce qui concerne les personnes physiques, point n'est besoin de précisions particulières.

En ce qui concerne les personnes morales, le § 2 détermine les critères nécessaires pour qu'elles puissent bénéficier de la loi. Elles doivent justifier :

1° Avoir été constituées sous l'empire des lois belges;

2° Avoir leur siège social en Belgique ou l'avoir transféré à l'étranger par application de l'arrêté-loi du 2 février 1940. Cet arrêté-loi a permis aux sociétés belges, commerciales ou à forme commerciale de transférer provisoirement leur siège social en tout autre endroit que celui fixé dans l'acte social, même à l'étranger par simple décision de l'organe chargé de l'administration de la société, cela sans que la société perde sa nationalité.

3° Avoir la majorité de leurs capitaux, ou s'il s'agit d'une association sans but lucratif, avoir la majorité de leurs membres de nationalité belge.

Il importe de souligner que ce seront les personnes morales qui prétendent pouvoir bénéficier de la loi qui auront à faire la preuve de ce qu'elles réunissent les conditions déterminées ci-dessus.

Le § 3 prévoit l'assimilation des personnes morales constituées conformément à la législation coloniale, aux personnes morales de nationalité belge.

L'article 3 limite le bénéfice de la loi aux personnes physiques ou morales de nationalité belge.

Toutefois, une exception a été prévue par l'article 4 en faveur des personnes physiques ou morales de nationalité étrangère, pour autant qu'un traité de réciprocité ait réglé cette question des dommages de guerre entre la Belgique et leur pays. Les conditions de l'application de la présente loi à ces étrangers seront déterminées par le traité qui interviendra.

Une seconde exception prévue par l'article 4 concerne les apatrides et les étrangers ayant subi des dommages matériels à la suite de leur activité contre l'ennemi. Il a paru, en effet, que ces étrangers qui ont lutté avec le peuple belge contre l'occupant devaient bénéficier comme les Belges de l'intervention de l'Etat pour les dommages qu'ils ont subis. Un arrêté royal déterminera les catégories de bénéficiaires et les conditions dans lesquelles ils pourront bénéficier de la loi.

Art. 5. — L'article 5 prévoit l'exclusion de ces catégories de citoyens qui, par leur attitude sous l'occupation, se sont désolidarisés de notre peuple. Ce

Voor de natuurlijke personen zijn er geen speciale aanduidingen noodig.

Voor de zedelijke personen bepaalt § 2 de noodige criteria om van de wet te kunnen genieten. Zij moeten bewijzen :

1° Onder het beheer van Belgische wetten te zijn opgericht;

2° Dat zij hun socialen zetel in België hebben of dat zij hem naar het buitenland hebben overgebracht bij toepassing van de wet van 2 Februari 1940. Deze besluitwet heeft aan de Belgische handelsmaatschappijen of deze met commerciële vorm toegelaten voorloopig hun maatschappelijke zetel over te brengen naar om het even welke andere plaats dan die bepaald door de maatschappelijke acte, zelfs naar het buitenland, door eenvoudige beslissing van het orgaan belast met het bestuur van de maatschappij, zonder dat de sociëit haar nationaliteit verloor.

3° Dat de meerderheid van hun kapitalen, of, waar het gaat om een vennootschap zonder winstooiwerk, de meerderheid van hun leden van Belgische nationaliteit zijn.

Het is van belang te onderstrepen dat het de zedelijke personen, die beweren van de wet te kunnen genieten, zelf zijn, die het bewijs zullen moeten leveren dat zij de bovenvermelde voorwaarden vervullen.

Paragraaf 3 voorziet de gelijkstelling van de zedelijke personen, gevestigd overeenkomstig de wetgeving der kolonie, met de zedelijke personen van Belgische nationaliteit.

Artikel 3 beperkt het voordeel van de wet tot de natuurlijke of zedelijke personen van Belgische nationaliteit.

Nochtans, werd bij artikel 4 een uitzondering voorzien voor natuurlijke of zedelijke personen van buitenlandsche nationaliteit, voor zoover een verdrag van wederkeerigheid deze kwestie van oorlogsschade tusschen België en hun land heeft geregeld. De voorwaarden van toepassing voor deze wet op deze buitenlanders zullen door het verdrag, dat zal gesloten worden, vastgesteld worden.

Een tweede bij artikel 4 voorziene uitzondering betreft de heimatlozen en de buitenlanders die materiële schade leden tengevolge van hun bedrijvigheid tegenover den vijand. Het bleek, inderdaad, dat deze vreemdelingen die met het Belgische volk streden tegen den bezetter, evenals de Belgen moesten genieten van de Staatstusschenkomst voor de schade die ze leden. Een koninklijk besluit zal de categorieën vaststellen van de begunstigten en de voorwaarden waaronder zij van de wet zullen kunnen genieten.

Art. 5. — Artikel 5 voorziet de uitsluiting van deze categorieën medeburgers die zich, door hun houding tijdens de bezetting, van hun volk desoli-

manquement à la solidarité nationale doit les exclure du bénéfice d'une loi dont le principe essentiel est cette notion de solidarité.

Le § 2 rappelle le principe général de droit : l'ayant droit d'une personne déchue ne peut bénéficier des avantages dont ne pourrait pas bénéficier son auteur. Cependant, si les ayants droit d'une personne qui aurait été frappée de déchéance en vertu de l'article 5 ont eu, sous l'occupation, une conduite patriotique, il eût été injuste qu'ils ne pussent pas bénéficier de l'intervention de l'Etat pour la réparation des dommages causés à des biens qui sont entrés dans leur patrimoine. C'est pourquoi il est prévu que les Directeurs provinciaux des Dommages de guerre et, s'il échet, les Commissions d'appel, pourront les admettre au bénéfice de la loi.

Le § 3, enfin, prévoit l'exclusion du bénéfice de la loi les sociétés ou associations dont les administrateurs-gérants ou autres ont été condamnés pour les faits repris ci-dessus, mais pour autant seulement que la société ait tiré profit de leurs agissements; ici encore, la loi donne au Directeur provincial des Dommages de guerre et à la Commission d'appel le pouvoir de statuer souverainement sur le fait de savoir si la société a tiré profit ou non des agissements de ses mandataires.

Art. 6. — L'article 6 prévoit la suspension de l'exercice du droit à la réparation pendant l'instruction ainsi que pendant l'instance.

Il importe cependant de souligner que rien n'empêche le sinistré, contre lequel une instruction est ouverte, même pendant l'instance, d'introduire une demande à titre conservatoire. En effet, les demandes doivent être introduites dans un délai de rigueur.

On peut se demander quel sera le sort d'une demande introduite par un sinistré qui, poursuivi sur pied des dispositions indiquées à l'article 5, viendrait à décéder en cours d'instance : le droit commun et les principes généraux en matière pénale restent d'application.

Il est impossible de légiférer pour tous les cas particuliers qui pourraient se présenter et il n'a pas paru opportun de modifier, sans raisons graves, les principes généraux du droit pénal.

Art. 7. — L'article 7 traite de l'action en répétition que l'Administration des Dommages de guerre peut exercer contre l'une des personnes physiques ou morales visées à l'article 5 ou contre ses ayants droit, lorsqu'un paiement indu a été fait.

dariseerden. Om dit te kort aan nationale solidariteit dienen ze uitgesloten van het voordeel van een wet waarvan het essentiële principe deze notie van samenhoorigheid is.

Paragraaf 2 herinnert aan het algemeen principe van recht; de rechthebbende van een vervallen verklaard persoon kan niet genieten van de voordeelen waarvan zijn rechtsvoorganger niet zou kunnen genieten. Nochtans, indien de rechthebbenden van een persoon die krachtens artikel 5 vervallen verklaard werd, zich tijdens de bezetting patriotisch gedroegen ware het onrechtvaardig hen niet te laten genieten van de Staatstusschenkomst voor het herstellen der schade berokkend aan goederen die hun bezit kwamen vermeerderen. Daarom werd voorzien dat de provinciale directeurs voor oorlogsschade en, gebeurlijk, de Commissies voor Beroep, hen tot het voordeel van de wet kunnen toelaten.

Paragraaf 3 voorziet, ten slotte, de uitsluiting van het voordeel van de wet der vennootschappen of vereenigingen waarvan de beheerders of anderen veroordeeld werden voor hierboven vermelde feiten, maar voor zoover enkel de vennootschap voordeel haalde uit hun handelingen; hier nog, geeft de wet, aan de provinciale directeurs voor oorlogsschade en aan de Commissie van Beroep, de macht om souverain te beslissen over het feit of de vennootschap voordeel haalde of niet uit de handelingen van haar mandaathouders.

Art. 6. — Artikel 6 voorziet de schorsing der uitoefening van het recht op herstel tijdens het onderzoek evenals tijdens den aanleg.

Het is nochtans van belang te onderstrepen dat niets den gesinistreeerde, tegen wien een onderzoek werd ingesteld, belet, zelfs tijdens den aanleg, een aanvraag in te dienen als vrijwaring. De aanvragen moeten, inderdaad, binnen een verplichte tijdsruimte ingediend worden.

Men kan zich afvragen wat er zal gebeuren met een aanvraag ingediend door een gesinistreeerde die, vervolgd op grond van de bij artikel 5 aangeduide beschikkingen, zou overlijden terwijl de zaak ahangig is : het gemeene recht en de algemeene principes in strafzaken blijven van toepassing.

Het is onmogelijk wetten uit te vaardigen voor alle afzonderlijke gevallen die zich kunnen voordoen en het scheen niet gelegen, zonder ernstige redenen, de algemeene principes van het strafrecht te wijzigen.

Art. 7. — Artikel 7 handelt over de *rechtsvoordring voor terugbetaling* die het Bestuur voor Oorlogsschade tegen een der bij artikel 5 beoogde natuurlijke of zedelijke personen of tegen hun rechthebbenden kan indienen wanneer een betaling ten onrechte geschiedde.

Le délai pour intenter cette action en répétition est de trois ans et la computation en est faite, soit du jour du paiement, soit du jour où, par exemple, une déchéance postérieure au paiement est devenue définitive.

Une procédure rapide a été envisagée : celle prescrite pour les recouvrements en matière domaniale. C'est l'Administration des Dommages de guerre qui agit, à l'intervention des agents qualifiés par elle. L'agent qualifié dressera la *contrainte*, soit l'acte par lequel il détermine le montant de l'indu, la cause de la dette et la personne dans le chef de laquelle elle a pris naissance. Cet acte sera visé et déclaré exécutoire par le Juge de Paix du canton dans lequel se trouve le bureau de l'Administration des Dommages de guerre où le paiement doit être effectué. Ainsi contresigné, il sera signifié au débiteur, le tout conformément à l'article 64 de la loi organique du 22 Frimaire an VII sur l'enregistrement. Ajoutons que cette contrainte sera motivée et la signification à personne ou au domicile élu se fera selon les règles prescrites par le Code de procédure civile pour les significations en Belgique et, le cas échéant, par la loi du 28 juin 1889 pour les significations, en matière fiscale, à l'étranger.

Il est à peine besoin de rappeler que le visa et l'exécutoire du Juge de Paix confèrent à la contrainte la force du jugement par défaut.

Art. 8. — L'article 8 précise les modalités de la double intervention de l'Etat.

Dans l'exposé des principes de la présente loi, il a déjà été souligné l'impossibilité pour l'Economie nationale de supporter la charge d'une réparation intégrale.

Les sinistrés bénéficieront donc de l'allocation d'indemnités de réparation, dont les modalités seront précisées lors de l'examen du chapitre II (art. 9), et de crédits de restauration. Ces crédits leur seront accordés, indépendamment des indemnités de réparation, par des établissements spécialisés de crédit reconnus par l'Etat, lequel prendra à sa charge une partie des intérêts et garantira le remboursement des sommes ainsi avancées dans les limites fixées par la loi.

Il a paru inopportun d'intervenir pour les dommages de minime importance et dont la réparation pouvait être supportée sans inconvénient majeur, par le sinistré lui-même. C'est pourquoi le § 2 de l'article 8 prévoit que l'intervention de l'Etat n'est pas accordée lorsque le dommage ne dépasse pas 5,000 francs et que le demandeur a bénéficié en 1945 (exercice 1946) de revenus soumis à l'impôt com-

De tijdruimte om die rechtsovereenkomst voor terugbetaling in te dienen duurt drie jaar en de berekening ervan begint hetzij op den dag der betaling, hetzij op den dag waarop, bijvoorbeeld, een vervalverklaring, volgend op de betaling, definitief geworden is.

Een vlugge procedure wordt beoogd : deze voorgeschreven voor de terugbetalingen in domaniale zaken. Het is het Bestuur voor Oorlogsschade dat door tussenkomst van door hem aangeduide agenten handelt. De bevoegde bediende zal het dwangbevel opstellen, hetzij de akte waardoor hij het ten onrechte betaalde bedrag, de oorzaak van de schuld en den persoon uit hoofde waarvan zij ontstond, vaststelt. Deze akte zal ondertekend en uitvoerbaar verklaard worden door den Vrederechter van het kanton waarin zich het bureau van het Bestuur voor Oorlogsschade bevindt waar de betaling moet geschieden. Aldus mede ondertekend zal zij aan den schuldenaar betekend worden, alles overeenkomstig artikel 64 van de organische wet van 22 Frimaire an VII over de registratie. Voegen wij erbij dat dit dwangbevel met redenen zal omkleed zijn en de betekening aan persoon of ten gekozen domicilie zal geschieden naar de door het burgerlijke procedureboek, voor de beteekenings in België en, in voorkomend geval, door de wet van 28 Juni 1889, voor de beteekenings, in fiscale aangelegenheden, in het buitenland, voorgeschreven regelen.

Het schijnt nauwelijks noodig er aan te herinneren dat het visum en het uitvoeringsbevel van den vrederechter aan het dwangbevel kracht geeft van een veroordeeling bij verstek.

Art. 8. — Artikel 8 bepaalt de modaliteiten van de tweevoudige Staatstusschenkomst.

In het memorie van toelichting van deze wet werd reeds de onmogelijkheid onderstreept voor de nationale Economie om den last van een volledige schade-loosstelling te dragen.

De gesinistreerden zullen dus de toewijzing van herstellingsvergoeding genieten, waarvan de modaliteiten nader zullen besproken worden bij het onderzoek van hoofdstuk II (art. 9) en van herstellingskredieten. Deze kredieten zullen hun, onafhankelijk van de herstellingsvergoedingen, verleend worden door gespecialiseerde vergoedingsinrichtingen, erkend door den Staat, die een deel der intresten ten zijnen laste zal nemen en de terugbetaling der aldus voorgeschoten sommen in de door de wet vastgestelde perken zal waarborgen.

Het bleek ongelegen tusschen te komen voor de schade van geringen omvang waarvan de herstelling zonder al te groot nadeel door den gesinistreeerde zelf kon gedragen worden. Daarom voorziet § 2 van artikel 8 dat de Staatstusschenkomst niet verleend wordt wanneer de schade de 5,000 frank niet overtreft, de aanvrager in 1945 (dienstjaar 1946) inkomsten had, onderworpen aan de aanvullende persoonlijke belas-

plémentaire personnel supérieurs à 30,000 francs, augmentés éventuellement d'un dixième par enfant à charge.

Deux facteurs s'opposent au paiement immédiat des indemnités et crédits prévus par la présente loi pour la réparation des dommages causés par la guerre. D'une part, l'impossibilité pour les finances publiques de supporter en une fois pareille charge; d'autre part, l'impossibilité de rassembler la main-d'œuvre et les matériaux suffisants pour une reconstruction immédiate et totale.

C'est pourquoi le § 3 de l'article 8 prévoit un système de règlement des dommages par priorité, les sinistrés les plus nécessiteux devant avoir le pas sur les autres. Un arrêté royal déterminera ces catégories de prioritaires.

La loi elle-même consacre le droit à une priorité absolue pour les prisonniers politiques, priorité qui se justifie par les sacrifices consentis et les souffrances qu'ils ont endurées pour notre pays. Cette priorité particulière est prévue par l'article 10, qui en détermine le champ d'application.

Le § 4 de l'article 8 consacre l'obligation, pour les sinistrés bénéficiaires d'une indemnité de réparation ou d'un crédit de restauration, d'affecter ceux-ci à la reconstruction de leurs biens.

Cette disposition s'impose par le caractère des principes mêmes qui sont à la base de la présente loi et justifient son économie.

Toutefois, dans certains cas, le Ministre de la Reconstruction pourra permettre des dérogations à ce principe. Ce sera, par exemple, pour des personnes âgées qui n'auraient plus aucun intérêt à reconstruire et auxquelles il paraîtra préférable d'allouer une somme d'argent compensatoire des dommages qu'elles ont subis.

En outre, et dans le même esprit, les bénéficiaires seront tenus de reconstruire dans la commune où se trouvait le bien sinistré. Il a été jugé préférable de prévoir la reconstruction dans la même commune, plutôt que sur la même assiette, parce que, dans bien des cas, l'assiette du bien sinistré ne permet plus la reconstruction, en raison des travaux militaires qui y ont été effectués.

D'autre part, dans de nombreux cas, les nécessités de l'urbanisation et du relotissement vont entraîner des modifications profondes du profil des fonds et la nécessité de reconstruire ailleurs dans la commune.

Dans certains cas particuliers, le Ministre de la Reconstruction pourra autoriser de reconstruire dans d'autres communes.

tingen, boven de 30,000 frank, gebeurlijk verhoogd met 1 tiende per kind ten laste.

Twee factoren verzetten zich tegen de onmiddellijke uitbetaling van de bij de huidige wet voorziene vergoedingen en kredieten voor de herstelling der schade veroorzaakt door den oorlog. Eenerzijds de onmogelijkheid voor de openbare finances om zulk een last ineens te dragen; anderzijds de onmogelijkheid om voldoende werkkrachten en materiaal te verzamelen voor den onmiddellijken en totalen wederopbouw.

Daarom voorziet § 3 van artikel 8 een regelingsstelsel der schade door voorrang, de meest behoeftige gesinistreerden dienen door de andere geholpen te worden. Een koninklijk besluit zal deze voorrangscategorieën bepalen.

De wet zelf bevestigt het recht op een absolute prioriteit voor de politieke gevangenen, prioriteit die gewettigd wordt door de gebrachte offers en het lijden dat zij verduurden voor ons land. Deze speciale voorrang wordt voorzien bij artikel 10 die er het toepassingsgebied zal van vaststellen.

Paragraaf 4 van artikel 8 bevestigt de verplichting, voor de gesinistreerden die een herstellingsvergoeding op een herstell krediet genieten, ze te gebruiken voor den wederopbouw van hun goederen.

Deze beschikking dringt zich op door het karakter van de principes zelf die ten grondslag liggen aan de huidige wet en haar economie rechtvaardigen.

Nochtans, in sommige gevallen, mag de Minister van Wederopbouw afwijkingen van dit principe toestaan. Dit zal, bijvoorbeeld, het geval zijn voor bejaarde personen die er geen belang bij hebben terug op te bouwen en aan wie het verkieslijker zou toeschijnen een geldsom toe te kennen als herstel voor de geleden schade.

Daarenboven zullen, in denzelfden geest, de begunstigden er toe gehouden zijn weder op te bouwen in de gemeente waarin zich het geteisterde goed bevond. Men oordeelde het verkieslijk den wederopbouw te voorzien in dezelfde gemeente, eerder dan op dezelfde zetting, omdat, in vele gevallen de zetting van het geteisterde goed den wederopbouw niet meer toelaat om wille van militaire werken die er werden uitgevoerd.

Anderzijds zullen, in talrijke gevallen, de urbanisatienoodwendigheden en de nieuwe indeelingen grondige wijzigingen aan het profiel der eigendommen, evenals de noodzakelijkheid om elders in de gemeente weder op te bouwen, na zich sleepen.

In zekere speciale gevallen, zal de Minister van Wederopbouw de toelating kunnen verleenen om in andere gemeenten weder op te bouwen.

CHAPITRE II.

DE L'INDEMNITE DE REPARATION.

Art. 9. — L'article 9 détermine les modalités d'octroi des indemnités de réparation et en fixe les conditions. Il distingue entre les dommages survenus :

- a) Aux immeubles par nature;
- b) Aux meubles meublants;
- c) Aux meubles, même immeubles par destination, affectés à une activité industrielle, agricole, commerciale ou artisanale ainsi qu'aux stocks ou à l'outillage industriel, agricole, commercial ou artisanal;
- d) Aux navires et bateaux.

A. — En ce qui concerne les immeubles par nature, tout sinistré a droit à l'indemnité de réparation sur la base minima de la valeur au 31 août 1939 du bien sinistré.

Cependant, certains sinistrés bénéficieront d'une indemnité supérieure au minimum reconnu en principe. Leur indemnité sera dès lors équivalente à la valeur de base minima affectée d'un coefficient de majoration variable selon la nature du bien sinistré et selon la situation fiscale du bénéficiaire.

Ce coefficient de majoration sera déterminé par des dispositions légales ultérieures.

Le projet de loi, toutefois, détermine déjà pour certaines catégories de sinistrés et de biens, les modalités selon lesquelles ces sinistrés obtiendront une réparation plus complète des dommages qu'ils ont subis.

Ce sont :

1° Les sinistrés, personnes physiques dont les revenus devant servir de base à l'impôt complémentaire personnel pour l'exercice 1946 n'ont pas dépassé un montant global de 60,000 francs majoré le cas échéant d'un dixième par enfant à charge.

Ces sinistrés obtiendront une indemnisation intégrale du dommage survenu à leurs immeubles par nature, pour autant que le montant de la réparation ne dépasse pas 500,000 francs. Dans le cas où le coût de la reconstruction dépasserait cette somme, l'intervention de l'Etat pour l'indemnité de réparation se limite à 500,000 francs.

Des crédits pourront être accordés pour le surplus conformément à l'article 11 de la loi.

2° Les sinistrés, personnes morales, dont le capital investi à la date du 31 décembre 1944 ou à la date de clôture du bilan de l'exercice social 1944-1945 ne dépasse pas 1,000,000 de francs seront indemnisés

HOOFDSTUK II.

OVER DE HERSTELLINGSVERGOEDING.

Art. 9. — Artikel 9 bepaalt de modaliteiten voor toekenning van herstellingsvergoedingen en stelt er de voorwaarden van vast. Het maakt een onderscheid tusschen de schade berokkend aan :

- a) Per natuur onroerende goederen;
- b) Stoffeeringen;
- c) Roerende goederen, zelfs onroerend door bestemming, benuttigd voor een nijverheids-, landbouw-, handels-, of beroepsbedrijvigheid alsook die berokkend aan voorraden of nijverheids-, landbouw-, handels-, of beroepsuitrusting;
- d) Zeeschepen en vaartuigen.

A. — Voor de per natuur onroerende goederen, heeft iedere gesinistreerde recht op herstellingsvergoeding op minimum basis der waarde op 31 Augustus 1939 van het geteisterde goed.

Nochtans, zullen zekere gesinistreerden van een hooger vergoeding dan de in principe erkende minimum vergoeding genieten. Hun vergoeding zal dus gelijkstaan met de minimum basiswaarde, vermenigvuldigd met een vermeerderingscoëfficiënt schommelend volgens den aard van het geteisterde goed en den fiscaal toestand van den begunstigde.

Deze vermeerderingscoëfficiënt zal door latere wettelijke beschikkingen vastgesteld worden.

Het wetsvoorstel voorziet echter, reeds voor zekere categorieën geteisterden en goederen, de modaliteiten volgens welke deze gesinistreerden een vollediger herstelling van de schade, die zij geleden hebben, zullen bekomen.

Het zijn :

1° De gesinistreerden, natuurlijke personen, waarvan de inkomsten die als basis moeten dienen voor de aanvullende persoonlijke belasting voor het dienstjaar 1946, een globaal bedrag van 60,000 frank, desgevallend vermeerderd met 1 tiende per kind ten laste, niet te boven ging.

Deze gesinistreerden zullen een volledige schade-loosstelling bekomen voor de schade berokkend aan hun per natuur onroerende goederen indien het bedrag van de herstelling de 500,000 frank niet te boven gaat. Indien de kosten van wederopbouw deze som overtreffen wordt de Staatstusschenkomst tot 500,000 frank beperkt.

Kredieten zullen, overeenkomstig artikel 11 van de wet, kunnen toegekend worden voor het teveel.

2° De gesinistreerden, zedelijke personen, waarvan het belegde kapitaal op 31 December 1944 of op den dag der sluiting van de balans voor het maatschappelijke dienstjaar 1944-1945, 1,000,000 frank

dans les mêmes conditions que les personnes physiques de la catégorie précédente (n° 1 ci-dessus).

Les modalités particulières de cette indemnisation intégrale sont clairement exposées et point n'est besoin d'un commentaire particulier en ce qui concerne ces modalités et la création prévue par la loi d'un Office National de la Reconstruction dont le nom même indique la mission.

B. — En ce qui concerne les meubles meublants, vêtements et ustensiles de ménage, le projet prévoit la reconstitution sur la base d'unités mobilières dont la consistance et la valeur seront fixées par arrêté royal.

Il a paru, en effet, équitable de ne pas établir de distinction entre les différentes catégories de citoyens sinistrés. Chaque sinistré aura droit au minimum d'objets d'ameublement, d'équipement ménager nécessaire et suffisant pour lui assurer une existence décente, tout luxe étant exclu.

C. — En ce qui concerne les meubles, même immeubles par destination, affectés à une activité industrielle, agricole, commerciale ou artisanale, en ce compris les stocks ou l'outillage industriel, agricole, commercial et artisanal, la loi prévoit que l'étendue des dommages sera établie sur la base du dernier inventaire précédant le sinistre ou, à défaut, sur la base d'une déclaration accompagnée de pièces justificatives. L'étendue du dommage ayant été ainsi établie, l'indemnité de réparation sera calculée sur la base de la valeur au 31 août 1939 des biens sinistrés.

Certaines catégories de sinistrés bénéficieront d'une indemnité égale à deux fois la valeur au 31 août 1939 de leurs biens. Cette disposition ne s'applique qu'aux sinistrés, personnes physiques ou morales, dont les revenus de toute nature servant de base à l'impôt complémentaire personnel de l'exercice 1946 ne dépassent pas 40,000 francs.

D. — En ce qui concerne les navires et bateaux, les modalités de l'intervention de l'Etat sont identiques à celles qui sont appliquées aux immeubles par nature.

Il y a lieu de remarquer, cependant, qu'un Office spécial est prévu pour la reconstruction de la flotte nationale intérieure et rhénane.

Le § 3 de l'article 9 prévoit que des indemnités visées ci-dessus seront déduits :

Le pourcentage de vétusté qui affectait le bien au moment du sinistre. Une exception est prévue pour les sinistrés propriétaires d'un seul immeuble dont

niet overtreft zullen onder dezelfde voorwaarden als de natuurlijke personen van de voorgaande categorie (zie n° 1 hierboven) schadeloos gesteld worden.

De speciale modaliteiten van deze volledige schade-loostelling worden duidelijk uiteengezet en vergen geen bijzonder commentaar voor deze modaliteiten en de door de wet voorziene oprichting van een Nationaal Dienst voor Wederopbouw waarvan de naam reeds de opdracht aanduidt.

B. — Voor de stofferingen, kleederen en huisraad voorziet het ontwerp de herstelling op basis van mobiele eenheden waarvan het gehalte en de waarde bij koninklijk besluit zullen vastgesteld worden.

Het bleek inderdaad billijk geen onderscheid te maken tusschen de verschillende categorieën geteisterde medeburgers. Iedere gesinistreerde zal recht hebben op een noodig en voldoende minimum meubilerings-, huisraadvoorwerpen om hem een fatsoenlijk bestaan te verzekeren met uitsluiting van alle weelde.

C. — Voor de roerende goederen, zelfs onroerend door bestemming, gebruikt voor een nijverheids-, landbouw-, handels- of beroepsbedrijvigheid, met inbegrip van voorraden of nijverheids-, landbouw-, handels- en beroepsuitrusting, voorziet de wet dat de uitgestrektheid der schade zal vastgesteld worden naar den laatsten vóór het schadegeval opgemaakte inventaris, of bij onstentenis op basis van een met bewijsstukken vergezeld aangifte. De uitgestrektheid der schade aldus vastgesteld zijnde, zal de herstellingsvergoeding berekend worden op de basis der waarde op 31 Augustus 1939 der geteisterde goederen.

Zekere categorieën gesinistreerden zullen een vergoeding genieten gelijk aan tweemaal de waarde van hun goederen op 31 Augustus 1939. Deze beschikking geldt enkel voor de gesinistreerden, natuurlijke of zedelijke personen, waarvan de inkomsten van allen aard die dienen als basis voor de aanvullende persoonlijke belasting voor het dienstjaar 1946 de 40,000 frank niet overtreffen.

D. — Voor de zeeschepen en vaartuigen, zijn de modaliteiten van Staatsfussschenkomst dezelfde als deze die gelden voor de per natuur onroerende goederen.

Er dient echter op gewezen dat een Speciale Dienst voorzien wordt voor den wederopbouw van de nationale binnenlandsche of Rijnlandsche vloot.

Paragraaf 3 van artikel 9 voorziet dat van de hierboven beoogde vergoedingen zullen afgetrokken worden :

Het percent van de aan het goed op het oogenblik van het schadegeval toerekenbare ouderdomsleest. Een uitzondering wordt voorzien voor de gesi-

la valeur au 31 août 1939 était inférieure à 80,000 francs. Une autre politique empêcherait pratiquement les petits propriétaires de reconstruire leur immeuble.

Une série de sommes et valeurs qui risqueraient de faire double emploi avec l'indemnité de réparation ou qui créeraient dans le chef du sinistré un enrichissement sans cause.

La partie du bénéfice exceptionnel visé par la loi du 16 octobre 1945 non prélevé au titre de l'impôt extraordinaire. Il a paru équitable de compenser les bénéfices extraordinaires réalisés à la faveur de la guerre avec l'indemnité pour dommage résultant de cette guerre.

Le § 4 conserve le droit pour les sinistrés qui avaient déjà, de leurs deniers, réparé leurs dommages, de bénéficier des mêmes avantages que ceux qui ne l'avaient pas fait.

Les époux non séparés de corps, formant entre eux une association conjugale, il est normal de cumuler les revenus quel que soit le régime matrimonial adopté.

Art. 10. — L'article 10 vise à empêcher le cumul entre une indemnité de réquisition faite par l'ennemi et l'indemnité de réparation pour dommages de guerre.

Cette disposition est de portée absolument générale et s'applique à tous les cas où le requis a touché de l'ennemi ou des organismes chargés de payer à sa décharge, une somme quelconque, si minime soit-elle.

Art. 10bis. — Cet article prévoit la réparation intégrale des dommages matériels qui sont la conséquence de l'arrestation ou de la détention des prisonniers politiques.

Il dresse une énumération non limitative des catégories des dommages visés par cet article. Il prévoit également une priorité absolue pour la réparation de ces dommages.

Cette priorité a été justifiée lors de l'examen de l'article 8.

CHAPITRE III.

DES CREDITS DE RESTAURATION.

Art. 11. — L'article 11 établit le principe de l'octroi de crédit aux sinistrés pour la partie du dommage subi qui ne serait pas indemnisée en application de l'article 9.

Cette demande de crédit doit être introduite dans les trois ans de la publication de la loi ou dans le délai d'un an à dater du sinistre survenu depuis cette promulgation.

nistreeerden eigenaars van een enkel gebouw waarvan de waarde op 31 Augustus 1939 beneden de 80,000 frank was. Een andere politiek zou praktisch de kleine eigenaars beletten hun huis terug te bouwen.

Een reeks sommen en waarden die een nuttelooze herhaling zouden zijn van de herstellingsvergoeding of die voor den gesinistreeerde een verrijking zonder oorzaak zouden vormen.

Het deel van de uitzonderlijke winst beoogd door de wet van 16 October 1945 niet geheven als uitzonderlijke belasting. Het scheen billijk de vergoeding voor schade voortvloeiend uit dezen oorlog te herstellen met de uitzonderlijke winsten verwezenlijkt dank zij den oorlog.

Paragraaf 4 behoudt het recht voor de gesinistreeerden die reeds met eigen penning hun schade hadden hersteld, om dezelfde voordeelen te genieten als dezen die het niet deden.

Voor de niet gescheiden echtgenooten, die onderling een huwelijksvennootschap vormen, is het normaal de inkomsten op te hoopen welk ook het huwelijkstelsel zij.

Art. 10. — Artikel 10 beoogt de opstapeling te beletten van een vergoeding voor opeischingsgedaan door den vijand en de herstellervergoeding voor oorlogsschade.

Deze beschikking is volstrekt van algemeene draagwijdte en geldt voor alle gevallen waarin de eisder van den vijand of van de organismen belast met de belasting te zijner ontlasting, om het even welke som, hoe klein ook, ontvangen heeft.

Art. 10bis. — Dit artikel voorziet de volledige schadeloosstelling voor de materiele schade die het gevolg is van aanhouding of opsluiting der politieke gevangenen.

Het maakt een niet beperkende lijst op der categorieën van schade beoogd door dit artikel. Het voorziet eveneens een volstrekten voorrang voor het herstellen van die schade.

Deze voorrang werd gewettigd bij het bespreken van artikel 8.

HOOFDSTUK III.

OVER DE HERSTELKREDIETEN.

Art. 11. — Artikel 11 stelt het principe van krediettoekenning aan de gesinistreeerden voor dat deel der geleden schade dat niet door toepassing van artikel 9 vergoed wordt.

Deze kredietaanvraag moet ingediend worden binnen de drie jaar na het verschijnen van de wet of binnen een tijdruimte van een jaar na het schadegeval dat berokkend werd na deze afkondiging.

Ce dernier délai se justifie par les accidents de toute nature qui peuvent survenir par l'abandon de matériel de guerre, et notamment des munitions.

De nombreux crédits ont déjà été accordés en vertu de la législation des secrétaires généraux, déclarée temporairement valable en vertu de l'arrêté-loi du 30 novembre 1944 relatif au régime des crédits spéciaux destinés à faciliter la restauration des dommages causés par des faits de guerre à des biens meubles et immeubles. L'article 76 de la présente loi valide définitivement cette législation.

Art. 12. — Cette disposition ne nécessite aucun commentaire particulier.

Art. 13. — Cet article prévoit les conditions de l'intervention de l'Etat en ce qui concerne ces crédits. Il subordonne cette intervention à la restauration effective des biens endommagés. En ce qui concerne les navires et bateaux il soumet, en outre, cette intervention à l'immatriculation préalable du bâtiment.

Art. 14. — L'article 14 limite la garantie de l'Etat et sa contribution à la charge des intérêts à la partie de crédit à laquelle le sinistré a droit en vertu de la loi. Cette disposition se justifie par elle-même.

CHAPITRE IV.

DE LA PROCEDURE.

La matière des dommages de guerre nécessite une procédure qui soit spécialement adaptée à son objet et qui, d'autre part, puisse donner aux sinistrés toutes les garanties désirables, tant au point de vue de l'impartialité qu'au point de vue d'une bonne instruction des affaires, et qui, enfin, soit aussi simple et aussi peu onéreuse que possible.

Une procédure administrative gracieuse pouvait être soupçonnée d'arbitraire; d'autre part, la procédure judiciaire ordinaire eût entraîné l'encombrement des rôles et retardé, par conséquent, la reconstruction du pays.

Le mécanisme instauré par la présente loi est le suivant :

Procédure administrative à deux degrés et, éventuellement, recours en cassation ouvert aux deux parties.

Le Directeur provincial des Dommages de guerre reçoit les demandes d'intervention de l'Etat, instruit ces demandes et se met d'accord, si possible, avec le sinistré. Si aucun accord ne peut intervenir, le Directeur provincial statue. Cette dernière décision peut

Dit laatste uitstel dringt zich op door de ongevallen van allen aard die zich kunnen voordoen door het achterlaten van oorlogsmateriaal en namelijk van munitie.

Talrijke kredieten werden reeds toegestaan krachtens de wetgeving der secretarissen-generaal, tijdelijk geldig verklaard krachtens de besluitwet van 30 November 1944 betreffende het stelsel der speciale kredieten bestemd om de herstelling te vergemakkelijken van de schade veroorzaakt door oorlogsfeiten aan roerende en onroerende goederen. Artikel 76 van deze wet maakt deze wetgeving definitief geldig.

Art. 12. — Deze beschikking vraagt geen speciaal commentaar.

Art. 13. — Dit artikel voorziet de voorwaarden van Staatstusschenkomst inzake kredieten. Het maakt deze tusschenkomst afhankelijk van de werkelijke herstelling der beschadigde goederen. Voor de zeeschepen en vaartuigen maakt het, daarenboven, deze tusschenkomst afhankelijk van de vroegere inschrijving van het vaartuig.

Art. 14. — Artikel 14 beperkt de Staatswaarborg en zijn bijdrage voor den last der intresten tot dat deel van het krediet waarop de gesinistreeerde krachtens de wet recht heeft. Deze beschikking wettigt haar eigen.

HOOFDSTUK IV.

OVER DE PROCEDURE.

De oorlogsschade eischt een procedure die speciaal aangepast is aan haar onderwerp en die, anderzijds, aan de gesinistreeerden alle wenschelijke waarborgen zal geven, zoowel voor wat de onpartijdigheid betreft als voor het degelijke onderzoek der zaken en die, tenslotte, zou eenvoudig en goedkoop mogelijk is.

Een vrijwillige bestuurlijke procedure kon verdacht worden van willekeurig te zijn; anderzijds, zou de gewone eigenlijke procedure de beurten overladden hebben en, bijgevolg, den wederopbouw van het land vertraagd.

Het door deze wet ingevoerde mechanisme is het volgende :

Bestuurlijke procedure met twee graden en, gebeurlijk, beroep in verbreking openstaande voor de twee partijen.

De provinciale Directeur voor Oorlogsschade ontvangt de aanvragen voor Staatstusschenkomst, onderzoekt die aanvragen en komt, zoo mogelijk, overeen met den gesinistreeerde. Indien geen overeenkomst kan bereikt worden, beslist de provinciale

faire l'objet d'un recours de l'intéressé devant une Commission d'appel.

Tant le Directeur provincial que l'intéressé ont la possibilité de se pourvoir en cassation contre la décision de la Commission d'appel.

Les demandes d'intervention de l'Etat ne sont donc pas soumises initialement à des organismes outillés pour trancher des conflits qui, peut-être, ne surgiront pas, et que la loi cherche à éviter. Normalement, l'affaire doit se terminer par *convention* entre l'Etat et le sinistré. Toutefois, si les points de vue des deux parties se révèlent inconciliables, l'Etat fait connaître au sinistré la décision qu'il estime devoir prendre.

Section I. — Procédure de conciliation.

Art. 15. — Cette disposition règle la compétence territoriale. C'est la situation du bien sinistré qui détermine la compétence du Directeur provincial auquel la demande doit être adressée. Toute la procédure d'introduction des demandes d'indemnisation a déjà été réglée par l'arrêté-loi du 19 septembre 1945.

Tout mandataire conventionnel est exclu. Ces dispositions visent à protéger le sinistré et à éviter qu'il soit exploité par des agents d'affaires auxquels il pourrait être sollicité de donner mandat.

D'autre part, en vue de terminer l'affaire par convention, il est pratiquement nécessaire que le Directeur provincial soit en relation avec l'intéressé, personnellement.

La règle, évidemment, ne vise pas l'intervention des représentants légaux tels que tuteur ou curateur.

Art. 16. — L'élection de domicile faite par le sinistré est exigée, notamment dans le but d'éviter toute contestation ultérieure concernant la compétence territoriale.

Art. 17. — Cet article traite des preuves qui seront recherchées par les Directeurs provinciaux et des pouvoirs d'investigation qui leur sont donnés, ainsi qu'à leurs délégués.

Il paraît utile de signaler que les termes employés dans l'énonciation de l'article ne sont pas limitatifs.

Dans le but de ne laisser subsister aucun obstacle ni difficulté à une procédure rapide, il est donné aux personnes désignées ci-dessus des pouvoirs très étendus. On a voulu leur donner accès à tous documents ayant, de quelque façon, un caractère public, même si ces documents ne peuvent être communiqués qu'à des personnes qualifiées, tels que, par exemple, le dossier d'une affaire pénale, le casier judiciaire, etc.

directeur. Deze laatste beslissing kan het voorwerp zijn van een verhaal vanwege den belanghebbende voor een Commissie van Beroep.

Zoowel de provinciale Directeur als de belanghebbende, behouden de mogelijkheid zich te voorzien in verbreking tegen de beslissing van de Commissie van Beroep.

De aanvragen voor Staatstusschenkomst worden dus in den beginne niet voorgelegd aan organismen uitgerust om conflicten te slechten die wellicht niet zullen ontstaan en die de wet zoekt te vermijden. Normaal gesproken moet de zaak haar beloop krijgen door *overeenkomst* tusschen den Staat en den gesinistreerde. Nochtans, indien de standpunten der twee partijen onverzoenbaar blijken laat de Staat aan den gesinistreerde de regeling kennen die hij meent te moeten treffen.

Sectie I. — Verzoeningsprocedure.

Art. 15. — Deze beschikking regelt de territoriale bevoegdheid. Het is de ligging van het geteisterde goed dat de bevoegdheid bepaalt van den provinciaal Directeur bij wien de aanvraag moet ingediend worden. De geheele procedure voor indiening der aanvragen voor schadeloosstelling werd reeds bij besluitwet van 19 September 1945 geregeld.

Iedere conventionele mandataris wordt geweerd. Deze beschikkingen zoeken den gesinistreerde te beschermen en te vermijden dat hij uitgebaat wordt door zakenlui aan wien hij zou kunnen verzocht worden opdracht te geven.

Anderzijds, is het praktisch noodig, om de zaak door vergelijk te kunnen regelen, dat de provinciale Directeur, persoonlijk, in betrekking staat met den belanghebbende.

De regeling beoogt natuurlijk de tusschenkomst niet der wettige vertegenwoordigers zooals den voogd of den curator.

Art. 16. — De keuze van een domicilie wordt van den gesinistreerde geeischt met het doel namelijk alle latere betwisting aangaande de territoriale bevoegdheid te vermijden.

Art. 17. — Dit artikel handelt over de bewijzen die door de provinciale Directeurs opgezocht worden en de navorschingsmachten die hun, evenals aan hun afgevaardigden, gegeven worden.

Het schijnt nuttig te doen opmerken dat de in de bewoording van het artikel gebruikte termen niet beperkend zijn. Met het doel geen beletsel of moeilijkheid voor een vlugge procedure te laten bestaan worden aan bovenvermelde personen uitgestrekte machten verleend. Men heeft hun toegang willen verleen tot alle dokumenten die op de een of andere manier een openbaar karakter hebben zelfs indien deze dokumenten enkel aan bevoegde personen mogen medegedeeld worden zooals bijvoorbeeld het

Exception est faite pour les pièces d'ordre strictement privé, notamment la correspondance personnelle.

Il est à remarquer que ces pouvoirs sont donnés à l'Administration des Dommages de guerre, non seulement à l'égard des sinistrés eux-mêmes, mais aussi à l'égard des tiers chez lesquels il pourrait lui paraître utile de se procurer tel ou tel renseignement susceptible de l'éclairer.

La production de tout document que possède le sinistré peut être exigée par le Directeur provincial ou son délégué, à peine de sanctions prévues dans un chapitre ultérieur.

Le Directeur, pour instruire l'affaire, peut avoir recours à l'avis de techniciens et d'experts qui, pour alléger l'appareil administratif, pourront être étrangers à l'Administration.

L'article 17 prévoit les conditions que ces experts doivent remplir pour présenter toutes les garanties de savoir et d'impartialité nécessaires.

Art. 18. — L'instruction prévue à l'article précédent terminée, « le Directeur avise le sinistré des conclusions auxquelles il a abouti », c'est-à-dire que, avec motifs à l'appui, il lui fait connaître le montant des sommes qu'il se propose de lui accorder.

Le sinistré, invité par le Directeur provincial à comparaître personnellement, présentera à ce dernier ses observations et son point de vue.

Le sinistré peut être assisté d'un conseil, mais il importe que le Directeur puisse l'interroger directement, de façon à obtenir sans retard des renseignements qu'il est seul à détenir.

Si cette comparaison personnelle était impossible, soit en raison de maladie, soit pour cause d'éloignement, le Directeur pourrait évidemment admettre la représentation. Celle-ci est aussi licite dans le cas où le sinistré serait incapable de fait, mais la seule incapacité de droit ne peut être une cause de non-comparution.

Art. 19. — L'entrevue entre le Directeur et le sinistré amènera — il faut l'espérer — un accord entre les deux parties. Dans ce cas, acte de cet accord est immédiatement dressé et signé par le Directeur et le sinistré. Lorsque celui-ci est remplacé par un mandataire, le mandat de ce dernier doit être exprès et spécial.

Si le sinistré est incapable, la signature de son représentant légal ou de celui qui l'assiste est indispensable.

Il faut remarquer qu'il ne s'agit pas, en l'espèce, d'une transaction, mais d'une convention qui n'im-

dossier eener strafzaak, strafregister, enz. Uitzondering wordt gemaakt voor de papieren van strikt privaten aard, namelijk de persoonlijke briefwisseling.

Er dient opgemerkt dat deze machten aan het Bestuur voor Oorlogsschade niet enkel gegeven worden ten opzichte van de gesinistreerden zelf maar ook ten overslaan van derden bij welke het nuttig zou blijken zich die of die inlichting te verschaffen die dienstig zou zijn om hem in te lichten.

De voorlegging van ieder document dat de gesinistreerde in zijn bezit heeft kan, op straf van in een volgend hoofdstuk voorziene sancties, door de Provinciale Directeur of zijn afgevaardigde geciseerd worden. De Directeur mag, om de zaak te onderzoeken, beroep doen op techniciërs of deskundigen die, om het bestuurlijk apparaat te ontlasten, vreemd mogen zijn aan de Administratie.

Artikel 17 voorziet de voorwaarden die deze deskundigen moeten vervullen om alle waarborgen van noodige kennis en onpartijdigheid te bieden.

Art. 18. — Eens het bij voorgaand artikel voorziene onderzoek bijeindigd « verwittigt de Directeur den gesinistreerde van de besluiten tot welke hij gekomen is », 't is te zeggen dat hij hem, met de redenen ter staving, het bedrag der sommen doet kennen die hij voornemens is toe te staan.

De gesinistreerde, door de Provinciale Directeur uitgenoodigd om zich persoonlijk aan te melden, zal hem zijn opmerkingen en zijn standpunt voorleggen.

De gesinistreerde, door den Provincialen Directeur worden, maar het is van belang dat de Directeur hem persoonlijk kan ondervragen om zodoende onverwijld de inlichtingen te bekomen die hij alleen geven kan.

Is deze persoonlijke aanmelding onmogelijk, hetzij omwille van ziekte, hetzij om reden van afstand, dan mag de Directeur vanzelsprekend de vertegenwoordiging aanvaarden. Deze is ook gewettigd in geval de gesinistreerde feitelijk onbekwaam is, maar de onbekwaamheid van rechtswege mag geen oorzaak zijn van niet-aanmelding.

Art. 19. — Het onderhoud van den Directeur met den gesinistreerde zal denkkelijk een overeenkomst tusschen de twee partijen tot stand brengen. In dit geval wordt er oogenblikkelijk een akte opgesteld van deze overeenkomst en ondertekend door den Directeur en den gesinistreerde. Indien deze vervangen wordt door een mandataris moet het mandaat van dezen laatste uitdrukkelijk en speciaal zijn.

Is de gesinistreerde onbekwaam zoo is de handteekening van zijn wettelijken vertegenwoordiger of van hem die hem bijstaat onontbeerlijk.

Er dient op gewezen dat het, in dit geval, niet gaat om een dading maar om een overeenkomst die niet

plique pas nécessairement renonciation de chacun des intéressés à une partie des prétentions qu'il persiste à considérer fondées.

Le Directeur provincial fixe en effet objectivement la valeur de l'indemnité devant revenir au sinistré d'après les éléments qui lui ont été fournis le plus souvent par le sinistré et sur les bases prévues par la loi.

Art. 20. — Lorsqu'il apparaît que tout a été dit, le Directeur invite le sinistré à signer avec lui un procès-verbal mentionnant la position ultime prise par les parties au cours de la discussion.

Si le sinistré refuse de signer ou s'il est absent, la seule signature du Directeur confère foi à ce procès-verbal.

L'intérêt de ce document est de fixer exactement les points faisant l'objet d'un désaccord. C'est sur ces points seulement que peut porter le recours interjeté par le sinistré devant la Commission d'Appel.

Art. 21. — Cet article détermine les formes dans lesquelles ce défaut d'accord doit être constaté.

Il est clair que pareille décision pourrait aussi être valablement prise si le sinistré se refusait à toute discussion.

Art. 22. — Cet article ne nécessite aucun commentaire.

Art. 23. — La diversité des tâches qui incombent aux Directeurs provinciaux justifie qu'il leur soit adjoint un conseiller juridique qui les secondera utilement dans le cadre de sa spécialité.

Section II. — Procédure contentieuse.

L'article 21, dont il est question plus haut, prévoit le recours du sinistré qui ne s'est pas déclaré d'accord sur les chiffres proposés par le Directeur provincial. Ce recours est organisé par les articles 24 à 36.

Art. 24. — La Commission d'Appel créée par cet article est une commission administrative. Il en existe une par arrondissement judiciaire. La possibilité de créer des sections si les besoins et la rapidité du service l'exigent est prévue.

Art. 25. — La Commission d'Appel est composée d'un président, commissaire de l'Etat, assisté de deux assesseurs, un technicien et un sinistré.

noodzakelijk voor elk der belanghebbenden de opzegging in zich sluit van een deel der eischen die zij als gegrond blijven beschouwen.

De Provinciale Directeur stelt inderdaad objectief de waarde van de vergoeding vast die, naar de elementen die hem in de meeste gevallen door den gesinistreerde werden bezorgd en op de bij de wet voorziene basis, aan den gesinistreerde moet toegekend worden.

Art. 20. — Wanneer blijkt dat alles gezegd is noodigt de Directeur den gesinistreerde uit met hem een proces-verbaal te onderteekenen dat de door de partijen, in den loop van de bespreking, laatst ingenomen stelling vermeldt.

Weigert de gesinistreerde te teekenen of is hij afwezig zoo maakt het handteeken van den Directeur het proces-verbaal geloofwaardig.

Het belang van dit document is de punten nauwkeurig vast te stellen die het voorwerp zijn van een oneenigheid. Op die punten alleen kan het verhaal, dat door den gesinistreerde bij de Commissie van Beroep aanhangig gemaakt wordt, betrekking hebben.

Art. 21. — Dit artikel stelt vast in welke vormen dit gebrek aan overeenkomst moet vastgesteld worden.

Het spreekt van zelf dat dergelijke beslissing ook geldig kan genomen worden indien de gesinistreerde iedere bespreking weigerde.

Art. 22. — Dit artikel vraagt geen commentaar.

Art. 23. — De verscheidenheid der opdrachten die de provinciale Directeurs te vervullen hebben wijst het feit dat men hun een juridisch adviseur zou toevoegen die hen op nuttige wijze kan helpen in het kader van de specialiteiten.

Sectie II. — Eigenlijke procedure.

Artikel 21, waarvan hierboven sprake, voorziet het beroep van den gesinistreerde die niet akkoord ging met de door den Provinciaal Directeur voorgestelde getallen. Dit beroep wordt door artikels 24 tot 36 georganiseerd.

Art. 24. — De bij dit artikel opgerichte Commissie van Beroep is een Bestuurlijke Commissie. Er bestaat er een per rechterlijk arrondissement. De mogelijkheid om, indien de noodwendigheden en de vlugheid van den dienst zulks vereischten, secties op te richten wordt voorzien.

Art. 25. — De Commissie van Beroep bestaat uit een voorzitter, Staatscommissaris, bijgestaan door twee assessors, een techniek en een gesinistreerde.

Le technicien sera choisi sur une liste de cinq noms, suivant la nature du sinistre sur l'indemnisation duquel l'accord ne s'est pas manifesté en première instance. Le sinistré sera choisi sur une liste établie par le Ministre de la Reconstruction.

Le présent article détermine également les conditions exigées pour exercer les fonctions de commissaire de l'Etat, d'assesseur et de greffier.

Il est à noter qu'on a cru nécessaire d'établir une incompatibilité entre la profession d'avocat et la fonction de président et de vice-président d'une Commission d'Appel.

D'autre part, on a également prévu que l'assesseur ne pourra pas siéger dans une affaire pour laquelle il aura été préalablement consulté.

Art. 26. — Cet article prévoit qu'un arrêté royal pourra subdiviser la Commission d'Appel en plusieurs sections dans les arrondissements particulièrement dévastés, la Commission d'Appel non subdivisée ne pouvant seule faire face à l'examen de tous les recours qui lui parviendraient.

Art. 27. — Cet article attribue au Ministre de la Reconstruction la compétence pour établir le règlement intérieur, fixer l'ordre du service et organiser le greffe des Commissions d'Appel.

Cette compétence lui a été attribuée afin d'unifier dans tout le pays la procédure et le travail des Commissions.

Art. 28. — Ne nécessite aucun commentaire.

Art. 29. — Le droit de recours n'appartient qu'au sinistré.

Il ne conviendrait pas, en effet, que l'Administration se pourvoie contre sa propre estimation.

L'article 29 règle pour le surplus la compétence territoriale des commissions.

Art. 30. — Le recours se fait suivant une procédure inspirée de celle prévue par la loi de 1895 en matière de contributions directes. Le délai de deux mois ne court qu'à dater de la réception par le sinistré de la notification de la décision. Ce délai doit être considéré comme de rigueur (art. 44).

Il ne paraît pas possible de faire partir ce délai de la notification elle-même, qui peut, pour l'un ou l'autre motif, ne pas parvenir au destinataire. Il n'est pas à craindre que le sinistré refuse d'accepter le pli recommandé, puisque cela aurait pour effet de tenir indéfiniment sa demande en suspens. Cependant, pour le cas exceptionnel où les avances ou les crédits provisionnels dépasseraient le montant de l'indem-

De techniek zal gekozen worden op een lijst van 5 namen volgens den aard van het schadegeval over de vergoeding waarvan men in eersten aanleg niet akkoord ging. De gesinistreerde wordt gekozen op een lijst opgesteld door den Minister van Wederopbouw.

Dit artikel bepaalt ook de voorwaarden die vereischt worden om de functies van Staatscommissaris, assessor en griffier te vervullen.

Er dient opgemerkt dat men noodig oordeelde een onmogelijkheid van samengaan vast te stellen tusschen het beroep van advocaat en de functie van voorzitter of ondervoorzitter bij een Commissie van Beroep.

Anderzijds, heeft men ook voorzien dat de assessor niet mag zetelen in een zaak voor welke hij voorafgaandelijk geraadpleegd werd.

Art. 26. — Dit artikel voorziet dat een koninklijk besluit de Commissie van Beroep in verschillende secties zal kunnen onderverdeelen in de bijzonder geteisterde arrondissementen, daar de niet onderverdeelde Commissie van Beroep alleen het hoofd niet zou kunnen bieden aan het onderzoek van alle verhalen die haar zouden voorgelegd worden.

Art. 27. — Dit artikel kent aan den Minister van Wederopbouw de bevoegdheid toe om de inwendige regeling vast te stellen, de orde van den dienst te bepalen en de griffie van de Commissies van Beroep te organiseeren.

Deze bevoegdheid werd hem toegekend ten einde, in gansch het land, de procedure en het werk der commissies één te maken.

Art. 28. — Vraagt geen commentaar.

Art. 29. — Het recht op beroep behoort enkel aan den gesinistreerde.

Het zou inderdaad niet opgaan dat het Bestuur tegen zijn eigen raming in beroep zou gaan.

Artikel 29 regelt daarenboven ook nog de territoriale bevoegdheid der commissies.

Art. 30. — Het beroep geschiedt volgens een procedure ingegeven door die voorzien bij de wet van 1895 inzake rechtstreeksche belastingen. Het uitstel van twee maand begint pas op den datum van ontvangst door den gesinistreerde van de betekening der beslissing. Dit uitstel moet beschouwd worden als bindend (art. 44).

Het blijkt niet mogelijk dit tijdperk te beginnen met de betekening zelf, die om de een of andere reden, den bestemmeling niet zou kunnen bereiken. Er is niet voor te vreezen dat de gesinistreerde weigert den aangeteekenden brief te aanvaarden daar dit voor gevolg zou hebben zijn aanvraag onbepaald in afwachting te houden. Nochtans, voor

nité et où le sinistré pourrait avoir intérêt à refuser une décision qui le constitue débiteur de l'Etat, il est prévu que le délai de deux mois courra en tout cas du jour où, à la suite du refus de réception de la première notification, une deuxième aura été régulièrement adressée au domicile élu.

Art. 31 à 35. — Ne nécessitent aucun commentaire.

La procédure suivie dans les commissions est analogue à celles suivies devant les Cours d'appel en matière de recours introduits contre les décisions des directeurs des contributions.

Art. 36. — § 1. Cet article dispose que dans la procédure contentieuse il n'y aura jamais défaut. L'instruction se fait en l'absence des parties dûment appelées et la décision de la Commission est réputée contradictoire en toute hypothèse. La célérité indispensable à la liquidation de ces affaires est l'argument qui justifie cette disposition.

§ 2. N'appelle aucun commentaire particulier.

Section III. — Le recours en cassation.

Art. 37. — Le recours en cassation ouvert tant à l'Etat, en la personne du Directeur provincial, qu'au sinistré, se justifie par le fait que les Commissions d'Appel auront à statuer, non seulement sur des questions de fait, mais aussi sur des questions d'interprétation de la loi.

Ces questions de droit doivent pouvoir être soumises à la Cour de cassation. L'unité de jurisprudence l'exige impérieusement.

Art. 38, 39, 40, 41. — Ne nécessitent aucun commentaire.

Art. 42. — Dans un but de simplification et de célérité, cet article dispose qu'en cas de cassation, une autre Commission d'appel sera saisie d'office du renvoi par la réception du dossier que lui envoie le greffe de la Cour de cassation.

Cet envoi place la Commission d'appel dans la même situation que celle dans laquelle, en cas de recours du sinistré, elle se trouve après application de l'article 31.

Art. 43. — Aucun commentaire.

het uitzonderlijk geval waarin de voorschotten en de provisioneele kredieten het bedrag der vergoeding zouden overtreffen en de gesinistreeerde er belang bij hebben een beslissing te weigeren die hem schuldenaar maakt van den Staat, wordt er voorzien dat het uitsstel van twee maanden in ieder geval begint met den dag waarop, tengevolge van de weigering van ontvangst van de eerste betekening, een tweede, op regelmatige wijze, aan het gekozen domicilie gericht werd.

Art. 31 tot 35. — Vragen geen verder commentaar.

De in de commissies gevolgde procedure lijkt op deze gevolgd bij het Hof van Beroep inzake verhalen ingediend tegen de beslissing der directeurs der belastingen.

Art. 36. — § 1. Dit artikel beslist dat bij de eigenlijke procedure er nooit ontstentenis zal zijn. Het onderzoek geschiedt in afwezigheid der partijen die behoorlijk werden opgeroepen en de beslissing van de commissie wordt voor iedere hypothese als tegenwoordig beschouwd. De onontbeerlijke vlugheid voor de vereffening van deze zaken is het argument dat deze beschikking wettigt.

§ 2. Vraagt geen bijzonder commentaar.

Sectie III. — Het verhaal in verbreking.

Art. 37. — Het verhaal in verbreking ter beschikking van den Staat, in den persoon van den provincialen Directeur, evenals van den gesinistreeerde, wordt gewettigd door het feit dat de Commissies van Beroep zullen te beslissen hebben, niet enkel over feitelijke kwesties maar ook over kwesties van interpretatie van de wet.

Deze kwesties van recht moeten aan het Hof van Verbreking kunnen voorgelegd worden. De eenheid van de rechtspraak eischt zulks dringend.

Art. 38, 39, 40, 41. — Vragen geen commentaar.

Art. 42. — Met het oog op vereenvoudiging en bespoediging, beslist dit artikel dat, in geval van verbreking, een andere Commissie van Beroep, van rechtswege, door de ontvangst van het dossier dat de griffie van het Verbrekingshof haar overmaakt, met de verwijzing zal belast worden.

Deze verwijziging plaatst de Commissie van Beroep in denzelfden toestand dan dezen waarin zij zich, in geval van verhaal vanwege den gesinistreeerde, na toepassing van artikel 31 bevindt.

Art. 43. — Geen commentaar.

Sectie IV. — Dispositions générales.

Art. 44. — Les délais fixés pour le recours du sinistré devant la Commission d'appel et pour le pourvoi en cassation doivent, conformément aux règles ordinaires de la procédure, être observés à peine de déchéance.

Art. 45. — Les frais des instructions et des recours sont à charge de l'Etat. Il a paru équitable de ne pas diminuer de ces frais l'indemnité reconnue au sinistré.

Il doit, toutefois, être entendu que les frais des mesures que croirait devoir prendre personnellement le sinistré (contre-expertises, consultations juridiques) resteront à sa charge exclusive.

Il faut, évidemment, en dire autant des honoraires des conseils auxquels il croirait devoir recourir. C'est ce que marque le texte, en ne mettant à charge de l'Etat que les frais des opérations « effectuées par l'Administration ».

Art. 46. — Les procédures en matière répressive étant moins coûteuses qu'en matière civile, il s'indiquait de s'en référer à ce premier tarif.

Art. 7. — La procédure contentieuse est inspirée, comme il a déjà été dit, de la loi de 1895 réglant les recours en matière d'impôts directs.

Il convient, dès lors, de s'en référer formellement à ces dispositions, dans tous les cas où il n'est pas autrement statué dans la présente loi.

CHAPITRE V.

DES GARANTIES DE CREDIT DE RESTAURATION.

Le droit à des crédits de restauration étant octroyé aux sinistrés, il était nécessaire de prévoir des garanties pour le remboursement.

Le Gouvernement s'est efforcé de trouver une formule qui, en donnant aux organismes créanciers des sûretés suffisantes, ménagerait cependant, dans la mesure du possible, les intérêts des autres créanciers gagistes et le crédit du sinistré.

La matière se subdivise comme suit :

1° Les articles 48, 49 et 52 traitent du privilège accordé à l'organisme créancier, du rang de ce privilège sur les divers biens du sinistré et de sa publicité;

Sectie IV. — Algemeen beschikkingen.

Art. 44. — De vastgestelde termijnen voor het verhaal van den gesinistreerde voor de Commissie van Beroep en voor het in cassatie gaan moeten, overeenkomstig de gewone regelen der procedure, gevolgd worden op straf van vervalverklaring.

Art. 45. — De onkosten voor onderzoek en verhaal zijn ten laste van den Staat. Het bleek billijk deze onkosten niet af te houden van de aan den gesinistreerde toegekende vergoeding.

Er dient echter wel verstaan dat de onkosten voor maatregelen die de gesinistreerde persoonlijk meende te moeten treffen (tegenonderzoek, juridische raadplegingen), uitsluitend ten zijnen laste komen.

Hetzelfde moet, vanzelfsprekend, gezegd worden van de cereloonen der raden waarop hij zou meenen beroep te moeten doen. Dit drukt de tekst uit met enkel ten laste van den Staat die kosten te leggen der bewerkingen « uitgevoerd door de Administratie ».

Art. 46. — Daar de procedures in strafzaken minder kostelijk vallen dan die in burgerlijke zaken, bleek het vanzelfsprekend zich aan die te houden.

Art. 47. — De eigenlijke procedure, zooals reeds werd gezegd, wordt ingegeven door de wet van 1895 die de verhalen inzake rechtstreeksche belastingen regelt.

Het past bijgevolg zich formeel aan die beschikkingen te houden voor alle gevallen waarvoor er in de huidige wet niet anders over beslist wordt.

HOOFDSTUK V.

DE WAARBORGEN VAN HERSTELLINGSKREDIETEN.

Daar het recht op deze herstellingskredieten aan de gesinistreerden werd toegekend was het noodig de waarborgen te voorzien voor de terugbetaling.

De Regeering spande zich in een formule te vinden die, terwijl zij aan de financiële organismen voldoende zekerheid bezorgde, in de mate van het mogelijke nochtans de belangen der andere pandgevende schuldeischers en het krediet van den gesinistreerde zou ontzien.

De stof werd aldus ingedeeld :

1° Artikels 48, 49 en 52 handelen over het voorrecht verleend aan het geldschietend organisme, over den rang van dit voorrecht op de verschillende goederen van den gesinistreerde en over zijn publiciteit;

2° L'article 50 traite d'un cas particulier pour ce qui concerne le rang du privilège;

3° L'article 51 organise une action en distraction en faveur des créanciers antérieurement inscrits sur les biens frappés du privilège;

4° Enfin, les articles 53 et 54 traitent de la réalisation du gage.

Art. 48. — Il est prévu que le privilège pourra être limité à certains biens du sinistré, pour éviter que son crédit soit inutilement grevé par un privilège de caractère général.

En fait, cette disposition trouvera son application dans tous les cas où les biens de l'intéressé dépassent largement en valeur ce qui est nécessaire pour constituer une garantie suffisante.

Art. 49. — En ce qui concerne le rang du privilège, le système de la loi est le suivant :

Sur le bien sinistré — dont la restauration s'est donc faite grâce au crédit — la créance est garantie, par privilège à toute autre; sur les autres biens du débiteur, le privilège vient à son rang normal.

Cette priorité accordée sur le bien sinistré se justifie, non seulement par le souci des intérêts du Trésor, mais aussi par le fait que l'Etat restitue sa pleine valeur au gage commun des créanciers.

Ce principe, pourtant, a été atténué par quelques exceptions et surtout par l'action en distraction.

Il doit, d'autre part, être appliqué différemment, suivant qu'il s'agit de biens pour lesquels la loi organise la publicité du gage, ou d'autres biens.

Si le crédit est consenti pour la restauration d'un immeuble ou pour celle d'un navire ou d'un bateau susceptible d'hypothèque :

a) La créance est privilégiée sur cet immeuble, navire ou bateau, avant tous privilèges ou hypothèques inscrits antérieurement. (L'immeuble sur lequel porte le privilège est pris dans son ensemble, c'est-à-dire avec toutes ses parties, bâties ou non, qui constituent une dépendance de la partie reconstruite ou réparée, ou forment avec elle un ensemble de fait) ;

b) La créance est, en outre, privilégiée sur les autres biens du débiteur.

S'il s'agit d'immeubles, le privilège ne prend rang qu'après tous privilèges et hypothèques inscrits antérieurement au jour où le privilège est rendu.

2° Artikel 50 handelt over een speciaal geval inzake rang van het voorrecht;

3° Artikel 51 organiseert een actie tot afscheiding ten gunste der schuldeischers die vroeger ingeschreven waren, op de goederen vallende onder het voorrecht;

4° Ten slotte handelen artikels 53 en 54 over het te gelde maken van het pand.

Art. 48. — Er wordt voorzien dat het voorrecht zal kunnen beperkt worden tot sommige goederen van den gesinistreerde om te vermijden dat zijn krediet nutteloos zou belast worden met een voorrecht van algemeenen aard.

Feitelijk zal deze beschikking toepasselijk zijn in al de gevallen waarin de goederen van den belanghebbende datgene ver in waarde overtreffen dat noodig is om een voldoende waarborg uit te maken.

Art. 49. — Voor den rang van het voorrecht is het stelsel van de wet het volgende :

Op het geteisterde goed — waarvan de herstelling dus dank zij het krediet geschiedde — is de schuldvordering gewaarborgd door voorrecht op alle andere; op de andere goederen van den schuldenaar komt het voorrecht op zijn normalen rang.

Deze voorrang toegestaan op het geteisterde goed wordt, niet enkel door de bekommernis om de belangen van de Thesaurie, gewettigd, maar ook door het feit dat de Staat zijn volle waarde terug schenkt aan het gemeenschappelijke pand der schuldeischers.

Dit principe werd, echter, gemilderd door eenige uitzonderingen en vooral door de actie tot afscheiding.

Het moet anderzijds verschillend toegepast worden naar gelang het gaat om goederen voor welke de wet de publiciteit van het pand organiseert of om andere goederen.

Wordt het krediet toegestaan voor het herstellen van een gebouw of voor dat van een vaartuig of een zeeschip waarop hypotheek kan genomen worden :

a) Zoo krijgt de schuldvordering op dat gebouw, zeeschip of vaartuig den voorrang op alle andere voorrechten of hypotheeken die vroeger ingeschreven werden. (Het onroerend goed waarop het voorrecht terug slaat wordt in zijn geheel genomen, 't is te zeggen met al zijn onderdeelen, gebouwde of niet, die een afhankelijkheid vormen van het wederopgebouwde of herstelde gedeelte, of met hem een feitelijke complex vormen);

b) De schuldvordering heeft daarenboven den voorrang op alle andere goederen van den schuldenaar.

Voor onroerende goederen, neemt het voorrecht slechts rang na alle voorrechten en hypotheeken ingeschreven vóór den dag waarop het voorrecht toegekend wordt.

S'il s'agit de navires ou bateaux, la priorité est laissée aux créances privilégiées en vertu des articles 23 et 24 du Livre II du Code de Commerce.

S'il s'agit d'autres meubles, le privilège est primé par ceux mentionnés aux articles 19 et 20 de la loi du 16 décembre 1851, quelles que soient les dates respectives des créances.

Si le crédit est consenti pour la restauration de biens meubles, autres que navires et bateaux, susceptibles d'hypothèque :

a) Il n'est pas possible alors de distinguer pratiquement, parmi les biens meubles du débiteur, les objets qui remplacent ceux qui ont été sinistrés. C'est pourquoi le privilège frappe, en principe, toute cette catégorie de biens par priorité.

Il était toutefois nécessaire de faire exception pour les frais de justice et le gage constitué avant l'attribution du crédit (art. 20, 3°, de la loi du 16 décembre 1851). Ces deux privilèges priment celui dont il est ici question.

b) La créance est, en outre, privilégiée sur les immeubles, navires ou bateaux susceptibles d'hypothèque, mais après tous autres privilèges et hypothèques inscrits antérieurement et en tous cas aussi après le privilège garantissant le crédit consenti en vertu de la présente loi, pour la restauration de ces biens, au cas où ces biens eux-mêmes auraient été sinistrés.

Art. 50. — Si le sinistré est autorisé à affecter le crédit accordé à une construction bâtie sur une autre assiette que celle du bien sinistré, le privilège ne prend rang qu'après les privilèges et hypothèques antérieurement inscrits sur le fonds.

Il est, en effet, indispensable que ces droits soient sauvegardés.

On aurait pu, théoriquement, donner à leur titulaire l'action en distraction comme elle est instituée à l'article 51. Ici, cependant, les privilèges et hypothèques existants sont nécessairement en rapport avec la valeur du fonds. La nouvelle construction n'en remplace aucune autre. Le législateur a donc choisi une solution plus simple qui consiste à laisser le privilège prendre rang à sa date, conformément au droit commun.

Art. 51. — Dans le cas de l'article 49, 1°, a) le privilège prend rang, sur le bien sinistré, avant tous privilèges et hypothèques inscrits antérieurement, et le privilège porte sur l'ensemble du bien. Cette disposition serait contraire à l'équité si les créanciers antérieurement inscrits ne pouvaient conserver leur rang sur la partie du bien qui n'a pas été détruite,

Voor zeeschepen en vaartuigen wordt de voorrang gelaten aan krachtens artikels 23 en 24 van Boek II van het handelsrecht bevoorrechte schuldvorderingen.

Voor andere roerende goederen komt het voorrecht na die vermeld in artikels 19 en 20 van de wet van 16 December 1851, welke ook de respectievelijke data der schuldvorderingen zijn.

Indien het krediet wordt toegestaan voor roerende goederen anders dan zeeschepen en vaartuigen, waarop hypotheek kan genomen worden :

a) Is het dan practisch niet mogelijk te onderscheiden, onder de roerende goederen van den schuldenaar welke voorwerpen diegene vervangen die geteisterd werden. Daarom treft het voorrecht, in principe, gansch die categorie goederen door prioriteit.

Het was echter noodig uitzondering te maken voor de rechtskosten en het pand gevormd vóór de toekenning van het krediet (art. 20, 3°, van de wet van 16 December 1851). Deze twee voorrechten hebben den voorrang op dit waarvan hier sprake.

b) De schuldvordering heeft daarenboven den voorrang op de onroerende goederen, zeeschepen of vaartuigen waarop hypotheek kan genomen worden, maar na alle andere voorrechten en hypotheeken, vroeger ingeschreven en in ieder geval na het voorrecht dat het krediet waarborgt dat, krachtens de huidige wet, voor het herstellen van deze goederen werd toegestaan, indien deze goederen zelf geteisterd zijn.

Art. 50. — Indien de gesinistreerde machtiging ontvangt het toegestane krediet aan te wenden voor het bouwen op een andere zetting dan deze van het geteisterde goed, neemt het voorrecht enkel rang na de vroeger op den eigendom ingeschreven voorrechten en hypotheeken.

Het is inderdaad onontbeerlijk dat deze rechten gevrijwaard blijven.

Men had theoretisch aan hun titularis de actie tot afscheiding kunnen geven zooals zij wordt ingericht bij artikel 51. Hier zijn echter de bestaande voorrechten en hypotheeken noodzakelijk in verhouding tot de waarde van den eigendom. De nieuwe bouw vervangt geen andere. De welgever heeft dus een eenvoudiger oplossing gekozen die er in bestaat het voorrecht rang te laten nemen op zijn datum, overeenkomstig het gemeene recht.

Art. 51. — In het geval van artikel 49, 1°, a) neemt het voorrecht rang op het geteisterde goed voor alle vroeger ingeschreven voorrechten en hypotheeken en het voorrecht slaat terug op het complex van goederen. Deze beschikking zou tegen de billijkheid indruisen indien de vroeger ingeschreven schuldeischers hun rang niet mochten bewaren op het

c'est-à-dire le fonds et la ruine, ou les navires ou bateaux dans leur état après sinistre.

Or, il n'est possible d'arriver à ce résultat que par une double expertise :

1° Expertise de la valeur du bien dans son état de destruction;

2° Expertise de la valeur du même bien après restauration.

Le Gouvernement a estimé que l'initiative de cette opération et des formalités accessoires doit être laissée aux intéressés.

Ils pourront faire distraire de l'assiette du privilège, soit le fonds et les constructions dans leur état de destruction, soit le navire ou le bateau dans son état après sinistre. Dans ce cas, ils en font la demande, préalablement à l'inscription du privilège, au fonctionnaire à ce désigné et la double expertise dont question ci-dessus est effectuée.

Dans les trois mois de la seconde expertise, les procès-verbaux des expertises sont inscrits au bureau des hypothèques.

Ces formalités ont pour effet de conserver, lors de la réalisation du bien, le droit de préférence des créanciers antérieurement inscrits, à concurrence de la partie du produit de réalisation, déterminé par une fraction dont le numérateur est le résultat de la première expertise et le dénominateur le résultat de la seconde.

Les frais de ces formalités sont avancés par le créancier le plus diligent qui provoque l'action en distraction, et ils s'ajoutent au montant en principal de sa créance.

Toutefois, dans le but de prévenir une fraude facile, cette procédure n'est accordée qu'aux créanciers dont le privilège a été inscrit à une époque non suspecte. La date du 8 mai 1945 a été choisie comme étant celle de la fin des hostilités. A partir de cette date, l'octroi d'indemnités de dommages de guerre était certain en fait. Et des abus sont dès lors possibles.

Art. 52. — Sur les immeubles, navires et bateaux susceptibles d'hypothèques, le privilège ne produit effet que s'il est rendu public par une inscription sur le registre du conservateur des hypothèques compétent.

Le droit au crédit pour la reconstruction d'un navire ou bateau susceptible d'hypothèque n'existe que si l'immatriculation en est faite. Le cas échéant, il appartient au sinistré de faire effectuer cette formalité. Cette règle était nécessaire pour rendre possible l'inscription du privilège dans tous les cas. En effet, l'inscription ne peut se faire que si le navire ou bateau est immatriculé.

gedeelte van het goed dat niet vernietigd werd, 't is te zeggen op den grond en het puin, op de zeeschepen en vaartuigen, in hun toestand na het schadegeval.

Nu, het is niet mogelijk tot dezen uitslag te komen dan door een dubbele raming :

1° Raming van de waarde van het goed in zijn toestand van vernietiging;

2° Raming van de waarde van hetzelfde goed na herstel.

De Regeering oordeelde dat het initiatief van deze bewerking en der bijkomende formaliteiten moet overgelaten worden aan de belanghebbenden.

Zij zullen van de zetting van het voorrecht mogen laten scheiden hetzij den grond en de gebouwen in hun toestand van vernietiging, hetzij de zeeschepen of vaartuigen in hun toestand na het schadegeval. In dit geval doen ze er de aanvraag van, vóór de inschrijving van het voorrecht, bij den daartoe aangestelden functionaris en de dubbele raming, waarvan hierboven sprake, wordt gedaan.

Binnen de drie maand na de tweede expertise worden de processen-verbaal van de expertises ingeschreven ten bureele van de hypotheken.

Deze formaliteiten hebben voor gevolg, bij het te gelde maken van het goed, het voorkeurrecht der vroegere ingeschrevene schuldeischers te behouden, ten beloope van het deel der opbrengst van het te gelde maken, bepaald door een breuk waarvan de teller de uitslag is van de eerste raming en de noemer de uitslag van de tweede.

De kosten van deze formaliteiten worden voorgeschoten door den eersten schuldeischer die de actie in afscheiding inzette, en worden bij het bedrag in kapitaal van zijn schuldvordering gevoegd.

Om echter een gemakkelijk bedrog te voorkomen wordt deze procedure slechts toegestaan aan die schuldeischers waarvan het voorrecht ingeschreven werd op een niet verdacht tijdstip. De 8 Mei 1945 werd gekozen als datum waarop de vijandelijkheden werden gestaakt. Vanaf dien datum was de toekenning van oorlogsschadevergoedingen een zeker feit. En misbruiken zijn van dan af mogelijk.

Art. 52. — Op de onroerende goederen, zeeschepen en vaartuigen, vatbaar voor hypotheek, heeft het voorrecht enkel effect indien het openbaar gemaakt werd door inschrijving op het register van den bevoegden conservator der hypotheken.

Het recht op het wederopbouwcrediet voor een zeeschip of vaartuig, vatbaar voor hypotheek, bestaat slechts indien de inschrijving geschiedde. In voorkomend geval ligt het aan den gesinistreerde om deze formaliteiten te doen vervullen. Deze maatregel was noodig om de inschrijving van het voorrecht in alle gevallen mogelijk te maken. De inschrijving kan inderdaad maar geschieden indien het zeeschip of vaartuig ingeschreven werd.

Cela n'empêche évidemment pas le droit au crédit d'exister pour la restauration d'embarcations qui ne seraient pas susceptibles d'immatriculation.

Le fait qu'il est donné au privilège, par l'article 49, un rang préférable à celui des inscriptions antérieures, entraîne la nécessité de limiter le temps pendant lequel l'inscription peut être requise pour conserver ce rang, sans quoi les droits respectifs des créanciers et le crédit même du sinistré pourraient rester indéfiniment dans une incertitude hautement préjudiciable. Le délai a été fixé à un mois, à compter du jour de l'acte constatant l'ouverture du crédit.

Art. 53. — Cet article stipule qu'en matière d'immeubles, navires et bateaux, la réalisation du gage se pratique suivant les formalités prévues pour la voie parée par les lois du 15 août 1854 et 4 septembre 1908. Cette procédure peut être suivie même si l'inscription au profit de l'Etat n'occupe pas le premier rang.

Art. 54. — En vue de la réalisation des biens meubles, le créancier peut les faire saisir avec autorisation du juge, simultanément avec une mise en demeure.

CHAPITRE VI. DROITS DES TIERS.

Ce chapitre règle la question délicate des cessions des droits résultant de la présente loi. Il fixe aussi les droits des créanciers du sinistré sur l'indemnité à laquelle le débiteur a droit.

Art. 55. — Cet article a pour but d'exonérer l'Etat de toute obligation en faveur du sinistré qui aurait, même antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, cédé, à titre gratuit ou onéreux, son droit éventuel à l'indemnité. Peu importe que cette cession ait été ou non accompagnée du transfert du bien sinistré.

Cette disposition s'explique par le fait que semblable opération constitue, en réalité, une véritable spéculation dans le chef du cessionnaire et peut donner lieu à de nombreux abus, notamment à l'exploitation des sinistrés par certaines officines ou particuliers sans scrupules. De pareils abus ont été souvent constatés à la suite de l'application de la législation sur les dommages de guerre de 1919.

D'autre part, l'opération ainsi effectuée portait en réalité sur un droit qui, à l'époque de la cession,

Dat belet natuurlijk niet dat het recht op krediet voor herstel zou bestaan voor vaartuigen die niet vatbaar zijn voor inschrijving.

Het feit dat voor artikel 49 aan het voorrecht een voorkeurrang wordt gegeven boven dien der vroegere inschrijving, brengt de noodzakelijkheid met zich den tijd te beperken tijdens welke de inschrijving mag aangevraagd worden om dien rang te behouden, want anders zouden de respectievelijke rechten der schuldeischers en het krediet zelf van den gesinistreerde onbepaald in een zeer nadeelige onzekerheid kunnen blijven. Het uitstel werd vastgesteld op een maand, te rekenen van den dag waarop de akte de kredietopening vaststelde.

Art. 53. — Dit artikel bepaalt dat in zake onroerende goederen, zeeschepen en vaartuigen, de te geldemaking van het pand geschiedt volgens de door de wetten van 15 Augustus 1854 en 4 September 1908 voorziene formaliteiten voor de dadelijke uitwinning. Deze procedure mag gevolgd worden zelfs indien de inschrijving ten bate van den Staat den eersten rang niet bekleedt.

Art. 54. — Met het oog op het te gelde maken van de roerende goederen mag de schuldeischer met toelating van den rechter er beslag laten op leggen gelijktijdig met een aanmaning.

HOOFDSTUK VI. RECHTEN VAN DERDEN.

Dit kapitel regelt de kiesche kwestie van het afstaan der rechten voorspruitend uit deze wet. Het stelt ook de rechten van de schuldeischers van den gesinistreerde vast op de vergoeding waarop de schuldenaar recht heeft.

Art. 55. — Dit artikel heeft ten doel den Staat vrij te stellen van iedere verplichting ten gunste van den gesinistreerde die, zelfs voor het invoegetreden van deze wet, zijn gebeurlijk recht op schadevergoeding, kosteloos of tegen betaling, zou afgegaan hebben, om het even of deze afstand al dan niet verzegeld ging van de overdracht van het geteisterde goed.

Deze beschikking is begrijpelijk gezien dergelijke bewerking, in werkelijkheid, een ware speculering uitmaakt in hoofde van den overdrager en aanleiding kan geven tot talrijke misbruiken namelijk de uitbuiting der gesinistreeerden door sommige gewetenlooze dienstjes of particulieren. Dergelijke misbruiken werden dikwijls vastgesteld bij toepassing van de wetgeving over de oorlogsschade van 1919.

Anderzijds liep de aldus gedane bewerking in werkelijkheid over een recht dat, op het oogenblik

était encore inexistant et même incertain. Il est donc normal que l'on considère pareille opération comme nulle et non avenue.

Quant aux sinistrés qui, pressés par le besoin, auraient cédé à vil prix le bien endommagé, en se réservant expressément tous droits éventuels à des dommages de guerre, la loi n'examine par expressément leur cas. Toutefois, il résulte de la politique qui a inspiré l'élaboration de la présente loi, notamment de l'article 8, alinéa 4, qui porte obligation du emploi, que le sinistré étant tenu de reconstruire sur le territoire de la même commune, il se verra obligé de demander une autorisation au Ministre de la Reconstruction afin de pouvoir utiliser son indemnité par ailleurs.

Art. 56. — Il est cependant des hypothèses où les motifs qui militent en faveur de la nullité prévue à l'article précédent n'existent pas.

Il convient, dans ce cas, d'en revenir au principe général de l'efficacité des conventions librement consenties. Ce sont toutes les hypothèses où l'esprit de spéculation est manifestement écarté par les faits.

Art. 57 et 58. — Ces dispositions sont destinées à protéger les créanciers du sinistré contre l'inertie possible de leur débiteur. Il ne s'agit ni d'une opposition, ni d'une saisie-arrest, mais d'une simple information dont le but est d'avertir le Directeur provincial de l'intérêt que peut avoir le créancier à la fixation de l'indemnité.

Elles lui permettent également d'intervenir dans l'instance.

Le créancier est, en effet, fondé à présenter ses observations au Directeur provincial dans un délai de trente jours, pendant lequel aucun accord entre sinistré et Directeur ne peut intervenir.

Art. 59. — Il s'agit ici d'une exception au droit commun institué en vue de protéger le sinistré et de concourir à la reconstruction du pays.

Toutefois, une dérogation est permise au profit des créanciers dans le cas où l'indemnité de réparation se trouve dissociée de la reconstruction obligatoire des biens sinistrés. Cette situation se présentera notamment dans les cas d'application de l'article 8, § 4, qui prévoit une dérogation à l'obligation de reconstruction moyennant autorisation du Ministre, dans les cas d'application de l'article 55 autorisant implicitement le sinistré à vendre ses ruines tout en conservant ses droits à une éventuelle indemnité de dommages de guerre, dans les cas d'application de l'article 56 (par exemple : le transfert entre parents, le partage, etc.).

van den afstand nog niet bestond en onzeker was. Het is dus normaal dat men zulkdanige bewerking als ongeldig beschouwt.

Van de gesinistreerden die, door den nood gedrongen, hun beschadigd goed voor een spotprijs afstonden maar zich uitdrukkelijk alle gebeurlijke rechten op oorlogsschade voorbehielden, onderzoekt de wet niet uitdrukkelijk het geval. Nochtans, vloeit uit de politiek die het opmaken van deze wet inspireerde, namelijk uit artikel 8, alinea 4, die de verplichting in zich sluit van wederaanwending, voort dat de gesinistreeerde die verplicht is terug op het grondgebied van dezelfde gemeente te bouwen, zich verplicht zal zien een toelating aan te vragen aan den Minister van Wederopbouw om zijn vergoeding elders te mogen benuttigen.

Art. 56. — Er zijn echter gevallen waarin de redenen die pleiten ten gunste van de in voorgaand artikel voorziene ongeldigheid niet bestaan.

In zulk geval past het terug te keeren tot het algemeene beginsel van de werkdadigheid der vrijelijk getroffen overeenkomsten. Het zijn al de gevallen waarin de speculeeringsgeest klaarblijkelijk door de feiten geweerd wordt.

Art. 57 en 58. — Deze beschikkingen beoogen de schuldeischers van den gesinistreeerde tegen de mogelijke inertie van hun schuldenaar te beschermen. Het gaat hier noch over een verzet noch over een beslag door derden maar over een eenvoudige inlichting met het doel den Provinciaal Directeur te verwittigen van het belang dat de schuldeischer kan hebben bij de vaststelling van de vergoeding. Ze laten hem ook toe tusschen te komen bij den aanleg.

De schuldeischer heeft inderdaad het recht zijn opmerkingen aan den Provinciaal Directeur voor te leggen binnen een tijdperk van dertig dagen, gedurende welk geen akkoord mag gesloten worden tusschen den gesinistreeerde en den Directeur.

Art. 59. — Handelt over een afwijking van het gemeen recht die de gesinistreeerde moet beschermen en bijdragen tot den wederopbouw van het land.

Nochtans wordt een afwijking toegelaten ten bate van de schuldeischers in geval de herstelvergoeding gescheiden is van den verplichten wederopbouw der geëisteerde goederen. Deze toestand zal zich namelijk voordoen in de gevallen van toepassing van artikel 8, § 4, die een afwijking voorziet van de verplichting om weder op te bouwen mits toelating van den Minister, in de toepassingsgevallen van artikel 55 die impliceert den gesinistreeerde machtigt zijn puinen te verkoopen mits behoud van rechten op een gebeurlijke oorlogsschadevergoeding, en in de toepassingsgevallen van artikel 56 (bijv. : de overdracht onder familieleden, de verdeling, enz.).

Art. 60. — 1° Les créanciers du sinistré ne pourront faire vendre par voie parée leur gage, si la destruction de ce gage est la conséquence d'un fait de guerre. Le législateur désire éviter que les créanciers puissent profiter de l'état de dénuement du sinistré, conséquence du dommage subi.

Cette importante dérogation au droit commun s'explique par l'intérêt qu'il y a pour la collectivité des citoyens à voir le pays rapidement et complètement reconstruit.

Il est évident que devant un problème aussi essentiel et urgent, l'intérêt particulier de certains doit s'effacer.

2° Le moratoire hypothécaire prévu par cet article est institué dans le même but et tend à mettre les sinistrés dans l'état le plus favorable possible à la reconstruction de leurs biens en les mettant à l'abri de poursuites inopportunes.

Il est naturellement entendu que ce moratoire ne s'applique qu'à l'immeuble sinistré, à l'exclusion de tout autre immeuble non sinistré par fait de guerre appartenant au même propriétaire.

CHAPITRE VII.

DE LA LIQUIDATION DES INDEMNITES ET DES CREDITS.

Le présent chapitre a pour but la création d'une Caisse Autonome des Dommages de Guerre qui :

1° facilitera et centralisera toutes les opérations financières (indemnités et crédits) inhérentes à la liquidation des droits reconnus aux sinistrés par la présente loi;

2° évitera que les fonds dont pourrait disposer, à quelque titre que ce soit, l'Administration des Dommages de Guerre, soient confondus avec les autres ressources du Trésor;

3° évitera les transferts successifs de numéraire.

Art. 61. — Cet article détermine la nature des ressources de la Caisse Autonome des Dommages de Guerre, ressources tant normales que spéciales.

Normales : provenant soit de l'impôt, soit de l'emprunt.

Spéciales : provenant notamment d'un impôt de solidarité spécial, d'un emprunt extraordinaire, de loteries que la Caisse Autonome pourrait organiser, de taxes sur les spectacles, de dons et de dommages-

Art. 60. — 1° De schuldeischers van den gesinistreerde zullen hun pand niet door dadelijke uitwinning mogen laten verkoopen, indien de vernietiging van dat pand het gevolg is van een oorlogsfeit. De wetgever wenscht te vermijden dat de schuldeischers gebruik maken van de onthering van den gesinistreerde, gevolg van de geleden schade.

Deze belangrijke afwijking van het gemeene recht is te verklaren door het belang voor de collectiviteit der burgers om het land spoedig en volledig weder opgebouwd te zien.

Het is duidelijk dat voor een zoo essentieel probleem het bijzonder belang van sommigen moet wijken.

2° Het bij dit artikel voorziene hypothecair moratorium wordt met hetzelfde doel ingevoerd en streeft er naar de gesinistreerden in den meest gunstigen toestand te stellen voor den wederopbouw van hun goederen met ze te beschermen tegen de ongelegen achtervolgingen.

Het spreekt vanzelf dat dit moratorium slechts van toepassing is voor het geteisterde onroerende goed met uitsluiting van ieder ander niet door den oorlog geteisterd onroerend goed dat aan denzelfden eigenaar toebehoord.

HOOFDSTUK VII.

OVER DE VEREFFENING DER VERGOEDINGEN EN DER KREDIETEN.

Dit hoofdstuk heeft voor doel de oprichting van een Autonome Kas voor Oorlogsschade die :

1° alle financiële bewerkingen (vergoedingen en kredieten) voortvloeiende uit de vereffening der aan de gesinistreerden door deze wet toegekende rechten zal vergemakkelijken en centraliseeren;

2° zal beletten dat de fondsen waarover het bestuur voor oorlogsschade, om welke reden ook, zal mogen beschikken, zouden verward worden met de andere inkomsten van de Schatkist;

3° de opeenvolgende verplaatsingen van specien zal vermijden.

Art. 61. — Dit artikel bepaalt den aard der inkomsten van de Autonome Kas voor Oorlogsschade, zoo normale als uitzonderlijke inkomsten.

Normale : afkomstig hetzij van belastingen, hetzij van leeningen.

Uitzonderlijke : namelijk afkomstig van een speciale solidariteitsbelasting, van een uitzonderlijke lotenleening die de Autonome Kas zou kunnen organiseren, van de belastingen op de voorstellingen,

intérêts provenant de condamnations d'inciviques et de ressources provenant des confiscations.

Ces ressources entreront directement dans la Caisse Autonome suivant les modalités d'un arrêté royal ultérieur. La Caisse disposera de ces ressources au profit des sinistrés.

Art. 62. — Cet article prévoit la procédure de liquidation des indemnités. Cette procédure est simple mais donne néanmoins toute garantie. Elle est instituée dans le seul but de pousser à une reconstruction rapide du pays.

Le versement direct des sommes d'argent en mains des architectes, entrepreneurs et fournisseurs permettra d'éviter que le sinistré, étant lui-même en possession de ces sommes, les utilise à d'autres fins que celles voulues par la loi, à savoir la reconstruction de ses biens.

Ce système a le grand avantage de permettre un contrôle efficace tant comptable que technique. Il évitera non seulement la spéculation sur les matériaux ou la main-d'œuvre, mais encore les pertes de temps qu'entraînerait une reconstruction confiée exclusivement à des intérêts privés.

L'intervention des comptes chèques-postaux favorise les moyens de preuve et le contrôle.

Art. 63. — Cette disposition prévoit la même procédure pour la liquidation des crédits que pour la liquidation des indemnités.

CHAPÎTRE VIII.

DISPOSITIONS PENALES.

Art. 64 à 67. — La loi se montre particulièrement sévère dans la répression de toute fraude du sinistré ou des tiers, dans l'établissement des dossiers, et en cours d'instances.

Elle aggrave, notamment, les peines prévues par la loi pénale pour le faux et l'usage de faux.

Outre les peines de réclusion et d'amende prévues, les condamnations entraînent, de plein droit, la déchéance, pour le sinistré condamné, de tous les droits lui reconnus par la présente loi, et l'oblige à restituer les sommes déjà touchées.

De plus, les tiers aussi bien que les sinistrés, sont visés par ces dispositions qui prévoient des sanctions graves contre tous ceux qui se refuseraient à communiquer ou à produire des pièces, ou à fournir des renseignements susceptibles d'aider l'Administration des Dommages de Guerre dans sa tâche ardue.

van giften en van schadevergoedingen afkomstig van veroordeelingen van onburgerlijken en van inkomsten afkomstig van beslagleggingen.

Deze inkomsten zullen rechtstreeks in de Autonome Kas gestort worden volgens de aanduidingen van een later koninklijk besluit. De Kas zal over deze inkomsten beschikken ten gunste van de gesinistreerden.

Art. 62. — Dit artikel voorziet de procedure voor de vereffening van de vergoeding. Deze procedure is eenvoudig maar geeft toch steeds volledige waarborg. Ze wordt ingevoerd om een vluggen wederopbouw van het land te bespoedigen.

De rechtstreeksche storting van geldsommen in handen van de bouwkundigen, ondernemers en leveranciers zal toelaten te vermijden dat de gesinistreerde, die zelf in het bezit zou zijn van deze sommen, ze voor andere doeleinden zou gebruiken dan deze gewild door de wet, namelijk den wederopbouw van de goederen.

Dit stelsel heeft het grootte voordeel een werkdadig toezicht, zoowel geldelijk als technisch, toe te laten. Het zal niet enkel de speculeering inzake materiaal en werkkrachten vermijden maar eveneens het tijdverlies dat een uitsluitend aan privaat belangen toevertrouwen wederopbouw met zich zou slepen.

De tusschenkomst van het postcheekambt vergemakkelijkt de bewijs- en de toezichtsmiddelen.

Art. 63. — Deze beschikking voorziet dezelfde procedure voor de vereffening der kredieten als voor de vereffening der vergoedingen.

HOOFDSTUK VIII.

STRAFBEPALINGEN.

Art. 64 tot 67. — De wet toont zich bijzonder streng bij de betuigeling van alle bedrog van den gesinistreerde of van derden, bij het opstellen van de dossiers en tijdens den aanleg.

Zij verscherpt namelijk de door het strafrecht voorziene straffen voor vervalsching en gebruik van vervalsching.

Buiten de voorziene straffen van opsluiting en boete, hebben de veroordeelingen, van rechtswege, de vervalverklaring, voor den veroordeelden gesinistreerde, tot gevlog van alle hem door deze wet toegekende rechten, en verplicht hem de reeds ontvangen sommen terug te betalen.

Daarenboven worden de derden even goed als de gesinistreerden beoogd door deze beschikkingen, die ernstige sancties voorzien tegen al diegenen die weigeren stukken mede te deelen of voor te leggen, of inlichtingen te bezorgen die het bestuur der oorlogschade in zijn zware taak zouden kunnen helpen.

CHAPITRE IX.

DISPOSITIONS FISCALES.

Art. 68. — Des mesures s'imposent en vue de réduire au minimum les frais de la procédure d'indemnisation; c'est pourquoi l'article 68 prévoit l'exemption du droit de timbre pour une série d'actes, pièces, jugements et arrêts, leurs copies et expéditions.

Art. 69. — L'article 69 prévoit la réduction de moitié des salaires dus aux conservateurs des hypothèques et aux receveurs de l'enregistrement.

Art. 70. — Cette disposition permet la copie ou la reproduction, en autant d'exemplaires que nécessaire, des extraits cadastraux, à la demande des intéressés.

Art. 71. — L'article 71 instaure un système spécial en ce qui concerne les pertes résultant de dommages de guerre à des immeubles ou à l'outillage professionnel.

Il prévoit deux hypothèses :

1° Ou bien la perte résultant du dommage de guerre a été comptabilisée et la diminution de l'actif est apparue au bilan. Cette diminution a entraîné une déduction des impôts directs; l'indemnité de réparation est considérée, au point de vue fiscal, comme annulant la perte à la date où elle a été comptabilisée, le surplus de l'indemnité étant considéré comme une plus-value non réalisée sur immeuble ou outillage professionnel.

2° Ou bien la perte n'a pas été comptabilisée, et alors la partie de l'indemnité de réparation qui correspond à la valeur admise par l'administration fiscale est considérée comme couvrant à la date du sinistre l'amortissement de cette valeur, le surplus étant considéré comme une plus-value non réalisée au point de vue fiscal.

Art. 72. — Cet article s'inspire de l'idée que la reconstruction du bien sinistré ne doit pas être la cause de la perception d'un impôt au profit de l'Etat.

Deux voies peuvent être envisagées pour arriver au résultat souhaité :

Il y a d'abord celle de l'exemption directe de la taxe, qui serait prévue par un texte fiscal *ad hoc*. Mais il faut renoncer à s'engager dans cette première

HOOFDSTUK IX.

FISCALE BESCHIKKINGEN.

Art. 68. — Maatregelen dienen getroffen om de onkosten van de vergoedingsprocedure tot een minimum te herleiden; daarom voorziet artikel 68 de vrijstelling van het zegelrecht voor een reeks akten, stukken, oordeelen en besluiten, hun afschriften en hun verzendingen.

Art. 69. — Artikel 69 voorziet de vermindering met de helft der aan conservators van hypotheeken en aan ontvangers van registratie verschuldigde wedden.

Art. 70. — Deze beschikking laat de afschrijving of de reproductie, in zooveel exemplaren als noodig, toe van kadastrale uittreksels op aanvraag van den belanghebbende.

Art. 71. — Artikel 71 voert een speciaal stelsel in aangaande het verlies voortspruitende uit oorlogsschade aan onroerende goederen of aan beroepsuitrustingen.

Het voorziet twee gevallen :

1° Ofwel werd het verlies voortspruitend uit oorlogsschade geboekt en kwam deze vermindering op het actief van de balans. Deze vermindering bracht met zich een herleiding van de rechtstreekse belastingen; dan wordt de herstelvergoeding, van fiscaal standpunt uit, beschouwd als het verlies annulerend op den datum waarop het geboekt werd en wordt het overschot van de vergoeding beschouwd als een niet verwezenlijkte waardevermeerdering van het onroerend goed of van het beroepsgereedschap.

2° Ofwel werd het verlies niet geboekt en dan wordt het deel van de herstelvergoeding, dat beantwoordt aan de door het fiscaal bestuur erkende waarde, beschouwd als dekkend, op den dag van het schadegeval, de delging van vermelde waarde, en wordt het overschot, van fiscaal standpunt uit, als een niet verwezenlijkte waardevermeerdering beschouwd.

Art. 72. — Dit artikel wordt ingegeven door de gedachte dat de wederopbouw van het geleisterde goed geen oorzaak mag zijn van ontvangst van een belasting ten bate van den Staat.

Twee wegen kunnen beschouwd worden om tot den gewenschten uitslag te komen.

Eerst is er die van de rechtstreekse vrijstelling van de taks die door een fiscaal tekst *ad hoc* zou voorzien worden. Men moet er echter aan verzaken

voie, où l'on se heurterait à des difficultés techniques pratiquement insurmontables et où l'on risquerait, au surplus, de voir tourner au profit des cocontractants du sinistré tout ou partie du bénéfice de l'exemption fiscale.

Il y a ensuite celle de l'indemnisation du sinistré à concurrence du montant des taxes que rendent exigibles la réparation, la reconstruction ou le remplacement du bien endommagé, détruit ou perdu. Ce moyen est pleinement satisfaisant; en effet, plutôt que d'imposer à l'Administration de l'Enregistrement tout un travail de restitution des taxes acquittées, il s'indique de laisser à l'Administration des Dommages de guerre la tâche qui comprend à la fois l'évaluation du dommage occasionné par le sinistre, y compris les taxes acquittées ou à acquitter, et le versement au sinistré de ce qui lui revient.

Le texte projeté appelle toutefois les observations suivantes :

a) Il y a lieu de viser les taxes assimilées au timbre et non seulement la taxe de facture;

b) Il convient de préciser que l'indemnité compensatoire des taxes n'est pas due dans la mesure où ces taxes seraient relatives à des travaux ou fournitures excédant ce qui est nécessaire à la reconstruction du bien tel qu'il était avant le sinistre, c'est-à-dire comportant un accroissement de patrimoine.

CHAPITRE X.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Art. 73. — Cette disposition consacre l'obligation pour les organismes ou particuliers pratiquant l'assurance, de dénoncer au Ministre de la Reconstruction les contrats d'assurance contre risques de guerre qui auraient reçu une exécution quelconque.

Cette disposition se justifie. En effet, l'article 9 prévoit la déduction de l'indemnité de dommages de guerre, de toutes sommes payées à titre d'indemnités pour risques de guerre, par ces organismes ou particuliers.

Une clause pénale est prévue contre l'assureur qui ne respecterait pas cette obligation et le rend solidairement responsable, avec l'assuré, pour la restitution des sommes que sa négligence a fait indûment décaisser par le Trésor.

Art. 74 et 75. — L'article 74 vise à éviter l'intervention d'agents d'affaires auprès des instances gracieuses ou contentieuses qui auront à examiner les

zich op dezen weg te begeven, waar men op praktisch onoverkomelijke technische moeilijkheden zou stuiten en waar men, daarenboven, gevaar zou lopen het geheele of gedeeltelijke voordeel van de fiscale vrijstelling, ten gunste van de medekcontractanten van den gesinistreeerde te zien uitdraaien.

Dan is er die van de schadeloosstelling van den gesinistreeerde tot beloop van het bedrag der taksen die de herstelling, de wederopbouw of de vervanging van het beschadigde, verwoeste of verloren goed toelaten te eischen. Dit middel, is totaal voldoende; inderdaad, eerder dan aan het Bestuur der Enregistratie een heel werk van terug te betalen voldane taksen op te leggen, blijkt het vanzelfsprekend aan het Bestuur voor Oorlogsschade de taak over te laten die gelijktijdig de raming van de door het schadegeval veroorzaakte schade, met inbegrip van de voldane en nog te betalen taksen, omvat, evenals de storting aan den gesinistreeerde van wat hem verschuldigd is.

De ontworpen tekst vergt echter volgende opmerkingen :

a) Men moet de met zegel gelijkgestelde taksen beoogen en niet enkel de faktuurtak;

b) Er dient op gewezen dat de aanvullende vergoeding der taksen niet verschuldigd is in de mate waarin deze taksen betrekking hebben op werken of leveringen die het voor den wederopbouw van het goed, zooals het voor het schadegeval was, noodzakelijke te boven gaan 't is te zeggen, die een vermeerdering van eigendom vormen.

HOOFDSTUK X.

ALGEMEENE BESCHIKKINGEN.

Art. 73. — Deze beschikking bevestigt de verplichting voor de organismen of de particulieren die aan verzekering doen, van aan den Minister van Wederopbouw de verzekeringscontracten tegen oorlogscrisis te doen kennen die de een of andere uitvoering kregen.

Deze beschikking is gewettigd. Artikel 9 voorziet inderdaad den aftrek van de oorlogsschadevergoeding van alle als oorlogscrisisvergoedingen door deze organismen of particulieren betaalde sommen.

Een strafbepaling wordt voorzien tegen den verzekeraar die deze verplichting niet zou naleven en stelt hem, solidair met den verzekerde, verantwoordelijk voor de terugbetaling van de sommen die zijn nalatigheid ten onrechte door de Schatkist liet betalen.

Art. 74 en 75. — Artikel 74 streeft er naar de tussenkomst te vermijden van zaakwaarnemers bij de oneigenlijke of eigenlijke instanties die de aan-

demandes ou les recours relatifs aux dommages de guerre.

L'article 75 prévoit la nullité de tous les engagements qui seraient souscrits en contradiction avec les dispositions de l'article précédent. Il prévoit également la nullité de plein droit, d'une part, des interventions par lesquelles un sinistré se serait engagé à avoir recours, pour la restauration du dommage qu'il a subi, à l'expert qui a dressé les procès-verbaux de constat et d'estimation et, d'autre part, des conventions qui stipulent l'abandon d'une quotité de l'indemnité de réparation au profit des personnes qui ont prêté assistance au sinistré.

Cette disposition s'imposait pour éviter que certains experts n'augmentent volontairement et arbitrairement la hauteur du dommage et le coût de la réparation en raison de l'intérêt qu'ils avaient dans celle-ci.

Art. 76. — Maintient en vigueur les dispositions des arrêtés des Secrétaires Généraux repris dans l'arrêté-loi du 30 novembre 1944. Ce maintien a été justifié à l'occasion de l'examen du chapitre III de la présente loi consacré aux crédits de restauration.

Art. 77. — Cet article déclare nulles et non avenues les décisions rendues par les Commissions de constatation et d'évaluation créées par les Secrétaires Généraux. Cette mesure s'impose par le fait que ces arrêtés sont en contradiction avec les dispositions légales intervenues depuis la libération et qui concernent la constatation et l'évaluation des dommages.

Le Ministre de la Reconstruction,
Jean TERFVE.

vragen of de verhalen aangaande oorlogsschade zullen te onderzoeken hebben.

Artikel 75 voorziet de ongeldigheid van alle verplichtingen die ondertekend werden in tegenspraak met de beschikkingen van voorgaand artikel. Het voorziet de ongeldigheid van rechtswege, eenerzijds, van de tusschenkomsten waardoor een gesinistreerde de verbintenis zou aangegaan hebben, voor het herstel van de schade die hij leed, beroep te doen op den deskundige die het proces-verbaal van vaststelling en raming opstelde en, anderzijds, van de overeenkomsten die het afstaan behelzen van een hoegrootheid van de herstelvergoeding ten gunste van personen die hun hulp verleenden aan den gesinistreerde.

Deze beschikking drong zich op om te beletten dat sommige experten vrijwillig en willekeurig het bedrag van de schade en den kost van de herstelling zouden opdrijven omwille van het belang dat zij er bij hebben.

Art. 76. — Behoudt de beschikking der besluiten van de Sekretarissen-Generaal vermeld in de besluitwet van 30 November 1944. Dit behoud werd gerechtvaardigd naar aanleiding van het onderzoek van hoofdstuk III van deze wet, gewijd aan de herstelkredieten.

Art. 77. — Dit artikel verklaart dat de beslissingen ongeldig zijn die geveld werden door de Commissies voor vaststelling en raming opgericht door de Sekretarissen-Generaal. Deze maatregel dringt zich op door het feit dat deze besluiten in tegenspraak zijn met de wettelijke beschikkingen getroffen sedert de bevrijding en die de vaststelling en de raming van de schade aangaan.

De Minister van Wederopbouw,
Jean TERFVE.

PROJET DE LOI

CHARLES, PRINCE DE BELGIQUE,
RÉCENT DU ROYAUME,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition du Ministre de la Reconstruction,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le projet de loi dont la teneur suit sera présenté, en Notre nom, aux Chambres législatives par le Ministre de la Reconstruction.

CHAPITRE PREMIER.

DE L'INTERVENTION DE L'ÉTAT.

Article premier.

§ 1. Sans préjudice aux réparations organisées par les lois particulières et sous les conditions déterminées par la présente loi, donnent lieu à une intervention financière de l'État les *dommages directs, matériels et certains* causés par faits de guerre sur le territoire de la Belgique, postérieurement au 27 août 1939, aux biens corporels, meubles et immeubles.

Les dommages causés à des biens belges sur un territoire étranger pourront donner lieu à la même intervention, dans des conditions qui seront déterminées par arrêté royal.

§ 2. Le bénéfice de la présente loi est étendu aux dommages visés à l'alinéa 1er du § 1, et survenus, en dehors du territoire de la Belgique, aux navires et bateaux tels qu'ils sont définis par les articles 1er et 271 du Livre II du Code de Commerce, ainsi qu'aux dommages survenus aux navires et bateaux ayant navigué pour compte, soit de personnes physiques ou morales étrangères, soit de gouvernements étrangers, pour autant qu'un recours, pour la réparation de ces dommages, n'ait pas été ou n'aurait pu être exercé contre ces personnes ou gouvernements étrangers.

WETSONTWERP

KAREL, PRINS VAN BELGIË,
REGENT VAN HET KONINKRIJK,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op voordracht van den Minister van Wederopbouw,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Het volgend wetsontwerp zal, in Onzen naam, door den Minister van Wederopbouw aan de Wetgevende Kamers voorgelegd worden.

EERSTE HOOFDSTUK.

OVER DE STAATSTUSSCHENKOMST.

Artikel één.

§ 1. Onverminderd de door bijzondere wetten georganiseerde herstellingen en onder de bij de huidige wet vastgestelde voorwaarden, geven aanleiding tot een financiële tussenkomst van den Staat : de *rechtstreeksche, materiele en zekere* schade veroorzaakt door oorlogshandelingen, op Belgisch grondgebied, na 27 Augustus 1939, aan lichamelijke, roerende en onroerende goederen.

De schade berokkend aan Belgische goederen op een *buitenlandsch grondgebied* zal tot dezelfde tussenkomst kunnen aanleiding geven, onder de voorwaarden die bij koninklijk besluit zullen worden vastgesteld.

§ 2. Het voordeel van de huidige wet wordt uitgebreid tot de in alinea 1 van § 1 bedoelde schade, berokkend, *buiten het grondgebied van België*, aan zeeschepen en vaartuigen zooals zij zijn bepaald door de artikelen 1 en 271 van Boek 2 van het Handelswetboek, evenals tot de schade berokkend aan zeeschepen en vaartuigen, die vaarden voor rekening, hetzij van natuurlijke of zedelijke buitenlandsche personen, hetzij van buitenlandsche regeringen, voor zoover er, voor het herstel van deze schade, niet in beroep werd gegaan of kon gegaan worden tegen deze buitenlandsche personen of regeringen.

§ 3. Le droit à la réparation établi par la présente loi *rétroagit au moment du sinistre*.

§ 4. Sans préjudice aux droits acquis, le *décret du 10 Vendémiaire an IV* sur la responsabilité des communes et les articles 1382 à 1386bis du Code civil, en tant qu'ils mettent en cause la responsabilité de l'Etat belge ou d'autres administrations publiques, ne sont pas applicables aux faits prévus par la présente loi.

Art. 2.

§ 1. Sont *réputés faits de guerre* au sens de la présente loi :

1° Les mesures prises ou les faits accomplis à l'occasion de la guerre ou de l'occupation, soit par les Etats belligérants, *leurs agents* ou *ressortissants*, soit par l'Etat belge ou ses agents, à l'exclusion des réquisitions civiles et militaires opérées pour le compte des autorités belges ou alliées;

2° Les actes accomplis en vue d'atteindre les Etats en guerre avec la Belgique dans leurs moyens défensifs ou offensifs ou dans leur production, ainsi que ceux destinés à atteindre des personnes en raison de leurs agissements contraires aux intérêts de l'Etat belge;

3° Les crimes et délits commis contre les propriétés à la faveur de la désorganisation des pouvoirs publics résultant de l'état de guerre ou ceux commis en raison de l'attitude patriotique du sinistré;

4° L'évacuation forcée du sinistré, pour autant qu'elle soit la conséquence d'un ordre formel de l'autorité civile ou militaire ou de l'occupant;

5° La cause inconnue qui a provoqué la perte, la destruction ou l'avarie de colis, marchandises ou matériel, qui, à une date quelconque entre le 10 et le 31 mai 1940 inclus ou entre le 8 avril 1944 et le 15 février 1945 inclus, se sont trouvés sur les voies ferrées belges ou leurs dépendances.

Art. 3.

§ 1. Les personnes physiques et morales, de nationalité belge au jour de la mise en vigueur de la présente loi, sont seules admises à son bénéfice.

§ 2. Sont, au regard de la loi, réputées de nationalité belge, les personnes morales qui justifient :

1° Qu'elles ont été constituées sous l'empire des lois belges;

§ 3. Het recht op herstel vastgelegd door de huidige wet werkt terug op het oogenblik van het schadegeval.

§ 4. Onverminderd de verworven rechten zijn het decreet van 10 Vendémiaire an IV aangaande de verantwoordelijkheid der gemeenten en de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Recht, voor zover zij de verantwoordelijkheid van den Belgischen Staat of van andere openbare besturen betrekken, niet toepasselijk op de bij de huidige wet voorziene feiten.

Art. 2.

§ 1. Worden volgens de huidige wet als oorlogshandelingen beschouwd :

1° De maatregelen getroffen of de handelingen gesteld naar aanleiding van den oorlog of van de bezetting, hetzij door de oorlogvoerende Staten, *hun agenten of onderhoorigen*, hetzij door den Belgischen Staat of zijn agenten, met uitsluiting van de burgerlijke en militaire opeiseringen gedaan door de Belgische of geallieerde overheden;

2° De daden gesteld om de met België in oorlog zijnde Staten te treffen in hun defensieve of offensieve middelen of in hun productie, alsmede die bestemd om personen te treffen wegens hun handelingen in strijd met de belangen van den Belgischen Staat;

3° De misdaden en wanbedrijven gepleegd tegen de eigendommen dank zij de uit den oorlogstoestand voortspruitende ontreddeering der openbare diensten, of gepleegd om reden van de vaderlandslievende houding van den gesinistreerde;

4° De gedwongen evacuatie van den gesinistreerde voor zover zij het gevolg is van een uitdrukkelijk bevel vanwege de burgerlijke of militaire overheid of van den bezetter;

5° De ongekennde oorzaak die het verlies, de vernietiging of de averij heeft veroorzaakt van colli, koopwaren of materieel die, op eender welken datum tusschen 10 en 31 Mei 1940 of tusschen 8 April 1944 en 15 Februari 1945 inbegrepen, zich op de Belgische spoorwegen of hun afhankelijkheden bevonden.

Art. 3.

§ 1. Enkel de lichamelijke en rechtelijke personen die, op den dag van het in werking treden van onderhavige wet, van Belgische nationaliteit zijn, kunnen er het voordeel van genieten.

§ 2. Worden voor de wet als Belg beschouwd, de zedelijke personen die bewijzen :

1° Dat zij opgericht werden volgens Belgische wetten;

2° Qu'elles ont leur siège social en Belgique ou qu'elles l'ont transféré à l'étranger par application de l'arrêté-loi du 2 février 1940.

3° Qu'au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi, la majorité des capitaux soumis au régime de la société, ou la majorité des membres d'une association sans but lucratif, sont de nationalité belge.

§ 3. Les personnes morales constituées conformément à la législation de la Colonie sont assimilées aux personnes morales de nationalité belge.

Art. 4.

Les personnes physiques et morales étrangères sont admises au bénéfice de la présente loi dans les conditions déterminées *par les traités de réciprocité*.

Un arrêté royal pourra, pour l'application de la présente loi, assimiler aux Belges certaines catégories d'apatrides et d'étrangers qui ont subi des dommages matériels, conséquence de leur activité contre l'ennemi.

Art. 5.

§ 1. Sont exclus du bénéfice de la présente loi :

1° Ceux qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée prononcée sur pied de l'arrêté-loi du 10 novembre 1945 simplifiant la procédure dans certains cas d'infractions contre la sûreté extérieure de l'Etat ou qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée, du chef d'infraction :

aux dispositions du Titre I du Livre II du Code pénal sur les crimes et délits contre la sûreté de l'Etat ou aux articles 17 et 18 de la loi du 27 mai 1870 contenant le Code pénal militaire;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 janvier 1941 relatif aux mesures de dépossession effectuées par l'ennemi;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 avril 1941 relatif à l'interdiction des relations d'ordre économique avec l'ennemi;

2° Ceux qui ont encouru la déchéance de la nationalité belge de plein droit, soit par application de l'article 18ter des lois coordonnées sur la nationalité, soit par application de l'arrêté-loi du 20 juin 1945 sur la déchéance de la nationalité belge.

2° Dat zij hun socialen zetel in België hebben of dat zij hem onder toepassing van de wet van 2 Februari 1940 naar het buitenland hebben overgebracht.

3° Dat, op den dag van het in voege treden van onderhavige wet, de meerderheid der kapitalen, onderworpen aan het stelsel van de maatschappij, of de meerderheid der leden van een vereeniging zonder winstgevend doel van Belgische nationaliteit zijn.

§ 3. De rechtelijke personen, gevestigd overeenkomstig de wetgeving der Kolonie, worden met de rechtelijke personen van Belgische nationaliteit gelijkgesteld

Art. 4.

De buitenlandsche natuurlijke of zedelijke personen kunnen, onder de door wederzijdsche overeenkomsten vastgestelde voorwaarden, het voordeel der huidige wet genieten.

Een koninklijk besluit zal, voor de toepassing van deze wet, sommige categorieën heimatlozen en buitenlanders die materiele schade leden, gevolg van hun bevrijdigheid tegen den vijand, kunnen gelijk stellen met de Belgen.

Art. 5.

Worden van het voordeel der huidige wet uitgesloten :

1° Zij die het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde getreden veroordeeling op grond van de besluitwet van 10 November 1945, de procedure vereenvoudigend in zekere gevallen van misdrijf tegen de uiterlijke veiligheid van den Staat, of die het voorwerp geweest zijn van een in kracht van gewijsde getreden veroordeeling uit hoofde van misdrijf :

tegen de beschikkingen van Titel I van Boek II van het Strafwetboek op de misdaden en misdrijven tegen de veiligheid van den Staat of tegen de artikels 17 en 18 van de wet van 27 Mei 1870 inhoudend het Militair Strafwetboek;

tegen de wetsbeschikkingen van 10 Januari 1941 aangaande de door den vijand getroffen maatregelen tot ontzetting uit het bezit;

tegen het besluit van 10 April 1941, aangaande het verbod van betrekkingen van economischen aard met den vijand.

2° Zij die de vervalverklaring van de Belgische nationaliteit van rechtswege opliepen hetzij door toepassing van artikel 18 ter der samengebundelde wetten op de nationaliteit, hetzij door toepassing van de besluitwet van 20 Juni 1945 op de vervalverklaring van de Belgische nationaliteit.

3° Les personnes inscrites sur la liste dressée par les auditeurs militaires en exécution de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 relatif à l'épuration civique, et dont l'inscription est devenue définitive.

§ 2. — Sont également exclus du bénéfice de la présente loi, les ayants cause d'un sinistré qui a été l'objet d'une des déchéances visées au § 1 ci-dessus.

Toutefois, les Directeurs provinciaux visés à la section I du chapitre IV de la présente loi et, s'il échet, les Commissions d'Appel visées à la section II du chapitre IV, pourront les admettre au bénéfice de la loi, pour autant que les intéressés aient fait preuve de patriotisme ou aient eu une conduite irréprochable pendant l'occupation ennemie.

§ 3. Si les condamnés ont eu qualité, à titre d'administrateur-gérant ou autrement, pour engager une société ou une association jouissant de la personnalité civile, la société ou l'association elle-même sera privée du bénéfice de la loi, si elle a tiré profit de leurs agissements.

Le Directeur provincial, dans la procédure de conciliation prévue aux articles 15 et suivants de la présente loi, et la Commission d'Appel, dans la procédure contentieuse organisée par les articles 24 et suivants, statueront souverainement sur le fait de savoir si la société a tiré profit ou non des agissements de ses mandataires.

Art. 6.

Aussi longtemps que demeure susceptible de recours une décision judiciaire dont l'effet serait d'exclure le sinistré du bénéfice de la présente loi, l'exercice du droit à la réparation restera suspendu, jusqu'à ce qu'une décision définitive mette fin à l'instance.

De même, en cas d'instruction ouverte à charge d'une personne, sur pied des dispositions indiquées à l'article 5 de la présente loi, l'exercice du droit à la réparation restera suspendu.

Art. 7.

Tout paiement indûment fait à l'une des personnes physiques ou morales visées à l'article 5 ou à ses ayants droit est sujet à répétition. L'action en répétition peut être exercée dans le délai de trois ans à partir du paiement, ou du jour où une condamnation, une transaction ou une déchéance postérieures au paiement sont devenues définitives.

Cette action est exercée par l'Administration des Dommages de Guerre dans les formes prescrites pour les recouvrements en matière domaniale.

3° De personen die in uitvoering van de besluitwet van 19 September 1945 aangaande de burgerlijke zuivering aangeteekend werden op de door de krijgsauditeurs opgestelde lijsten en wier inschrijving definitief is.

§ 2. Worden insgelijks van het voordeel van deze wet uitgesloten, de rechtopvolgers van een gesinistreerde die het voorwerp uitmaakte van een der bij bovenvermelden § 1 beoogde vervalverklaringen.

Nochtans zullen de in sectie 1 van hoofdstuk IV van deze wet bedoelde provinciale Directeurs en, gebeurlijk, de in sectie 2 van hoofdstuk IV bedoelde Commissies van Beroep hen het voordeel van de wet kunnen toekennen, voor zoover de belanghebbenden het bewijs van vaderlandsliefde hebben gegeven of tijdens de vijandelijke bezetting een onberispelijk gedrag hadden.

§ 3. Indien de veroordeelden, als beheerders of anders bevoegdheid bezaten om een vennootschap of vereeniging, die de burgerlijke persoonlijkheid bezat, te verbinden, zal de vennootschap of de vereeniging zelf beroofd worden van het voordeel der wet indien zij voordeel haalde uit hun handelingen.

De Provinciale Directeur, in de bij artikelen 15 en volgende van de huidige wet voorziene verzoeningsprocedure, en de Commissie van Beroep, in de bij artikelen 24 en volgende georganiseerde eigenlijke procedure, zullen souverain beslissen over het feit te weten of de vennootschap al dan niet voordeel haalde uit de handelingen van haar mandaathouders.

Art. 6.

Zoolang een rechterlijke beslissing, waarvan het gevolg zou zijn den gesinistreerde van het voordeel der wet uit te sluiten, vatbaar blijft voor beroep, blijft het recht op herstel geschorst tot een definitieve beslissing een einde stelt aan het onderzoek.

In geval een onderzoek ten laste van een persoon ingesteld werd op grond van de beschikkingen aangeduid in artikel 5 van deze wet, zal de uitoefening van het recht op herstel eveneens geschorst blijven.

Art. 7.

Iedere betaling ten onrechte gedaan aan een der lichamelijke of rechtelijke personen beoogd onder artikel 5 of aan hun rechthebbenden is terugvorderbaar. Het geding tot terugvordering mag ingesteld worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de betaling, of vanaf den dag waarop een veroordeeling, een dading of een vervalverklaring volgend op de betaling, definitief geworden zijn.

Dit geding wordt door de Administratie van Oorlogsschade ingesteld in de vormen voorgeschreven voor de invordering inzake domeingoederen.

Art. 8.

§ 1. L'intervention de l'Etat consiste :

1° Dans l'allocation d'une indemnité de réparation établie suivant les modalités indiquées au chapitre II;

2° Dans l'octroi de sa garantie et la prise en charge d'intérêts pour les crédits de restauration ouverts aux sinistrés aux fins et dans les conditions déterminées aux articles 11 et 14.

§ 2. L'intervention de l'Etat n'est pas accordée lorsque la demande pour un ensemble de fait ne comporte pas un montant supérieur à 5,000 francs, et que le demandeur, personne physique, bénéficie de revenus de toute nature qui doivent servir de base ou qui, à défaut d'exonération légale, devraient servir de base à l'impôt complémentaire personnel de l'exercice 1946 dépassant un montant total de 30,000 francs. Ce dernier montant est majoré d'un dixième par enfant à charge au 1er janvier 1946.

§ 3. Sans préjudice à la disposition du § 2 de l'article 10bis de la présente loi, les indemnités et les crédits prévus au § 1 ci-dessus sont alloués suivant un système de priorité qui sera déterminé par arrêté royal.

§ 4. Les sinistrés bénéficiaires d'une indemnité de réparation ou d'un crédit de restauration seront tenus, à peine de déchéance, d'affecter l'indemnité ou le crédit à la réparation ou à la reconstruction des biens sinistrés.

Ils seront tenus, en outre, de reconstruire dans la commune où se trouvait le bien sinistré.

Il ne pourra être dérogé aux dispositions du présent paragraphe que moyennant autorisation expresse du Ministre de la Reconstruction.

CHAPITRE II.

DE L'INDEMNITE DE REPARATION.

Art. 9.

§ 1. — 1° Le droit à l'indemnité de réparation du chef de dommages survenus aux biens immeubles par nature est reconnu à tout sinistré belge, sur la base minima de la valeur au 31 août 1939 du bien sinistré. Cette valeur de base sera éventuellement affectée d'un coefficient de majoration déterminé par des dispositions légales ultérieures.

Art. 8.

§ 1. De tusschenkomst van den Staat bestaat uit :

1° De toewijzing van een *herstellingsvergoeding* vastgesteld volgens de in hoofdstuk II aangeduide modaliteiten;

2° Het toekennen van zijn waarborg en het ten laste nemen van intresten voor de herstellingskredieten geopend aan de gesinistreerden met de doeleinden en in de voorwaarden bepaald door artikelen 11 en 14.

§ 2. De Staatstusschenkomst wordt niet verleend indien de aanvraag voor een feitelijk complex de 5,000 frank niet te boven gaat en de eischer, natuurlijke persoon, inkomsten van allen aard geniet die als basis moeten dienen of die, bij gebrek aan wettelijke vrijstelling, als basis zouden moeten dienen voor de persoonlijke aanvullende belasting voor het dienstjaar 1946 en een totaal bedrag van 30,000 frank overschrijden. Dit laatste bedrag wordt met één tiende vermeerderd per kind ten laste op 1 Januari 1946.

§ 3. Onverminderd de beschikkingen van § 2 van artikel 10bis van de huidige wet, worden de in bovenvermeld § 1 voorziene vergoedingen en kredieten toegekend volgens een voorrangstelsel dat bij koninklijk besluit zal bepaald worden.

§ 4. De gesinistreerden die een herstelvergoeding of een herstellingskrediet genieten zullen verplicht zijn, op straf van vervalverklaring, de vergoeding of het krediet te besteden aan het herstel of den wederopbouw der geteisterde goederen.

Ze zullen, daarenboven, verplicht zijn weder op te bouwen in de gemeenten waar zich het geteisterde goed bevond.

Van de beschikkingen van dezen paragraaf mag slechts, mits uitdrukkelijke toelating van den Minister van Wederopbouw, afgeweken worden.

HOOFDSTUK II.

OVER DE HERSTELLINGSVERGOEDING.

Art. 9.

§ 1. — 1° Het recht op herstellingsvergoeding uit hoofde van schade berokkend aan per natuur onroerende goederen, wordt aan ieder Belgisch gesinistreerde toegekend op minimum-basis der waarde van het geteisterde goed op 31 Augustus 1939. Deze basiswaarde kan gebeurlijk met een vermeerderingscoëfficiënt vermenigvuldigd worden dat door latere wetgevende beschikkingen zal vastgesteld worden.

Toutefois :

a) 1. L'indemnisation intégrale du dommage survenu aux immeubles par nature est, à concurrence d'une somme de 500,000 francs, reconnue aux sinistrés, *personnes physiques*, dont les revenus de toute nature qui doivent servir de base ou qui, à défaut d'exonération légale, devraient servir de base à l'impôt complémentaire personnel de l'exercice 1946, ne dépassent pas un montant total de 60,000 francs. Ce dernier montant est majoré d'un dixième par enfant à charge au 1er janvier 1946.

2. L'indemnisation intégrale du dommage survenu aux immeubles par nature est reconnue, à concurrence d'une somme de 500,000 francs, aux sinistrés, *personnes morales*, dont le capital investi à la date du 31 décembre 1944 ou à la date de clôture du bilan de l'exercice social 1944-1945, ne dépasse pas un million.

b) L'indemnisation intégrale tend à remettre l'immeuble du sinistré dans l'état où il se trouverait s'il n'avait pas subi de dommages. Elle correspond à la valeur d'évaluation du dommage au 31 août 1939 multipliée par un coefficient de majoration variable, calculé sur la base du *coût possible* de la reconstruction au moment où elle s'effectue.

Le mode de calcul servant de base à l'évaluation du dommage au 31 août 1939 sera déterminé par arrêté royal.

Il est créé un Office National de la Reconstruction. Cet Office déterminera notamment pour chaque immeuble envisagé séparément, le coût possible des travaux de restauration ou de reconstruction sur base duquel il serait disposé à faire effectuer ces travaux par les coopératives agréées ou par tous organismes ou entreprises travaillant sous son contrôle.

Un arrêté royal déterminera sa nature juridique, ses attributions, sa composition, son financement et son mode de fonctionnement.

2° L'indemnité de reconstitution des meubles meublants, vêtements et ustensiles de ménage perdus ou rendus inutilisables par faits de guerre sera forfaitairement calculée sur base d'unités mobilières.

L'unité mobilière est l'ensemble minimum des objets d'ameublement, des vêtements et de l'équipement ménager nécessaire et suffisant pour assurer une existence décente.

La consistance et la valeur de ces unités mobilières seront fixées par arrêté royal.

3° En ce qui concerne la reconstitution des biens meubles, même si ces biens étaient immeubles par destination, perdus par faits de guerre, lorsque ces biens étaient affectés à une activité industrielle, agricole, commerciale ou artisanale, ainsi que la recon-

Nochtans

a) 1. De volledige schadeloosstelling voor aan per natuur onroerende goederen geleden schade wordt, tot een bedrag van 500,000 frank, toegekend aan de gesinistreerden, *natuurlijke personen*, waarvan de inkomsten van allen aard die als basis moeten dienen, of, bij gebrek aan wettelijke vrijstelling, tot basis zouden moeten dienen voor de aanvullende persoonlijke belasting van het dienstjaar 1946, het totaal bedrag van 60,000 frank niet te boven gaan. Dit laatste bedrag wordt met één tiende verhoogd per kind ten laste op 1 Januari 1946.

2. De volledige vergoeding der aan per natuur onroerende goederen berokkende schade wordt, tot een bedrag van 500,000 frank, toegekend aan de gesinistreerden, *zedelijke personen*, waarvan het op 31 December 1944 of bij het afsluiten der balans voor het maatschappelijk dienstjaar 1944-1945 belegde kapitaal het miljoen niet overtreft.

b) De volledige schadeloosstelling poogt het gebouw van den gesinistreerde in den staat te herstellen waarin het zich zou bevinden moest het geen schade geleden hebben. Zij is gelijk aan de ramingswaarde der schade op 31 Augustus 1939 vermenigvuldigd met een veranderlijk wederopbouwcoëfficiënt berekend op basis van den mogelijken kostprijs op het oogenblik waarop den wederopbouw geschiedt.

De berekeningswijze, dienstig als ramingsbasis van de schade op 31 Augustus 1939 zal bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Er wordt een Nationale Dienst voor Wederopbouw opgericht. Deze Dienst zal, onder andere voor ieder onroerend goed, afzonderlijk beschouwd, de mogelijke kosten der herstel- of wederopbouwwerken vaststellen op grond waarvan hij er mede zou instemmen deze werken te laten uitvoeren door de erkende cooperatieven of door alle organismen of ondernemingen werkende onder zijn toezicht.

Een koninklijk besluit zal zijn rechtelijken aard, zijn bevoegdheden, zijn samenstelling, zijn financiering en zijn werkwijze vaststellen.

2° De herstellingsvergoeding der door oorlogsfeiten verloren gegane of onbruikbaar gemaakte stoffeering, kleederen en huisraad zal forfaitair berekend worden op basis van mobiele eenheden.

De mobiele eenheid is het geheel van meubilerings-, kleedings-, en huishoudelijke uitrustingsvoorwerpen, noodig en voldoende voor een degelijk bestaan.

Het gehalte en de waarde der mobiele eenheden zullen bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

3° Voor de herstelling van de door oorlogsfeiten verloren gegane roerende goederen, zelfs indien deze goederen onroerend waren door bestemming, indien die goederen gebruikt werden voor een nijverheids-, landbouw-, handels- of ambachtsbedrijvigheid,

stitution des stocks ou de l'outillage industriel, agricole, commercial et artisanal, l'étendue des dommages subis s'établira sur la base des déclarations portées au dernier inventaire précédant le sinistre ou, à défaut d'inventaire, sur base d'une déclaration accompagnée des pièces justificatives.

L'indemnité consentie sera calculée sur base de la valeur au 31 août 1939 des biens perdus.

Toutefois, pour la reconstitution des stocks ou de l'outillage des artisans, des petits cultivateurs ou des petits commerçants, l'indemnité consentie sera égale à deux fois leur valeur au 31 août 1939 pour les sinistrés dont les revenus de toute nature, qui doivent servir de base ou qui, à défaut d'exonération légale, devraient servir de base à l'impôt complémentaire personnel de l'exercice 1946, ne dépassent pas un montant total de 40,000 francs.

Ce dernier montant est majoré d'un dixième par enfant à charge au 1er janvier 1946.

4° Le droit à l'indemnité de réparation du chef de dommages de guerre survenus aux navires et bateaux est reconnu à tout sinistré belge, sur la base minima de la valeur au 31 août 1939 du navire ou bateau sinistré. Cette valeur de base sera éventuellement affectée d'un coefficient de majoration déterminé par des dispositions légales ultérieures.

Toutefois :

a) 1. L'indemnisation intégrale du dommage survenu aux navires et bateaux est, à concurrence d'une somme de 500,000 francs, reconnue aux sinistrés, personnes physiques, dont les revenus de toute nature qui doivent servir de base ou qui, à défaut d'exonération légale, devraient servir de base à l'impôt complémentaire personnel de l'exercice 1946, ne dépassent pas un montant total de 60,000 francs.

2. L'indemnisation intégrale du dommage survenu aux navires et bateaux est, à concurrence d'une somme de 500,000 francs, reconnue aux sinistrés, personnes morales, dont le capital investi à la date du 31 décembre 1944 ou à la date de clôture de l'exercice social 1944-1945 ne dépasse pas un million de francs.

b) L'indemnisation intégrale correspond à la valeur d'évaluation du dommage au 31 août 1939, multipliée par un coefficient de majoration variable, calculé sur la base du coût possible de la reconstruction au moment où elle s'effectue.

Le mode de calcul servant de base à l'évaluation du dommage au 31 août 1939 sera déterminé par arrêté royal.

evenals voor de herstelling van nijverheids-, landbouw-, of ambachtsvoorraden of uitrusting, zal de omvang der geleden schade vastgesteld worden op basis van de op den laatsten inventaris vóór het schadegeval ingeschreven aangiften of bij gebrek aan inventaris op basis van een verklaring begeleid van de bewijsstukken.

De toegestane vergoeding zal berekend worden op grond van de waarde der verloren goederen op 31 Augustus 1939.

Nochtans zal, voor de herstelling der stocks of uitrusting der ambachtslieden, kleine landbouwers of kleine handelaars, de toegekende vergoeding ten minste gelijk zijn aan tweemaal hun waarde op 31 Augustus 1939 voor de gesinistreerden waarvan de inkomsten van allen aard die als basis moeten dienen of, bij ontstentenis van een wettelijke vrijstelling, als basis zouden moeten dienen voor de aanvullende persoonlijke belasting voor het dienstjaar 1946, het totaal bedrag van 40,000 frank niet overtreffen.

Dit laatste bedrag wordt met één tiende verhoogd per kind ten laste op 1 Januari 1946.

4° Het recht op herstellingsvergoeding uit hoofde van schade berokkend aan zeeschepen en vaartuigen wordt toegekend aan ieder geteisterden Belg, op minimumbasis der waarde op 31 Augustus 1939 van het geteisterde zeeschip of vaartuig. Deze basiswaarde kan gebeurlijk vermenigvuldigd worden met een vermeerderingscoëfficiënt die door latere wetgevende beschikkingen zal vastgelegd worden.

Nochtans :

a) 1. De volledige schadeloosstelling der aan zeeschepen en vaartuigen berokkende schade wordt tot een bedrag van 500,000 frank toegekend aan de gesinistreerden, natuurlijke personen, waarvan de inkomsten van allen aard die als basis moeten dienen of die, bij gebrek aan wettelijke vrijstelling, als basis zouden moeten dienen voor de aanvullende persoonlijke belasting van het dienstjaar 1946, het totaalbedrag van 60,000 frank niet te boven gaan.

2. De volledige schadeloosstelling der aan zeeschepen en vaartuigen berokkende schade wordt tot een bedrag van 500,000 frank toegekend aan de gesinistreerden, zedelijke personen, waarvan het op 31 December 1944 of bij het afsluiten der balans voor het maatschappelijke dienstjaar 1944-1945 belegde kapitaal het miljoen niet overtreft.

b) De volledige schadeloosstelling is gelijk aan de ramingswaarde der schade op 31 Augustus 1939 vermenigvuldigd met een veranderlijk wederopbouwcoëfficiënt berekend op grond van den mogelijken kostprijs op het oogenblik waarop de wederopbouw geschiedt.

De berekeningswijze, dienstig als ramingsbasis van de schade op 31 Augustus 1939 zal hij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Il est créé un Office National pour la Reconstruction de la flotte nationale intérieure et rhénane, qui déterminera le coût possible de la réparation ou de la reconstruction de chaque navire ou bateau sur base duquel il serait disposé à faire effectuer des travaux par tous organismes ou entreprises travaillant sous son contrôle.

Un arrêté royal déterminera sa nature juridique, ses attributions, sa composition, son financement et son mode de fonctionnement.

§ 2. Un arrêté royal déterminera, compte tenu à la fois de l'état du marché de la main-d'œuvre, de l'état du marché des matériaux et de la situation du Trésor, le moment et les conditions de l'exercice du droit prévu aux n°s 1, 2, 3 et 4 du § 1 du présent article.

§ 3. a) Les indemnités de réparation fixées aux n°s 1, 2, 3 et 4 du § 1 ci-dessus sont allouées sous déduction :

1° Du pourcentage de vétusté qui affectait le bien au moment du sinistre. Cette déduction ne sera toutefois pas appliquée au sinistré propriétaire d'un seul immeuble dont la valeur vénale au 31 août 1939 était inférieure à 80,000 francs.

2° De la valeur au 31 août 1939 des déchets, mitrailles, matériaux de remploi, épaves, sauvetages et autres éléments qui étaient susceptibles de récupération, pour autant que le sinistré en ait conservé la propriété ou en ait disposé.

3° Des sommes payées aux intéressés ou dues par les pouvoirs publics belges ou étrangers à titre de réparation des biens endommagés.

4° De la valeur normale, au 31 août 1939, des prestations utiles faites en nature par les mêmes pouvoirs publics pour la restauration des biens endommagés.

5° De toutes sommes, recours, indemnités, paiements reçus ou à recevoir de tous organismes publics ou privés, belges ou étrangers, compagnies d'assurances contre risques de guerre, fonds de secours, etc. en couverture ou en compensation partielle ou totale du dommage subi, sous déduction des surprimes payées ou dues à ces organismes.

6° De la partie du bénéfice exceptionnel visé par la loi du 16 octobre 1945 non prélevée au titre de l'impôt extraordinaire.

b) Toutes les sommes payées sur base des arrêtés accordant des avances à valoir sur les indemnités de dommages de guerre seront déduites lors de la première liquidation de ces indemnités.

Er wordt een Nationale Dienst opgericht voor den wederopbouw van de binnenlandsche en Rijnlandsche vloot die den mogelijken kostprijs voor herstel of wederopbouw van ieder zeeschip of vaartuig zal vaststellen op grond waarvan hij ermede zou instemmen deze werken te laten uitvoeren door alle organismen of ondernemingen werkende onder zijn toezicht.

Een koninklijk besluit zal zijn rechtelijken aard, zijn bevoegdheid, zijn samenstelling, zijn financiering en zijn werkwijze vastleggen.

§ 2. Een koninklijk besluit zal, mits gelijktijdige inachtneming van den toestand der werkkrachten, den toestand van de materialenmarkt en dien van de Schatkist, het oogenblik waarop en de voorwaarden waarin het bij n° 1, 2, 3 en 4 van § 1 voorziene recht uitgeoefend mag worden, vaststellen.

§ 3. a) De onder n° 1, 2, 3 en 4 van bovenvermellden § 1 vastgestelde schadeloostelling wordt toegerekend mits aftrek van :

1° Een percent ouderdomsleet dat aan het goed toerekenbaar was op het oogenblik van het schadegeval. Deze aftrek zal echter niet toepasselijk zijn voor den gesinistreerde, eigenaar van één enkel gebouw waarvan de handelswaarde op 31 Augustus 1939 beneden de 80,000 frank was.

2° De waarde op 31 Augustus 1939 van afval, oud ijzer, weder bruikbaar materiaal, wrakken, geredde waren en andere elementen die konden weergewonnen worden voor zoover de gesinistreerde er den eigendom van bewaarde of er over beschikte.

3° De sommen aan de belanghebbenden betaald of verschuldigd door de Belgische of buitenlandsche openbare machten als herstel van de beschadigde goederen.

4° De normale waarde op 31 Augustus 1939 der nuttige prestaties in natura geleverd door dezelfde openbare machten voor het herstel der schade.

5° Alle ontvangen of te ontvangen sommen, hulpverleeningen, vergoedingen, betalingen van alle openbare of privaatorganismen, Belgische of buitenlandsche, verzekeringsmaatschappijen tegen oorlogsrisko, hulpfondsen, enz. tot gedeeltelijke of geheele dekking of vergoeding der geleden schade mits aftrek der aan deze organismen betaalde of verschuldigde bijpremiiën.

6° Het deel der uitzonderlijke winst beoogd bij de wet van 18 October 1945 niet geheven als uitzonderlijke belasting.

b) Alle sommen betaald op basis van de besluiten die voorschotten toeslaan in mindering op de oorlogsschadevergoeding zullen bij de eerste vereffening van deze vergoedingen afgetrokken worden.

§ 4. Les dispositions des §§ 1, 2 et 3 ci-dessus sont applicables également aux sinistrés qui, à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, auraient déjà réparé de leurs deniers partie ou totalité de leurs biens endommagés par faits de guerre.

§ 5. Pour l'application des dispositions du présent article, les biens et revenus des époux non séparés de corps à la date du sinistre sont cumulés, quel que soit le régime matrimonial adopté.

Art. 10.

Toute réquisition en propriété effectuée par l'ennemi ne donne lieu à réparation que si le propriétaire n'a pas été indemnisé de ce chef.

Art. 10bis.

§ 1. Les dommages matériels qui sont la conséquence de l'arrestation ou de la détention des prisonniers politiques donnent lieu à réparation intégrale.

Les dommages matériels visés à l'alinéa précédent comprennent la perte de tous objets : numéraire, bijoux, effets d'habillement, que le prisonnier politique a perdus ou s'est vu enlever suite à son arrestation, son transfert ou sa détention dans des prisons ou des camps de concentration.

Est compris dans les dommages matériels dont la réparation intégrale est reconnue aux prisonniers politiques l'enlèvement de tous objets mobiliers généralement quelconques, suite aux visites domiciliaires ou perquisitions qui ont précédé ou suivi son arrestation.

§ 2. La réparation des dommages prévus au § 1 du présent article sera liquidée par priorité et avant toute autre réparation.

CHAPITRE III.

DES CREDITS DE RESTAURATION.

Art. 11.

En vue de la restauration des biens endommagés par faits de guerre, et jusqu'à la promulgation des lois ultérieures qui étendraient les modalités d'octroi des indemnités de réparation fixées à l'article 9, le sinistré peut, pour la partie des dommages non encore indemnisés, demander à des établissements soumis au contrôle de l'Etat et désignés par arrêté royal, un crédit de restauration auquel l'Etat attache sa garantie.

Cette demande de crédit doit, à peine de forclusion, être introduite conformément aux articles 17 et suivants dans un délai de trois ans à dater de la publication de la présente loi et dans un délai d'un an à dater du sinistre survenu depuis cette publication.

§ 4. De bepalingen van de hierboven vermelde §§ 1, 2, 3 zijn eveneens van toepassing voor de gesinistreerden die, ten dage van het in voege treden van onderhavige wet, reeds met hun eigen penningen een deel of het geheel van hun door oorlogsfeiten beschadigde goederen zouden hersteld hebben.

§ 5. Voor de toepassing van de beschikkingen van dit artikel worden de goederen en inkomsten der niet van bed gescheiden echtgenooten vereënid, welk ook het aangenomen echtelijk regime zij.

Art. 10.

Iedere opeiseling van eigendom door den vijand gedaan, geeft slechts dan recht op herstel indien de eigenaar niet uit dien hoofde werd vergoed.

Art. 10bis.

§ 1. De materiele schade die het gevolg is van in hechtenisneming of opsluiting van politieke gevangenen geeft aanleiding tot volledig herstel.

De stoffelijke schade, beoogd onder voorgaand alinea, omvat het verlies van alle voorwerpen : munt, juweelen, kledingsstukken, die de politieke gevangene verloren heeft of die hem werden afgenomen bij zijn aanhouding, zijn overbrenging of zijn opsluiting.

Is ook begrepen in de stoffelijke schade waarvan de algeheele herstelling aan de politieke gevangenen verleend wordt, het wegnemen van alle om het even welke roerende goederen gedaan tijdens huiszoekingen die hun aanhouding volgden of voorafgingen.

§ 2. De herstelling der bij § 1 van onderhavig artikel voorziene schade zal bij voorrang en vóór iedere andere herstelling vereffend worden.

HOOFDSTUK III.

OVER DE HERSTELLINGSKREDIETEN.

Art. 11.

Met het oog op het herstel van de door oorlogsgebeurtenissen beschadigde goederen, en tot afkondiging van latere wettelijke beschikkingen die kunnen genomen worden in toepassing van §§ 1 en 2 van artikel 9 kan de gesinistreeerde, voor het nog niet vergoede deel der schade, bij inrichtingen, onderworpen aan Staatstoezicht en aangeduid bij koninklijk besluit, een herstellingskrediet aanvragen waaraan de Staat zijn waarborg zal hechten.

Deze kredietaanvraag moet, op straf van verval, overeenkomstig artikelen 17 en volgende, ingediend worden binnen een tijdperk van drie jaar te beginnen met de afkondiging van deze wet en binnen een tijdperk van één jaar te beginnen met den datum van het schadegeval voorgevallen na deze afkondiging.

Le montant de ces crédits et le moment où ils seront accordés seront fixés par arrêté royal.

Art. 12.

Un arrêté royal fixera la quotité du taux d'intérêt des crédits consentis dont l'Etat assume la charge.

Art. 13.

§ 1. L'intervention de l'Etat prévue aux articles 11 et 12 est subordonnée à la condition que le crédit soit affecté à la restauration des biens endommagés, ou que cette restauration ait eu lieu antérieurement. Toutefois, moyennant l'autorisation du Ministre de la Reconstruction, le crédit peut être affecté à la reconstruction ou à l'acquisition de biens de même nature que les biens sinistrés.

§ 2. S'il s'agit de la restauration ou de la reconstruction d'un navire ou d'un bateau, l'intervention de l'Etat est en outre subordonnée à l'immatriculation du bâtiment.

Art. 14.

L'Etat n'attache sa garantie et ne contribue à la charge des intérêts que pour la partie du crédit à laquelle le sinistré a droit, conformément aux dispositions de la présente loi.

Si un crédit supérieur se trouvait déjà garanti, cette garantie ainsi que la contribution à la charge des intérêts seront réduites de plein droit.

CHAPITRE IV.

DE LA PROCEDURE.

Section I. — Procédure de conciliation.

Art. 15.

Les demandes d'intervention de l'Etat sont adressées par les personnes ayant droit à l'indemnité de réparation prévue à l'article 9 ou aux crédits de restauration prévus à l'article 11, à l'exclusion de tout mandataire conventionnel, au Directeur provincial des dommages de guerre du lieu du sinistre, à raison d'une demande par ensemble de fait.

Si le dommage est survenu à un bien en cours de déplacement, il est réputé être survenu au lieu où se trouve l'ensemble de fait, dont le bien sinistré doit être considéré comme un élément.

Het bedrag van deze kredieten en het oogenblik waarop zij zullen toegestaan worden zullen bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Art. 12.

Een koninklijk besluit zal de hoegrootheid van het bedrag van den intrest der toegestane kredieten waarvan de Staat den last op zich neemt, vaststellen.

Art. 13.

§ 1. De bij artikelen 11 en 12 voorziene tusschenkomst van den Staat wordt afhankelijk gemaakt van de voorwaarde dat het krediet gebruikt worde voor het herstellen der beschadigde goederen, of dat dit herstel reeds vroeger geschiedde. Nochtans, mits toelating van den Minister van Wederopbouw, mag het krediet gebruikt worden voor den wederopbouw of de aanwerving van goederen van denzelfden aard als de geteisterde goederen.

§ 2. Gaat het om het herstel of den wederopbouw van een zeeschip of een vaartuig, dan hangt de Staatstusschenkomst nog af van de inschrijving van het vaartuig.

Art. 14.

De Staat hecht enkel zijn waarborg aan en draagt bij tot den last van de intresten voor het deel van het krediet waarop de gesinistreerde, overeenkomstig de beschikkingen van de huidige wet, recht heeft.

Moest reeds een hooger krediet gewaarborgd zijn dan zou die waarborg evenals de bijdrage tot den last der intresten van rechtswege verminderd worden.

HOOFDSTUK IV.

OVER DE PROCEDURE.

Sectie I. — Verzoeningsprocedure.

Art. 15.

De aanvragen voor Staatstusschenkomst worden, met uitsluiting van iederen conventioneelen lasthebber, door de personen die recht hebben op de bij artikel 9 voorziene herstellingsvergoedingen of op de bij artikel 11 voorziene herstellkredieten aan den Provincialen Directeur voor Oorlogsschade der plaats van het ongeval gericht, in verhouding van één aanvraag per feitelijk complex.

Indien de schade berokkend werd aan een goed dat onderweg was, zoo wordt ze beschouwd als berokkend op de plaats waar zich het feitelijk complex bevindt, waarvan het geteisterde goed als een onderdeel moet beschouwd worden.

Si le dommage est survenu à un bien qui ne fait pas partie d'un ensemble de fait situé en Belgique, la demande est adressée au Directeur provincial du domicile du sinistré, et, à défaut de domicile en Belgique, au Directeur provincial du Brabant.

Les conditions de forme et le délai d'introduction des demandes sont fixés par arrêté royal.

Art. 16.

Toute demande contient obligatoirement élection d'un seul domicile en Belgique. Cette élection est valable pour toute la procédure, si elle n'est modifiée par une déclaration, sous pli recommandé, adressée au Directeur provincial qui a reçu la demande.

Art. 17.

En vue de l'instruction de la demande, les directeurs provinciaux ou leurs délégués procèdent à toutes recherches, vérifications, expertises, investigations, estimations, auditions de tiers et, en général, à toutes constatations qui leur semblent utiles.

Ils ont, à cette fin, notamment, le pouvoir le plus étendu de prendre connaissance et copie, sans déplacement, de tous les documents ou dossiers administratifs ou judiciaires, des livres de commerce, de tous documents et de tous les livres, pièces et archives des établissements publics, des établissements d'utilité publique, des sociétés ou des associations.

L'auteur de la demande est tenu de produire tous documents et renseignements qui lui sont demandés. Il peut être tenu compte de tous les éléments quelconques de preuve et de tous témoignages.

Les directeurs provinciaux peuvent avoir recours, pour la détermination des dommages, à des experts étrangers à l'administration qu'ils désignent parmi ceux agréés par le Ministre de la Reconstruction et peuvent leur déléguer les pouvoirs d'enquête nécessaires à leur mission; dans ce cas, ces experts remettent un avis motivé et signé. La signature de ces experts sera précédée du serment : « Je jure que j'ai rempli ma mission en honneur et conscience, avec exactitude et probité. Ainsi m'aide Dieu ».

Art. 18.

Le Directeur provincial fait connaître à l'intéressé, par avis motivé adressé sous pli recommandé à la poste, le montant de l'indemnité ou du crédit qu'il se propose de lui accorder.

Indien de schade berokkend werd aan een goed dat geen deel uitmaakt van een in België gelegen feitelijk complex, zoo wordt de aanvraag gestuurd aan den Provinciaal Directeur van de woonplaats van den gesinistreerde, en, bij gebrek aan een woonplaats in België, aan den Provinciaal Directeur voor Brabant.

De vorm- en tijdvoorwaarden voor het indienen van de aanvragen worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

Art. 16.

Alle aanvraag behelst noodgedwongen keuze van één enkel domicile in België. Deze keuze is geldig voor de geheele procedure, indien zij niet gewijzigd wordt door een verklaring onder aangeteekenden omslag, gericht tot den Provinciaal Directeur die de aanvraag ontving.

Art. 17.

Met het oog op het onderzoek van de aanvraag, gaan de provinciale directeurs of hun afgevaardigden over tot alle opzoekingen, vaststellingen, expertises, navorschingen, ramingen, onderhoor van derden en, over het algemeen, tot alle vaststellingen die hun nuttig blijken. Ze hebben, namelijk te dien einde, de uitgebreidste macht om kennis te nemen en afschrift, zonder verplaatsing, van alle administratieve of rechterlijke dokumenten of dossiers, van handelsboeken, van alle dokumenten en van al de boeken, stukken en archieven der openbare inrichtingen, der inrichtingen van openbaar nut, der vennootschappen en der vereenigingen.

De steller van de aanvraag is ertoe gehouden alle dokumenten en inlichtingen die hem worden gevraagd voor te leggen. Er mag rekening gehouden worden met alle om het even welke bewijsstukken en alle getuigenissen.

De provinciale directeurs mogen, voor de vaststelling van de schade, beroep doen op deskundigen, vreemd aan de administratie, die zij aanduiden onder diegenen erkend door den Minister van Wederopbouw en kunnen hun de voor hun opdracht noodige enkwestmachten overnemen; in dit geval overhandigen deze deskundigen een verklarend en onderteekend advies. Het handteeken van deze deskundigen zal door den eed voorafgegaan worden : « Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, met nauwgezetheid en eerlijkheid heb volbracht. Zoo helpe mij God ».

Art. 18.

De Provinciale Directeur laat, aan den belanghebbende, per verklarend advies, gestuurd onder bij de post aangeteekenden omslag, het bedrag kennen van de vergoeding die hij hem schikt te verleenen.

Le sinistré est invité, en même temps, à se présenter au siège de la Direction, dans un délai de 30 jours, pour formuler ses observations s'il échet. Pendant la durée de ce délai, le dossier est tenu à sa disposition au siège de la Direction.

La comparution doit être personnelle, sauf le cas d'impossibilité à apprécier souverainement par le Directeur.

Le sinistré peut toujours être assisté d'un conseil rentrant dans la catégorie des personnes indiquées à l'article 74 de la présente loi.

Le Directeur donne, en tous cas, acte au sinistré de sa comparution.

Art. 19.

Si, à la suite des observations formulées par le sinistré, l'accord se fait entre lui et le Directeur, au sujet de la somme à lui allouer, il en est immédiatement dressé un acte qui est signé par les deux parties en cause.

Cet acte constitue une convention définitive qui clôt la procédure.

Art. 20.

Si un accord ne peut intervenir, il est éventuellement, après une dernière invitation à comparaître, dressé acte de la position dernière prise par les parties au cours de la discussion.

Si le sinistré est absent ou refuse de signer cet acte, celui-ci fait néanmoins foi de son contenu jusqu'à preuve du contraire.

Art. 21.

Le défaut d'accord ayant été ainsi constaté, le Directeur provincial statue sur la demande par avis motivé, qu'il notifie par pli recommandé, à l'auteur de la demande, au domicile élu.

Un recours contre cette décision est, en tous cas, ouvert au sinistré, dans les conditions prévues à la section II du présent chapitre.

Art. 22.

La décision motivée visée à l'article 21 fixe, en tous cas, le montant minimum à concurrence duquel sera accordée l'indemnité visée à l'article 9 ou garanti le crédit dont il est question à l'article 11.

Art. 23.

Il sera nommé auprès de chaque Direction provinciale un conseiller juridique, docteur en droit.

De gesinistreerde wordt terzelfdertijd uitgenodigd binnen een tijdruimte van 30 dagen, gebeurlijk zijn opmerkingen uit te spreken. Gedurende den loop van die tijdruimte wordt het dossier te zijner beschikking gehouden ten zetel van de Directie.

De aanmelding moet persoonlijk zijn, uitgenomen in geval van onmogelijkheid waarover de Directeur soeverein te oordeelen heeft.

De gesinistreerde mag altijd bijgestaan worden door een raad binnen de categorie blijvend der bij artikel 74 van de huidige wet aangeduide personen.

De Directeur geeft in ieder geval aan den gesinistreerde een bewijs van aanmelding.

Art. 19.

Indien, ten gevolge van de opmerkingen voorggelegd door den gesinistreerde, een overeenkomst wordt bereikt tusschen hem en den Directeur aangaande de hem toe te kennen som, zoo wordt er onmiddellijk een akte van opgesteld die door de twee betrokken partijen wordt onderteekend.

Die akte vormt een definitieve overeenkomst die de procedure definitief afsluit.

Art. 20.

Indien geen overeenkomst kan bereikt worden, wordt er gebeurlijk, na een laatste uitnoodiging om te verschijnen, een akte opgesteld van de laatste door de partijen in den loop van de bespreking ingenomen stelling.

Indien de gesinistreerde afwezig is of weigert de akte te onderteekenen, geldt deze voor juist, wat den inhoud aangaat, tot bewijs van het tegenovergestelde.

Art. 21.

Eens het gebrek aan overeenkomst aldus vastgesteld, beslist de Provinciale Directeur over de aanvraag, door verklarend advies, dat hij, per aangeeekenden brief, aan den steller van de aanvraag, ten gekozen domicilie, beteekent.

Een verhaal tegen deze beslissing blijft, in alle gevallen, mogelijk voor den gesinistreerde, onder de bij sectie II van dit hoofdstuk voorziene voorwaarden.

Art. 22.

De bij artikel 21 beoogde met redenen omkleede beslissing, stelt in ieder geval het minimumbedrag vast tot beloop waarvan de bij artikel 9 beoogde vergoeding zal toegekend of het krediet waarvan sprake in artikel 11 gewaarborgd worden.

Art. 23.

Bij ieder Provinciale Directie zal er een rechtskundig adviseur, dokter in de rechten, worden benoemd.

Ce conseiller juridique exercera les prérogatives du Directeur provincial en matière de juridiction, tant gracieuse que contentieuse.

Les conditions et le mode de nomination ainsi que le montant de la rémunération de ces conseillers juridiques seront fixés par arrêté royal.

Section II. — Procédure contentieuse.

Art. 24.

Il est institué, dans chaque arrondissement judiciaire, une Commission d'Appel dont la mission est de statuer sur les recours visés à l'article 21.

Ces recours ne peuvent porter sur des points au sujet desquels un désaccord n'a pas été constaté par le procès-verbal prévu au susdit article.

Art. 25.

§ 1. La Commission d'Appel est présidée par un Commissaire d'Etat nommé par arrêté royal.

Le Commissaire est assisté de deux assesseurs : un technicien et un sinistré. Le technicien sera choisi par lui selon la nature de l'affaire qui lui est soumise, parmi les personnes figurant sur une liste de 5 noms dressée :

a) En ce qui concerne les sinistres aux habitations, par la Fédération Nationale des Architectes;

b) En ce qui concerne les dommages survenus aux exploitations industrielles et commerciales, par le Président du Tribunal de Commerce du ressort ou, à défaut, par le Président du Tribunal de première instance;

c) En ce qui concerne les dommages subis par les exploitations agricoles, par le Président de la Chambre d'Agriculture de la province;

d) En ce qui concerne les dommages survenus aux bateaux de navigation intérieure, par le Président de l'Office Régulateur de la Navigation Intérieure;

e) En ce qui concerne les dommages survenus aux bateaux de pêche, par le Président du Tribunal de Commerce d'Ostende.

f) En ce qui concerne les dommages survenus aux navires, par le Président du Tribunal de Commerce d'Anvers.

Le sinistré sera choisi par lui sur une liste de 5 noms établie pour chaque catégorie ci-dessus par le Ministre de la Reconstruction.

Les greffiers de la Commission sont nommés par arrêté royal.

Deze rechtskundige adviseur zal zoowel in zake vrijwillige als eigenlijke rechtsspraak de voorrechten van den provincialen Directeur uitoefenen.

De voorwaarden en de wijze der benoeming alsmede het bedrag van de wedden dezer rechtskundige adviseurs zullen worden vastgesteld bij koninklijk besluit.

Sectie II. — Eigenlijke procedure.

Art. 24.

Er wordt in ieder rechterlijk arrondissement een Commissie van Beroep opgericht die tot opdracht heeft te beslissen over het bij artikel 21 beoogde verhaal. Deze verhalen kunnen niet handelen over punten waaromtrent een oneenigheid niet door het bij vermeld artikel voorziene proces-verbaal werd vastgesteld.

Art. 25.

§ 1. De Commissie van Beroep wordt voorgezeten door een Staatscommissaris benoemd bij koninklijk besluit.

De Commissaris wordt bijgestaan door twee assesseurs : een techniek en een gesinistreerde. De techniek zal door hem gekozen worden, volgens den aard der zaak die hem wordt voorgelegd, onder de personen voorkomende op een lijst van vijf namen opgesteld :

a) Voor de schadegevallen aan woningen, door den Nationalen Bond der Bouwkundigen;

b) Voor de aan nijverheids- en handelsuitbatingen berokkende schade, door den voorzitter van de Handelsrechtbank van het rechtsgebied of, bij ontstentenis, door den voorzitter van het Gerechtshof van eersten aanleg;

c) Voor de aan landbouwkundige uitbatingen berokkende schade, door den voorzitter van de Landbouwkundige Kamer der provincie;

d) Voor de aan schepen van binnenlandsche scheepvaart berokkende schade, door den voorzitter van den Regelingsdienst der Binnenscheepvaart;

e) Voor de aan visscherssloepen berokkende schade, door den voorzitter der Handelsrechtbank te Oostende;

f) Voor de aan zeeschepen berokkende schade, door den voorzitter der Handelsrechtbank te Antwerpen.

De gesinistreerde wordt door hem gekozen uit een lijst van vijf namen, voor ieder der bovenvermelde categorieën door den Minister van Wederopbouw opgesteld.

De griffiers van de Commissie worden bij koninklijk besluit benoemd.

Nul ne peut être Commissaire d'Etat s'il n'est Belge, âgé de 35 ans, docteur en droit, et s'il n'a, pendant six ans au moins, été inscrit au tableau de l'ordre des avocats ou des avoués, ou occupé des fonctions judiciaires ou enseigné le droit dans une Université.

Nul ne peut être assesseur s'il n'est Belge et âgé de 25 ans accomplis.

Nul ne peut être greffier s'il n'est Belge et âgé de 25 ans accomplis.

§ 2. Les fonctions de Président et de Vice-Président des Commissions d'Appel et de leurs sections sont incompatibles avec l'exercice de la profession d'avocat.

Nul ne pourra siéger comme assesseur dans une affaire au sujet de laquelle il a été consulté.

Art. 26.

Si les besoins du service l'exigent, un arrêté royal peut subdiviser la Commission en plusieurs sections. Celles-ci seront présidées par des commissaires d'Etat adjoints, vice-présidents, nommés par arrêté royal.

Les conditions requises pour la nomination des présidents sont applicables aux vice-présidents des sections.

Auprès de chaque section il y a un greffier-adjoint, nommé par le Ministre de la Reconstruction.

Nul ne peut être greffier-adjoint s'il n'est Belge et âgé de 21 ans accomplis.

Art. 27.

Le Commissaire d'Etat distribue les affaires entre les diverses sections.

Le Ministre de la Reconstruction fixe l'ordre de service de la Commission et en établit le règlement intérieur. Il détermine les jours et heures d'ouverture des greffes et en règle l'organisation.

Art. 28.

Les rémunérations des président, vice-président, assesseurs, greffier et greffier-adjoint des Commissions d'Appel sont fixées par arrêté royal.

Art. 29.

Le recours contre la décision du Directeur provincial est porté, par l'auteur de la demande, devant la Commission d'appel de l'arrondissement où est situé l'ensemble de fait sinistré.

Niemand kan Staatscommissaris worden indien hij geen Belg, 35 jaar oud, doctor in de rechten is en indien hij niet, gedurende minstens 10 jaar, ingeschreven was op de tabel der Orde van Advokaten en Pleitbezorgers, of rechterlijke functies bekleedde of het Recht onderwees aan een hoogeschool.

Niemand kan assessor zijn die geen Belg is en niet ten volle 25 jaar oud.

Niemand kan griffier zijn die geen Belg is en niet ten volle 25 jaar oud.

§ 2. De functies van voorzitter en van onder-voorzitter bij de Commissies van Beroep en hun afdeelingen, zijn onverenigbaar met de uitoefening van het beroep van advocaat.

Niemand mag als assessor zetelen in een zaak waarover hij werd geraadpleegd.

Art. 26.

Indien de noodwendigheden van den dienst het eischen mag een koninklijk besluit de Commissie in verschillende secties onderverdeelen. Zij zullen voorgezeten worden door adjunct-commissarissen van den Staat, onder-voorzitters benoemd bij koninklijk besluit.

De voorwaarden vereischt voor de benoeming van de voorzitters der Commissie zijn toepasselijk op de onder-voorzitters van de secties.

Bij iedere sectie, is er een adjunct-griffier, benoemd door den Minister van Wederopbouw.

Niemand kan adjunct-griffier zijn die geen Belg is en niet ten volle 25 jaar oud.

Art. 27.

De Commissaris van den Staat verdeelt de zaken onder de verschillende secties.

De Minister van Wederopbouw stelt de diensterorde van de Commissie vast evenals de innerlijke regeling ervan.

Hij bepaalt den dag en het uur voor opening der griffieën en regelt er de organisatie van.

Art. 28.

De Koning stelt de vergoedingen van den voorzitter, ondervoorzitter, de assessors, den griffier en den adjunct-griffier der commissies vast.

Art. 29.

Het verhaal tegen de beslissing van den Provinciaal Directeur wordt, door den steller van de aanvraag, bij de Commissie van Beroep van het arrondissement waar het geteisterde feitelijk complex gelegen is aanhangig gemaakt.

Dans le cas prévu à l'article 15, alinéa 3, le recours est porté devant le Commissaire d'Etat président la Commission d'appel de l'arrondissement dans lequel la décision a été rendue.

Art. 30.

Le recours est introduit par simple déclaration écrite, en personne ou par fondé de pouvoir. Le mandat du fondé de pouvoir autre qu'un avocat ou un avoué est joint à la requête.

Eventuellement, accompagné des pièces à l'appui, il est adressé sous pli recommandé au greffe de la Commission d'Appel, dans le délai de deux mois à partir de la réception par le sinistré de la notification recommandée prévue par l'article 21.

Au cas de refus de réception d'une première notification, ce délai courra à dater de la remise à la poste d'une seconde notification adressée au domicile élu.

Art. 31.

Dès réception du recours, le greffe de la Commission d'appel en avise le Directeur provincial qui a rendu la décision.

Dans les dix jours de la réception de la notification du recours, le Directeur provincial transmet au greffe de la Commission une expédition certifiée conforme de la décision attaquée, ainsi que le dossier de l'affaire.

Art. 32.

L'appelant qui veut faire état de pièces nouvelles est tenu de les faire parvenir par lettre recommandée au greffe de la Commission d'Appel dans le mois d'expiration du délai de recours.

Art. 33.

Le greffe donne aux parties avis de la fixation de l'affaire par lettre recommandée au moins dix jours d'avance. Cette fixation doit être postérieure d'au moins un mois à l'expiration du délai établi par l'article 31.

Art. 34.

Au jour fixé, le Président du siège fait rapport sur l'affaire. Les parties peuvent comparaître en personne ou par mandataire.

Ne sont admis en cette dernière qualité que les avocats ou les personnes agréées spécialement pour chaque cause. La comparution personnelle du sinistré peut toujours être ordonnée.

In het bij artikel 15, alinea 3, voorziene geval, wordt het verhaal aanhangig gemaakt bij den Commissaris van den Staat van het arrondissement waarin de beslissing getroffen werd.

Art. 30.

Het verhaal wordt beteekend door eenvoudige, schriftelijke verklaring, in persoon of door gevolmachtigde. Het mandaat van den gevolmachtigde die geen advocaat of pleitbezorger is wordt bij de aanvraag gevoegd.

Gebeurlijk vergezeld van de bewijsstukken, wordt het per aangeteekenden brief aan de griffie van de Commissie van Beroep gestuurd binnen de twee maand; na ontvangst door den gesinistreerde van de bij artikel 21 voorziene aangeteekende beteekening.

In geval van weigering van ontvangst van een eerste beteekening, zal het tijdperk gaan vanaf den datum van afgifte door de post van een tweede beteekening gericht aan het gekozen domicilie.

Art. 31.

Dadelijk na ontvangst van het verhaal, verwittigt de griffie van de Commissie van Beroep den Provinciaal Directeur die de beslissing trof.

Binnen de tien dagen na ontvangst van de beteekening van het verhaal, overhandigt de Provinciale Directeur aan de griffie van de Commissie, een voor gelijkkluidend verklaard afschrift van de betwiste beslissing, evenals het dossier van de zaak.

Art. 32.

De eischer in beroep die van nieuwe stukken gebruik wenscht te maken is ertoe gehouden ze per aangeteekenden brief aan de Griffie van de Commissie te laten geworden binnen de maand voorzien voor indiening van verhaal.

Art. 33.

De griffie geeft aan de partijen per aangeteekenden brief, minstens tien dagen op voorhand, bericht over de vaststelling van de zaak. Deze vaststelling moet minstens één maand later komen dan het einde van het bij artikel 31 vastgestelde tijdperk.

Art. 34.

Op den gestelden dag brengt de Voorzitter van den zetel verslag uit over de zaak. De partijen mogen persoonlijk of per lasthebber verschijnen.

Worden enkel in deze laatste hoedanigheid toegelaten de advocaten of de personen speciaal voor iedere zaak erkend. Het persoonlijk verschijnen van den gesinistreerde kan steeds bevolen worden.

Les parties déposent leurs conclusions et donnent les explications qui leur paraissent utiles; après quoi les débats sont déclarés clos. L'étude technique de l'affaire est faite par l'assesseur technique, sans qu'il puisse être fait appel à d'autres experts. L'absence des parties ou de l'une d'elles n'empêche pas l'instruction de l'affaire.

Art. 35.

L'administration, les appelants ou leurs fondés de pouvoirs peuvent, à tout moment, jusqu'à la clôture des débats, prendre connaissance au greffe du dossier et des pièces du litige.

Art. 36.

§ 1. La Commission statue par décision motivée. Cette décision, même rendue en l'absence des parties, n'est pas susceptible d'opposition.

Une expédition en sera notifiée par le greffier aux deux parties, sous pli recommandé.

§ 2. Les dispositions de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière judiciaire sont applicables à la procédure prévue par la présente section.

Section III. — Le recours en cassation.

Art. 37.

Le recours en cassation est ouvert aux parties en cause contre la décision de la Commission d'Appel. Quand il émane de l'Etat, il est formé au nom du Ministre par le Directeur provincial qui a rendu la décision dont appel.

Art. 38.

Le recours en cassation se fait par requête à la Cour de cassation. Cette requête contient, à peine de nullité, un exposé sommaire des moyens et l'indication des lois violées.

La requête doit être signifiée au défendeur dans un délai de deux mois à partir de la réception par le requérant de la notification recommandée de la décision prévue à l'article 36, § 1.

Cette signification doit, à peine de nullité, être faite par exploit d'huissier ou par lettre recommandée. En ce dernier cas, le dépôt du pli doit avoir lieu avant l'expiration du délai de deux mois prévu à l'alinéa précédent.

Dans le même délai de deux mois, le pourvoi et la preuve de la signification, éventuellement accompa-

De partijen leggen hun besluiten neer en geven de verklaringen die hun nuttig schijnen waarna de debatten voor gesloten verklaard worden. De technische studie van de zaak wordt door den technischen assessor gedaan zonder dat men beroep moge doen op andere deskundigen. De afwezigheid van de partijen of van een hunner belet het onderzoek van de zaak niet.

Art. 35.

De administratie, de eischers of hun gevolmachtigden mogen, ten allen tijde, tot het einde der debatten, ter griffier kennis nemen van het dossier en van de stukken van het betwiste punt.

Art. 36.

§ 1. De Commissie doet uitspraak door met redenen omkleede beslissing. Deze beslissing, zelfs getroffen bij ontstentenis der twee partijen, is niet onderhevig aan verzet. Een afschrift ervan zal door den griffier aan de twee partijen per aangeteekenden brief beteeekend worden.

§ 2. De beschikkingen van de wet van 15 Juni 1935 over 't gebruik der talen in rechterlijke zaken zijn toepasselijk op de bij deze sectie voorziene procedure.

Sectie III. — De voorziening in verbreking.

Art. 37.

De voorziening in verbreking tegen de beslissing van de Commissie staat voor de betrokken partijen open. Wanneer zij van den Staat uitgaat wordt zij gevoerd door den Provincialen Directeur die de beslissing, waartegen beroep, getroffen heeft.

Art. 38.

De voorziening in verbreking geschiedt door een verzoekschrift tot het Hof van Verbreking.

Dit verzoekschrift behelst op straf van nietigheid een bondige uiteenzetting van de middelen en de aanduiding van de overtreden wetten.

Het verzoekschrift moet beteeekend worden aan den verdediger binnen een termijn van twee maanden vanaf de ontvangst door den aanvrager van de aanbevolen beteeekening der bij artikel 36, § 1, voorziene beslissing.

Deze beteeekening moet op straf van nietigheid gedaan worden door een exploit van deurwaarder of door een aanbevolen brief. In het laatste geval moet het neerleggen van dit geschrift plaats hebben vóór het verstrijken van den termijn van twee maanden voorzien in het voorgaande alinea.

Binnen denzelfden termijn van twee maanden worden de voorziening en het bewijs van de beteeke-

gnés des pièces à l'appui, sont adressés par lettre recommandée au greffe de la Commission qui a rendu la décision.

Art. 39.

Le greffe de la Commission transmet immédiatement au greffe de la Cour de cassation le pourvoi, les pièces à l'appui et le dossier de l'affaire, dans lequel il insère une expédition certifiée conforme de la décision attaquée.

Art. 40.

Dans le mois qui suit la notification du pourvoi, chaque partie peut prendre connaissance, en personne ou par fondé de pouvoir, des pièces déposées et transmettre au greffe de la Cour de cassation, sous pli recommandé, les mémoires et pièces qu'elle juge devoir produire encore.

Pendant le mois qui suit l'expiration du délai prévu à l'alinéa précédent, chaque partie peut prendre connaissance des nouvelles pièces déposées par l'autre partie et y répondre, sous pli recommandé, par pièces et mémoires.

Art. 41.

A l'expiration de ces délais, le pourvoi est jugé tant en l'absence qu'en la présence des parties.

Le greffier de la Cour de cassation notifie aux deux parties une expédition de l'arrêt, par lettre recommandée.

Art. 42.

Si la cassation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant une autre commission, laquelle est saisie de plein droit par l'envoi du dossier accompagné de l'expédition de l'arrêt, fait d'office par le greffe de la Cour de cassation.

Art. 43.

L'emploi des langues devant la Cour de cassation est réglé par les articles 27 à 29 de la loi du 15 juin 1935.

Section IV. — Dispositions générales.

Art. 44.

Les délais fixés par les articles 30 et 38 de la présente loi doivent être observés à peine de déchéance.

ning, eventueel vergezeld van bewijsstukken, aan de griffie der Commissie die de beslissing getroffen heeft, gezonden per aanbevolen brief.

Art. 39.

De griffie van de Commissie maakt onmiddellijk de voorziening, de bewijsstukken en het dossier van de zaak, waarbij zij een gelijkvormig verklaard afschrift van de aangevallen beslissing voegt, over aan de griffie van het Hof van Verbreking.

Art. 40.

Binnen de maand die volgt op de beteekening van de voorziening mag iedere partij, persoonlijk of door een gevolmachtigde kennis nemen van de neergelegde stukken en aan de griffie van het Hof van Verbreking de betoogen en de stukken die zij oordeelt nog te moeten voorleggen, per aanbevolen brief overmaken.

Gedurende de maand die volgt op het verstrijken van het in voorgaand alinea voorziene tijdperk mag iedere partij kennis nemen van de stukken neergelegd door de andere partij en hierop, per aanbevolen brief, door stukken en betoogen antwoorden.

Art. 41.

Bij het verstrijken van deze termijnen wordt de voorziening geoordeeld zoowel bij afwezigheid als bij aanwezigheid der partijen. De griffier van het Hof van Verbreking beteekent aan de twee partijen een expeditie van het arrest per aanbevolen brief.

Art. 42.

Indien de verbreking uitgesproken wordt, wordt de zaak naar een andere commissie verzonden, waarbij zij, van rechtswege, aanhangig gemaakt wordt door het versturen van het dossier vergezeld van de expeditie van het arrest, wat ambtshalve door de griffie van het Hof van verbreking gedaan wordt.

Art. 43.

Het gebruik der talen voor het Hof van verbreking wordt geregeld door de artikelen 27 tot 29 van de wet van 15 Juni 1935.

Sectie IV. — Algemeene beschikkingen.

Art. 44.

De termijnen bepaald door de artikelen 30 en 38 van onderhavige wet moeten onderhouden worden op straf van verval.

Art. 45.

Toute procédure et toute opération quelconque d'instruction effectuées par l'Administration de la Reconstruction sont aux frais de la dite administration.

Les honoraires des experts auxquels l'Administration pourrait avoir recours sont déterminés par des barèmes établis par arrêté royal.

Art. 46.

Les salaires des huissiers et la taxe des témoins sont réglés comme en matière répressive.

Art. 47.

Pour autant qu'il n'y est pas dérogé par les dispositions du présent chapitre, il est fait application pour les recours devant les commissions et devant la Cour de cassation, des règles tracées par la loi du 6 septembre 1895 pour les recours devant la Cour d'appel et devant la Cour de cassation, relatifs aux cotisations fiscales en matière d'impôts directs.

CHAPITRE V.

DES GARANTIES DES CREDITS DE RESTAURATION.

Art. 48.

Le remboursement en principal et accessoires des crédits consentis en vue de la restauration des biens sinistrés est garanti par un privilège portant sur l'ensemble des biens meubles et immeubles du bénéficiaire du crédit. Toutefois, ce privilège peut être limité à certains biens par l'acte d'ouverture de crédit.

Art. 49.

Le privilège institué par l'article 48 a rang :

1. En ce qui concerne les crédits consentis pour la restauration de biens immeubles par nature ou par destination, ou de navires et bateaux susceptibles d'hypothèques :

a) Sur le bien sinistré, avant tous privilèges et hypothèques inscrits antérieurement;

b) Sur les autres biens du débiteur, après les privilèges mentionnés aux articles 19 et 20 de la loi du 16 décembre 1851 et, le cas échéant, après ceux mentionnés aux articles 23 et 24 du Livre II du Code de Commerce ainsi qu'après tous privilèges et hypothèques inscrits antérieurement au jour où le privilège est rendu public.

Art. 45.

Iedere rechtspleging en om het even welke onderzoekshandeling gedaan door het bestuur van wederopbouw is ten laste van genoemd bestuur.

De eereloonen van de deskundigen waarop het bestuur zou kunnen beroep kloen worden bepaald door barema's die vastgesteld worden bij koninklijk besluit.

Art. 46.

De wedden der deurwaarders en de begrooting der getuigen worden geregeld zooals in het strafrecht.

Art. 47.

Voor zoover niet afgeweken wordt van de beschikkingen van het huidig hoofdstuk worden, voor de voorziening bij de commissies en bij het Hof van Verbreking, de regels voorgeschreven door de wet van 6 September 1895 voor de voorzieningen bij het Hof van Beroep en bij het Hof van Verbreking betreffende de fiscale bijdragen in zake rechtstreeksche belastingen, in toepassing gebracht.

HOOFDSTUK V.

DE WAARBORGEN VAN DE HERSTELLINGS-KREDIETEN.

Art. 48.

De terugbetaling der hoofdsom en bijvorderingen van de kredieten toegestaan met het oog op de herstelling der geteisterde goederen wordt gewaarborgd door een voorrecht dat draagt op het geheel der roerende en onroerende goederen van den genietcr van het krediet. Nochtans kan dit voorrecht beperkt worden tot zekere goederen door de openingsakte van het krediet.

Art. 49.

Het voorrecht ingesteld door artikel 48 heeft rang :

1. Inzake de kredieten die toegestaan werden voor de herstelling van door natuur of door bestemming onroerende goederen, of van zeeschepen en vaartuigen die vatbaar zijn voor hypothecken :

a) Op het geteisterd goed voor alle vroeger ingeschreven voorrechten en hypothecken;

b) Op de andere goederen van den schuldenaar na de voorrechten vermeld bij de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 December 1831 en desgevallend, na diegene die vermeld werden bij de artikelen 23 en 24 van Boek II van het Handelswetboek evenals na alle voorrechten en hypothecken ingeschreven vóór den dag waarop het voorrecht openbaar gemaakt werd.

Si le bien sinistré est un immeuble, le privilège s'applique non seulement aux parties bâties pour la reconstruction ou la réparation desquelles les crédits ont été octroyés, mais également aux parties bâties ou non bâties qui constituent une dépendance des immeubles reconstruits ou réparés ou qui forment avec ceux-ci un ensemble de fait.

2. En ce qui concerne les crédits consentis pour la reconstruction de tous autres biens :

a) Sur les immeubles, navires et bateaux susceptibles d'hypothèques, après le privilège dont le rang est déterminé au 1°, litt. a, du présent article et après tous autres privilèges et hypothèques antérieurement inscrits;

b) Sur les autres biens du débiteur, avant tous privilèges et gages constitués sur fonds de commerce, sous réserve cependant du privilège des frais de justice et du privilège visé au 3° de l'article 20 de la loi du 16 décembre 1851, mais pour autant seulement que ce dernier ait été constitué avant l'attribution du crédit.

Art. 50.

Lorsque le crédit de restauration est affecté à la construction sur une assiette autre que celle du bien endommagé, le privilège ne prend rang qu'après les privilèges et hypothèques antérieurement inscrits.

Art. 51.

Les créanciers privilégiés et hypothécaires dont le titre a été inscrit avant le 8 mai 1945 et dont l'inscription est primée par le privilège institué par l'article 48, ont la faculté de faire distraire de l'assiette de ce privilège le fonds et les constructions dans leur état de destruction ou le navire ou bateau, dans son état après sinistre, à concurrence, au maximum, du montant effectif de leur créance, en principal et accessoires, au 8 mai 1945.

L'action en distraction doit être exercée dans les conditions et délais fixés par l'arrêté royal prévu au dernier alinéa du présent article. Elle comporte la fixation, par voie d'une double expertise :

1° De la valeur du bien au 31 août 1939 dans son état de destruction;

2° De la valeur, à la même date, du même bien reconstruit ou restauré dans son état ancien.

Dans les trois mois de la seconde expertise, inscription des procès-verbaux des deux expertises est requise au bureau des hypothèques compétent, con-

Indien het geteisterd goed onroerend is, wordt het voorrecht niet slechts toegepast op de gebouwde deelen voor wier wederopbouw of herstelling kredieten toegestaan werden maar ook op de gebouwde of niet gebouwde deelen die bijgebouwen zijn van de heropgebouwde of herstelde of die met deze een feitelijk complex vormen.

2. Inzake de kredieten toegestaan voor de herstelling van alle andere goederen :

a) Op de onroerende goederen, zeeschepen en vaartuigen die vatbaar zijn voor hypotheek, na het voorrecht waarvan de rang bepaald werd bij 1°, litt. a, van onderhavig artikel en na al de andere vroeger ingeschreven voorrechten en hypotheek;

b) Op de andere goederen van den schuldenaar vóór alle voorrechten en panden gevestigd op een handelszaak nochtans onder voorbehoud van de kosten van het geding en van het voorrecht beoogd onder 3° van artikel 20 van de wet van 16 December 1851, maar slechts voor zoover dit laatste gevestigd werd vóór het toekennen van het krediet.

Art. 50.

Indien het krediet voor herstel aangewend wordt voor den wederopbouw op een ander zetting dan die van het beschadigd goed, neemt het voorrecht slechts rang na de voorrechten en hypotheek die vroeger ingeschreven waren.

Art. 51.

De bevoorrechte en hypotheekhoudende schuldeischers waarvan de titel ingeschreven werd vóór 8 Mei 1945 en waarvan de inschrijving den voorrang niet heeft op het voorrecht ingesteld door artikel 48, hebben het vermogen den grond en de gebouwen in hun staat van vernietiging of het zeeschip of vaartuig, in zijn geteisterden staat, te laten onttrekken aan de zetting van het voorrecht, ten beloop van hoogstens het wezenlijk bedrag van hun schuldverordering op 8 Mei 1945.

De handeling tot afscheiding moet uitgevoerd worden in de voorwaarden en de termijnen bepaald door het koninklijk besluit voorzien in het laatste alinea van onderhavig artikel.

Zij bestaat uit de vaststelling, door middel van een dubbele schatting :

1° Van de waarde van het goed op 31 Augustus 1939 in zijn staat van vernietiging;

2° Van de waarde, op denzelfden datum, van hetzelfde goed dat heropgebouwd of in zijn vroegeren staat hersteld was.

Binnen de twee maanden van de tweede schatting, wordt de inschrijving der processen-verbaal van de twee schattingen vereischt op het bevoegd bureau der

formément à l'article 83 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851, ou des articles 12 et suivants du Livre II du Code de Commerce.

Cette inscription conserve pour l'époque de la réalisation du bien, le droit de préférence des créanciers privilégiés et hypothécaires antérieurs à concurrence de la partie du produit de réalisation déterminée par une fraction ayant pour numérateur le résultat de l'expertise du bien dans son état de destruction, et pour dénominateur la valeur attribuée au bien après restauration.

Les frais des deux expertises et ceux de l'inscription hypothécaire sont avancés par le créancier le plus diligent qui provoque l'action en distraction. Ils s'ajoutent au montant en principal de la créance de ce dernier.

Un arrêté royal règle les modalités de la procédure prévue au présent article.

Art. 52.

Le privilège établi par l'article 48 ne produit effet, en ce qui concerne les immeubles, navires ou bateaux, que s'il est rendu public par une inscription sur les registres du conservateur des hypothèques.

Pour opérer cette inscription, s'il s'agit d'immeubles, l'organisme créancier présente au conservateur soit l'original, soit une copie certifiée exacte de l'acte de crédit et il y joint un bordereau en double exemplaire signé par lui et contenant les indications prescrites à l'article 83 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et par les articles 12 et 16 de la loi du 10 octobre 1913. Les bordereaux précisent également le titre de propriété du débiteur.

S'il s'agit de navires et bateaux, l'inscription est requise dans les formes prévues par les articles 12 et suivants du Livre II du Code de Commerce.

Pour conserver le rang prévu à l'article 49, l'inscription doit être requise dans le délai d'un mois à compter du jour de l'acte constatant l'ouverture de crédit, et elle mentionne que le crédit est consenti pour la restauration des biens sur lesquels l'inscription est requise.

Si l'inscription est demandée à la fois sur les biens à restaurer et sur d'autres biens, les actes et bordereaux spécifient expressément les deux groupes de biens grevés du privilège.

Les inscriptions du privilège sont radiées ou réduites dans les conditions reprises aux articles 92 à 95 de la loi hypothécaire ou, le cas échéant, aux articles 35 et 36 du Livre II du Code de Commerce.

hypotheken, overeenkomstig artikel 83 van de hypotheccaire wet van 16 December 1851, of van de artikelen 12 en volgende van Boek II van het Handelswetboek.

Deze inschrijving behoudt voor het tijdstip van het te gelde maken van het goed, het recht op voorrang van de vroegere bevoorrechte en hypotheekhoudende schuldeischers, ten beloop van het deel van de opbrengst van de te gelde making bepaald door een breuk die als teller den uitslag van de schatting van het goed in zijn staat van vernietiging heeft en als noemer de waarde die, na de herstelling, aan het goed gehecht wordt.

De kosten der twee schattingen en die van de hypotheccaire inschrijving worden voorgeschoten door den gereeden schuldeischer die de handeling tot afscheiding uitlokt. Zij worden bij de hoofdsom der schuldvordering van dezen laatsten gevoegd.

Een koninklijk besluit regelt de bij dit artikel voorziene proceduremodaliteiten.

Art. 52.

Het voorrecht gevestigd door artikel 48 heeft slechts een gevolg inzake de onroerende goederen, de zeeschepen of de vaartuigen wanneer het openbaar gemaakt wordt door een inschrijving in de registers van den bewaarder der hypotheken.

Om deze inschrijving te bewerkstelligen, indien er sprake is van onroerende goederen, biedt de schuldeischer aan den bewaarder hetzij het oorspronkelijk stuk hetzij een overeenkomstig verklaard afschrift van de kredietakte en voegt er een borderel bij in dubbel exemplaar door hem onderteekend en dat de aanduidingen voorgeschreven door artikel 83 van de hypotheccaire wet van 16 December 1851 en door de artikelen 12 en 16 van de wet van 10 October 1913, behelst. De borderellen zullen eveneens den titel van het eigendom van den schuldenaar aanduiden.

Indien er sprake is van zeeschepen en vaartuigen wordt de inschrijving vereischt in de vormen voorzien door de artikelen 12 en volgende van Boek II van het Handelswetboek.

Om den rang voorzien bij artikel 49 te behouden, moet de inschrijving geëischt worden binnen den termijn van een maand vanaf den dag van de akte die de opening van het krediet vaststelt, en zij maakt melding dat het krediet toegestaan werd voor de herstelling der goederen waarvoor de inschrijving vereischt wordt.

Wordt de inschrijving gelijktijdig aangevraagd op de te herstellen goederen en op andere goederen, zoo vermelden de akten en borderellen uitdrukkelijk de twee groepen goederen die het voorrecht genieten.

De inschrijvingen van het voorrecht worden geschrapt of beperkt in de voorwaarden vermeld bij de artikelen 92 tot 95 van de hypotheccaire wet of desgevallend bij de artikelen 35 en 36 van het Boek II van het Handelswetboek.

Toutefois la radiation ou la réduction peuvent être opérées par le conservateur en vertu d'un acte sous seing privé dressé en deux originaux et sur présentation du bordereau contenant la relation de l'inscription du privilège.

Le conservateur fait mention sur ce bordereau de la radiation totale ou partielle de l'inscription.

Art. 53.

Le président du tribunal de première instance du lieu de la situation des immeubles grevés du privilège, au vu d'un certificat hypothécaire constatant l'inscription et à la requête de l'organisme créancier, peut autoriser, s'il échet, ce dernier, à faire vendre tout ou partie de son gage immobilier, dans les formes prévues par la loi du 15 août 1854, article 90, alinéas 2 et 3 et articles suivants.

En ce qui concerne les navires et bateaux, la réalisation est poursuivie, dans les mêmes conditions, conformément aux articles 23 et suivants de la loi du 4 septembre 1908.

Art. 54.

L'organisme créancier peut, après une mise en demeure à signifier au débiteur et avec l'autorisation du Président du Tribunal de première instance, faire saisir, pour sûreté des sommes qui lui sont dues, les biens meubles du débiteur.

CHAPITRE VI.

DROITS DES TIERS.

Art. 55.

Toute cession ou subrogation, à titre gratuit ou onéreux, des droits prévus à la présente loi, accompagnée ou non du transfert des biens sinistrés, même intervenue avant l'entrée en vigueur de la présente loi, exonère l'Etat de toute intervention en faveur tant du cédant que du cessionnaire, relativement au bien sinistré auquel se rapporte la cession.

Art. 56.

Toutefois, la cession ou la subrogation n'exonère pas l'Etat dans les cas suivants :

1° Transfert entre parents ou alliés en ligne directe ou en ligne collatérale, jusqu'au quatrième degré inclus;

2° Partage, ou tous actes équipollents;

3° Apports en sociétés dont la contre-partie consiste uniquement en droits sociaux;

Nochtans mag de schrapping of de beperking gedaan worden door den bewaarder krachtens onderhandsche akte in twee oorspronkelijke exemplaren opgesteld en mits voorlegging van het borderel dat de vermelding der inschrijving van het voorrecht inhoudt.

De bewaarder maakt melding op het borderel van de volledige of gedeeltelijke schrapping van de inschrijving.

Art. 53.

De voorzitter van het tribunaal van eersten aanleg van de plaats waar de gebouwen, die het voorrecht genieten, gelegen zijn, mag, op een eenvoudig vertoon van een hypothecair bewijs dat de inschrijving vaststelt en op verzoek van den schuldeischer, dezen laatste machtigen het geheel of een deel van zijn onroerend pand te laten verkoopen in de vormen voorzien bij de wet van 15 Augustus 1854, artikel 90, alinea's 2 en 3 en volgende artikels.

Voor de zeeschepen en de vaartuigen geschiedt het te gelde maken overeenkomstig artikel 23 en volgende van de wet van 4 September 1908.

Art. 54.

Het schuldeischend organisme kan, na een aanmaning, te beteekenen aan den schuldenaar, en met machtiging vanwege den voorzitter der rechtbank van eersten aanleg, laten beslag leggen, voor de veiligheid van de hem verschuldigde sommen, op de roerende goederen van den schuldenaar.

HOOFDSTUK VI.

OVER DE RECHTEN DER DERDEN.

Art. 55.

Iedere afstand of subrogatie, kosteloos of onder bezwarende voorwaarden, der bij de huidige wet voorziene rechten, al dan niet vergezeld van de overdracht der geteisterde goederen, zelfs voor het invoege treden dezer wet bewerkt, ontheft den Staat van alle tusschenkomst ten gunste van den overdrager zoowel als van den overnemer, inzake het geteisterde goed, waarmee de afstand verband houdt.

Art. 56.

Nochtans ontheft de afstand of de subrogatie den Staat niet in volgende gevallen :

1° De overdracht tusschen bloedverwanten of verbondenen in rechtstreeksche lijn of in zijlinie tot en met den vierden graad;

2° De verdeeling of iedere gelijkwaardige handeling;

3° Inbrengen in vennootschappen waarvan de tegenprestatie uitsluitend uit sociale rechten bestaat;

4° Transfert qui est la conséquence de la liquidation, de la fusion ou de la transformation d'une personne morale.

Art. 57.

Les créanciers du sinistré peuvent, par simple lettre recommandée adressée au Directeur provincial des Dommages de Guerre, notifier à celui-ci leur désir d'intervenir dans la procédure, ainsi que le titre et le montant de leur créance.

Art. 58.

Si cette notification parvient au Directeur provincial des Dommages de Guerre avant que celui-ci ait adressé au sinistré l'avis prévu par l'article 18, cet avis est, le moment venu, adressé également au créancier, qui peut faire, dans le délai de 30 jours, ses observations éventuelles. En pareil cas, aucun accord et aucune décision ne peuvent être pris avant l'expiration de ce délai de 30 jours.

Art. 59.

Les créanciers du sinistré, même hypothécaires ou privilégiés, ne pourront saisir-arrêter entre les mains du Directeur provincial des Dommages de Guerre le montant de l'indemnité qui serait allouée au sinistré en vertu de l'article 9, ni le crédit alloué en vertu de l'article 11.

Cependant, au cas où, par application des dispositions de l'article 56 de la présente loi, l'indemnité de réparation se trouve dissociée de la réparation obligatoire des biens sinistrés, elle pourra être saisie-arrêtée conformément au droit commun.

Art. 60.

1° Sans préjudice aux droits du Trésor et jusqu'à une date qui sera fixée par arrêté royal, nonobstant toute stipulation contraire, les créanciers privilégiés ou hypothécaires ne pourront pas faire vendre leurs gages dans la forme des ventes volontaires, lorsque la destruction de ce gage est la conséquence d'un fait de guerre rentrant dans l'énumération de l'article 2 de la présente loi.

2° Il est accordé aux sinistrés un moratoire hypothécaire portant sur les intérêts stipulés ainsi que sur la tranche d'apurement, à compter de la date du sinistre jusqu'à l'expiration de l'année suivant la reconstruction du bien sinistré.

Cependant, les intérêts et les tranches d'apurement qui auraient été liquidés restent acquis au créancier.

4° De overdracht die het gevolg is van de vereffening, de versmelting of de omvorming van een rechtelijke persoonlijkheid.

Art. 57.

De schuldeischers van den gesinistreerde kunnen door eenvoudigen aangeteekenden brief, gericht tot den Directeur voor Oorlogsschade, aan dezen het recht en het bedrag van hun schuldvordering beteekenen.

Art. 58.

Indien, deze beteekening den provincialen Directeur voor Oorlogsschade bereikt voor dat hij aan den gesinistreerde het bij artikel 18 voorziene bericht toestuurde, wordt dit bericht, ten gepasten tijd, ook aan den schuldeischer gestuurd die, binnen een termijn van 30 dagen, zijn gebeurlijke opmerkingen mag maken. In dit geval mag geen enkele overeenkomst of geen enkele beslissing getroffen worden voor het einde van het dertigdaagsche tijdperk.

Art. 59.

De schuldeischers van den gesinistreerde, hypothecaire of bevoorrechte, zullen geen beslag mogen leggen onder derden, in handen van den Provincialen Directeur, op het bedrag dat aan den gesinistreerde krachtens artikel 9 zal toegekend zijn, noch op het krachtens artikel 11 toegestane krediet.

Nochtans, in geval de herstelvergoeding, door toepassing van de beschikkingen der artikelen 56 en 57 van deze wet, van de verplichte herstelling der geteisterde goederen zou gescheiden zijn, kan er beslag door derden opgelegd worden overeenkomstig het gemeene recht.

Art. 60.

1° Onverminderd de rechten van de Schatkist en tot op een bij koninklijk besluit vast te stellen datum, niettegenstaande iedere tegenovergestelde bepaling, zullen de bevoorrechte of hypothecaire schuldeischers hun panden niet mogen verkoopen in den vorm der vrijwillige verkoopen, indien de vernietiging van dat pand het gevolg is van een oorlogsgebeurtenis vallend binnen de opsomming van artikel 2 der huidige wet.

2° Er wordt aan de gesinistreerden een hypothecair moratorium verleend staande op de bepaalde intresten evenals op de uitzuiveringsschijf, te rekenen van op den datum van het schadegeval tot het verstrijken van het jaar volgend op den wederopbouw van het geteisterde goed.

Nochtans, blijven de intresten en de uitzuiveringschijven, die werden vereffend, verworven aan den schuldeischer.

CHAPITRE VII.

DE LA LIQUIDATION DES INDEMNITES
ET DES CREDITS DE RESTAURATION.

Art. 61.

Il est créé une Caisse autonome des Dommages de Guerre chargée d'encaisser toutes les ressources, tant normales que spéciales, affectées par la présente loi et par toute autre disposition au paiement des indemnités de dommages de guerre, et d'en disposer au profit des sinistrés.

Un arrêté royal déterminera sa nature juridique, les modalités de sa composition et de son fonctionnement.

Art. 62.

1° Le sinistré qui, conformément à l'article 9 de la présente loi, a droit à une *indemnité de réparation* pour les dommages qu'il a subis, se mettra en rapport avec la Direction provinciale des Dommages de Guerre compétente.

2° Celle-ci portera à la connaissance de la Caisse Autonome des Dommages de Guerre et de la coopérative compétente, *ratione loci*, la convention prévue à l'article 19 ou la décision de la Commission d'Appel dont l'expédition certifiée conforme formera le titre de la créance d'indemnité.

3° La Caisse Autonome des Dommages de Guerre donnera l'ordre de payer l'indemnité dont la liquidation s'effectuera par une double inscription : à son Grand Livre et à celui de la coopérative, avec mention de la catégorie à laquelle appartient le sinistré, suivant le système des priorités qui sera déterminé par arrêté royal.

4° Lorsque son tour de rôle est arrivé, le sinistré reçoit une autorisation de bâtir ou de réparer son immeuble, ou de remplacer ses meubles ou ses stocks. Cette autorisation émane du Ministre de la Reconstruction.

5° Les architectes, entrepreneurs et fournisseurs à qui le sinistré s'est adressé pour la restauration de ses dommages dresseront, en triple exemplaire, les factures et les comptes qu'ils revêtiront de leur signature, sous la mention : « Certifié sincère et conforme ».

6° Le sinistré, qu'il soit coopérateur ou non, soumettra les factures et tous documents justificatifs à une double vérification : *technique* du bureau régional de l'Office National de la Reconstruction, *comptable* du bureau régional de la Caisse Autonome. Cette dernière vise, pour paiement, ces fac-

HOOFDSTUK VII.

VEREFFENING DER VERGOEDINGEN
EN DER HERSTELLINGSKREDIETEN.

Art. 61.

Er word een Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade opgericht, belast met het innen zoowel van de gewone als van de uitzonderlijke geldmiddelen, door deze wet en door alle andere beschikkingen bestemd voor de betaling der oorlogsschade-vergoedingen, en er over de beschikken, ten bate van de gesinistreerden.

Een koninklijk besluit zal haar rechtelijken aard, de modaliteiten van haar samenstelling en hare werking vastleggen.

Art. 62.

1° De gesinistreerde die, overeenkomstig artikel 9 van de huidige wet, recht heeft op een *herstelvergoeding* voor schade die hij geleden heeft, zal zich in verbinding stellen met de bevoegde Provinciale Directie voor Oorlogsschade.

2° Deze zal ter kennis van de autonome Kas en de bevoegde cooperatief *ratione loci*, de bij artikel 19 voorziene overeenkomst brengen of de beslissing van de Commissie van Beroep waarvan het voor gelijk-luidend verklaard afschrift zal gelden als bewijs van vergoedingsvordering.

3° De autonome Kas van Oorlogsschade zal bevel geven de vergoeding te betalen waarvan de vereffening zal geschieden door een dubbele inschrijving; in haar Groot Boek en in dat van de Cooperatief, met vermelding van de categorie waartoe de gesinistreerde behoort, volgens het voorrangsstelsel dat door koninklijk besluit zal bepaald worden.

4° Wanneer zijn beurt is aangekomen, ontvangt de gesinistreerde een machtiging om zijn gebouw op te bouwen of te herstellen, of om zijn meubels of voorraden te vervangen. Deze machtiging gaat uit van het Ministerie van Wederopbouw.

5° De bouwkundigen, ondernemers of de leveranciers tot wien de gesinistreerde zich wendde voor het herstel van zijn schade, zullen in triplo de facturen en de rekeningen opmaken die zij van hun handteeken zullen voorzien onder de melding : « Oprecht en gelijkkluidend verklaard ».

6° De gesinistreerde, hij weze medelid der cooperatief of niet, zal deze facturen en alle bewijsstukken voor tweevoudig nazicht voorleggen : *technisch* van den gewestelijken bureau van den Nationalen Dienst voor Wederopbouw, *rekenplichtig* van den gewestelijken bureau der Autonome Kas. Deze ondertee-

tures et documents dûment signés par le sinistré et par le bureau régional de l'Office National de la Reconstruction.

Au vu des signatures ci-dessus, la Caisse Autonome effectuera les paiements en mains des architectes, entrepreneurs et fournisseurs du sinistré, et débitera celui-ci sur son Grand-Livre.

7° Pour ce qui concerne les bateliers sinistrés, la liquidation des indemnités se fera, dans les mêmes conditions, par l'Office National pour la Reconstruction de la flotte nationale intérieure et rhénane.

Toutefois, la vérification technique prévue au n° 6 ci-dessus se fera par le bureau régional de l'Office National précité.

8° Toutes les opérations financières prévues au présent article se feront exclusivement par l'intermédiaire de l'Office des Comptes de chèques postaux, et uniquement par voie de virement.

§ 2. Les modalités de liquidation prévues au § 1 ci-dessus sont également d'application lorsque le sinistré, au moment de la mise en vigueur de la présente loi, aura déjà reconstruit, de ses deniers, tout ou partie de son bien endommagé.

Toutefois, sur production des factures et notes d'honoraires acquittées et dûment visées par la coopérative, la liquidation s'effectuera directement au sinistré, à l'intervention de l'Office des Comptes de Chèques Postaux, et uniquement par virement.

Art. 63.

Les sinistrés qui auront obtenu un *crédit de restauration* conformément à l'article 11 de la présente loi se mettront en rapport avec la Direction provinciale des dommages de guerre.

Celle-ci portera à la connaissance du Ministre soit la convention prévue à l'article 19, soit la décision de la Commission d'Appel, dont l'expédition certifiée conforme formera le titre pour l'obtention de la garantie de l'Etat.

L'Office parastatal désigné aux fins d'octroyer des crédits versera, en cas d'accord, à la Caisse Autonome ou à l'Office National pour la Reconstruction de la Flotte nationale intérieure et rhénane, au tour de rôle du sinistré, la somme allouée à ce dernier à titre de crédit. La liquidation des comptes et factures se fera conformément aux dispositions de l'article 62 de la présente loi.

kent, voor betaling, deze facturen en dokumenten, behoorlijk door den gesinistreerde en den gewestelijke bureau van den Nationalen Dienst voor Wederopbouw onderteekend.

Op vertoon van deze handteekeningen zal de Autonome Kas de betalingen in handen van de bouwkundigen, ondernemers en leveranciers van den gesinistreerde doen en dezen laatste op haar Groot-Boek debiteeren.

7° Voor de geteisterde schippers zal de vereffening van de vergoedingen geschieden onder dezelfde voorwaarden door den Nationalen Dienst voor Wederopbouw van de Nationale binnenlandsche en Rijnlandsche vloot.

Het in bovenvermeld n° 6 voorziene technisch nazicht zal echter door het gewestelijk bureau van voormelden Nationalen Dienst gedaan worden.

8° Alle bij dit artikel voorziene financiële bewerkingen zullen uitsluitend door toedoen van het Postcheckambt geschieden en enkel door overschrijving.

§ 2. De in bovenvermelden § 1 voorziene vereffeningmodaliteiten, zijn eveneens van toepassing indien de gesinistreerde, op het oogenblik van in voegelreden van deze wet, reeds, met eigen middelen, een deel of het geheel van zijn beschadigd goed opnieuw zal hebben opgebouwd.

Nochtans zal, op vertoon der voldane en door de cooperatief behoorlijk afgeteekende facturen en honoraria-nota's, de vereffening rechtstreeks met den gesinistreerde geregeld worden, door toedoen van het postcheckambt en enkel door overschrijving.

Art. 63.

De gesinistreerden die een *herstèlcrediet* zullen bekomen hebben overeenkomstig artikel 11 van deze wet, zullen zich met de Provinciale Directie voor Oorlogsschade in verbinding stellen.

Deze zal, hetzij de bij artikel 19 voorziene overeenkomst, hetzij de beslissing van de Commissie van Beroep waarvan het voor gelijkluidend verklaard afschrift als bewijs voor het bekomen van de Staatswaarborg zal gelden, ter kennis van den Minister brengen.

De parastatale dienst, aangesteld voor de toekenning van die kredieten, zal, in geval van overeenkomst, bij de beurt van den gesinistreerde, de aan dezen laatste als krediet toegestane som, bij de Autonome Kas of den Nationalen Dienst voor Wederopbouw der Nationale binnenlandsche of Rijnlandsche Vloot, storten. De vereffening der rekeningen en facturen zal overeenkomstig de beschikkingen van artikel 62 van deze wet geschieden.

CHAPITRE VIII.
DISPOSITIONS PENALES.

Art. 64.

Est puni de réclusion et d'une amende de 1,000 à 1,000,000 de francs ou d'une de ces peines seulement :

Celui qui fait une déclaration volontairement fausse;

Celui qui, en vue d'appuyer une déclaration, fournit une attestation ou des renseignements qu'il sait inexacts;

Celui qui, chargé d'une mission de constatation ou de contrôle, fait un rapport volontairement inexact.

Art. 65.

§ 1. La condamnation encourue par l'auteur de la demande en vertu de l'article précédent entraîne de plein droit sa déchéance du bénéfice à la présente loi pour tout dommage quelconque. Les sommes qui auraient été touchées seront restituées.

§ 2. Toutes les personnes condamnées par application du même article, à l'occasion d'une même demande, sont solidairement tenues de cette restitution.

Art. 66.

Quiconque refuse de communiquer ou de produire des pièces ou de fournir les renseignements prévus par la présente loi est puni d'une amende de 1,000 à 10,000 francs.

Ce refus est constaté par un procès-verbal dressé par le Directeur provincial ou son délégué, ou par le Président ou le Vice-Président de la Commission d'Appel.

Art. 67.

Les dispositions du Livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues aux articles 64, 65 et 66.

CHAPITRE IX.
DISPOSITIONS FISCALES.

Art. 68.

§ 1. Sont exemptés du droit de timbre tous actes, pièces, jugements et arrêts, leurs copies et expédi-

HOOFDSTUK VIII.
STRAFBEPALINGEN.

Art. 64.

Wordt met opsluiting en een boete van 1,000 tot 1,000,000 frank of een dezer straffen gestraft :

Degene die een vrijwillig valsche aangifte doet;

Degene die, tot staving van een aangifte, een bewijs of inlichting indient die hij weet onnauwkeurig te zijn;

Diegene die, belast met een vaststellings- of nazichtopdracht, een vrijwillig onnauwkeurig verslag opmaakt.

Art. 65.

§ 1. De door den steller der aanvraag, krachtens voorgaand artikel opgelopen veroordeeling, brengt van rechtswege zijn vervalverklaring van het genot dezer wet voor om het even welke schade mede. De sommen die opgestreken werden dienen terugbetaald te worden.

§ 2. Alle personen veroordeeld door toepassing van hetzelfde artikel naar aanleiding van een zelfde aanvraag, zijn solidair verplicht tot deze teruggave.

Art. 66.

Al wie weigert stukken mede te deelen of voor te leggen of inlichtingen te bezorgen, voorzien bij deze wet, wordt gestraft met een boete van 1,000 tot 10,000 frank.

Deze weigering wordt vastgesteld door proces-verbaal, opgesteld door den Provinciaal Directeur of zijn afgevaardigde, of door den voorzitter of den ondervoorzitter van de Commissie van Beroep.

Art. 67.

De beschikkingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op de bij artikels 64, 65 en 66 voorziene misdrijven.

HOOFDSTUK IX.
FISKALE BEPALINGEN.

Art. 68.

§ 1. Worden van het zegelrecht vrijgesteld alle akten, stukken, vonnissen en arresten, hun afschrijf-

tions, relatifs à l'exécution de la présente loi à l'exception :

a) des procès-verbaux de vente de meubles ou immeubles des débiteurs exécutés et de tous actes subséquents intéressant les tiers acquéreurs;

b) des procès-verbaux d'ordre et de distribution par contribution. Les actes et pièces portent en tête l'énonciation de leur destination; ils ne peuvent servir à d'autres fins.

§ 2. Le 2° de l'article 301 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe est remplacé par ce qui suit :

« 2° Les actes, jugements et arrêts relatifs à l'exécution des lois sur la réparation des dommages de guerre, à l'exception :

» a) des procès-verbaux de vente de meubles ou immeubles des débiteurs exécutés et de tous actes subséquents intéressant les tiers acquéreurs;

» b) des procès-verbaux d'ordre ou de distribution par contribution. »

§ 3. Le 1° de l'article 303 du Code précité est modifié comme suit :

1° Les inscriptions prises pour garantir des prêts et ouvertures de crédit visés à l'article 301, 1°, ou dans les lois mentionnées à l'article 301, 2°. »

Art. 69.

Sont réduits de moitié les salaires dus aux conservateurs des hypothèques et aux receveurs de l'enregistrement du chef des renseignements fournis et des formalités accomplies à l'occasion des opérations rentrant dans le cadre de la présente loi.

Art. 70.

Peuvent être copiés ou reproduits par les intéressés, en autant d'exemplaires qu'il est nécessaire, les extraits cadastraux délivrés, à leur demande, par l'administration en vue de l'exécution de la présente loi.

Les copies ou reproductions doivent, comme les documents originaux, porter mention de leur destination. Elles ne peuvent être utilisées à des fins autres que celles visées à l'alinéa précédent.

Art. 71.

1° Lorsque la perte résultant de dommages de guerre à des immeubles ou outillages professionnels

ten en afleveringen, betreffende uitvoering van deze wet, met uitzondering van :

a) Processen-verbaal van verkoop van roerende en onroerende goederen van vervolgte schuldenaars en alle nakomende handelingen welke derde verkrijgers aanbelangen;

b) Processen-verbaal van rangregeling en van verdeeling na ontslag.

De akten en stukken dragen bovenaan de vermelding van hun bestemming; zij mogen voor geen ander doeleinde gebruikt worden.

§ 2. Het 2° van 301 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten word door het volgende vervangen :

« 2° Akten, vonnissen en arresten betreffende de uitvoering van de wetten op het herstel van oorlogsschade, met uitzondering van :

» a) Processen-verbaal van verkoop van roerende of onroerende goederen van vervolgte schuldenaars en alle nakomende handelingen welke derde verkrijgers aanbelangen;

» b) Processen-verbaal van rangregeling en van verdeeling na ontslag. »

§ 3. Het 1° van artikel 303 van voormeld Wetboek wordt als volgt gewijzigd :

« 1° Inschrijvingen genomen tot waarborg van leeningen en kredietopeningen, welke bedoeld worden in artikel 301, 1°, of in de door artikel 301, 2° vermelde wetten. »

Art. 69.

Worden tot de helft herleid de aan de conservators van hypotheeken en aan de ontvangers van het enregistrement uit hoofde van bezorgde inlichtingen en vervulde formaliteiten, naar aanleiding van bewerkingen vallend in het kader van deze wet, verschuldigde loonen.

Art. 70.

Mogen door de belanghebbenden, in zooveel exemplaren als noodig, afgeschreven en nagemaakt worden, de op hun verzoek, door de administratie voor uitvoering van deze wet afgeleverde kadastrale uittreksels.

De afschriften of reproducties moeten evenals de oorspronkelijke dokumenten, de vermelding van hun bestemming dragen. Zij mogen voor geen ander dan de bij voorgaand alinea beoogde doeleinden benuttigd worden.

Art. 71.

1° Zoo het verlies, voortspuitend uit oorlogsschade aan gebouwen of beroepsgereedschap, als

a été actée comme telle dans une comptabilité régulière et dans la mesure où elle n'a pas entraîné une diminution ou réduction des impôts directs, l'indemnité de réparation est considérée, au point de vue fiscal, comme annulant cette perte à la date de comptabilisation de celle-ci.

Le surplus de l'indemnité de réparation est considéré comme une plus-value non réalisée sur immeubles et outillages professionnels.

2° Lorsque la perte visée au 1° n'a pas été actée comme telle dans une comptabilité régulière, la partie de l'indemnité de réparation qui correspond à la valeur, admise par l'Administration fiscale (amortissements déduits), desdits biens sinistrés au jour du sinistre, est considérée comme couvrant à la date du sinistre l'amortissement de la dite valeur. Le surplus de l'indemnité de réparation est seul considéré comme une plus-value non réalisée sur immeubles ou outillages professionnels.

3° Toute somme quelconque perçue à titre de réparation du dommage est assimilée à l'indemnité de réparation.

Art. 72.

Lorsque l'indemnisation n'est pas intégrale, l'indemnité de réparation prévue à l'article 9 de la présente loi est majorée du montant des taxes assimilées au timbre, relatives à la réparation, à la reconstruction ou au remplacement des biens sinistrés, dans la mesure où cette opération tend à reconstituer le patrimoine ancien.

CHAPITRE IX.

DISPOSITIONS DIVERSES.

Art. 73.

Tout organisme ou particulier pratiquant l'assurance, qui a en Belgique son principal établissement, une succursale, un représentant ou un siège quelconque d'opération, doit dénoncer au Ministre de la Reconstruction tout contrat qu'il aurait antérieurement passé avec le sinistré, couvrant les risques de guerre, et qui aurait reçu une exécution quelconque. Il sera tenu d'envoyer au Ministre de la Reconstruction une copie certifiée conforme du dit contrat, dans les trois mois qui suivent le paiement.

Faute de satisfaire à cette obligation, l'assureur est solidairement responsable avec le sinistré, du remboursement de toute somme quelconque qui aurait été payée à celui-ci par suite de son omission, ou dont la restitution n'aurait pas pu lui être réclamée en temps utile.

dusdanig geakteerd werd in een regelmatige boekhouding en voor zoover het geen vermindering of herleiding van rechtstreeksche belastingen na zich sleepte, dan wordt de herstelvergoeding, van fiscaal standpunt uit, beschouwd als dit verlies annulerend, op den dag waarop het gecomptabiliseerd werd.

Het overschot van de herstelvergoeding wordt als een niet verwezenlijkte waardevermeerdering op gebouwen en beroepsgereedschap beschouwd.

2° Zoo het onder 1° bedoelde verlies niet als dusdanig geakteerd werd in een regelmatige boekhouding dan wordt het deel der herstelvergoeding dat beantwoordt aan de door de fiscale administratie aanvaarde waarde (delgingen afgetrokken), der vermelde geteisterde goederen, op den dag van het schadegeval, beschouwd als dekkend — op den dag van het schadegeval — de delging van vermelde waarde. Alleen het overschot van de vergoeding wordt als een niet verwezenlijkte waardevermeerdering op gebouwen of beroepsgereedschap beschouwd.

3° Om het even welk bedrag dat geïnd werd als herstelling der schade wordt gelijk gesteld met de herstellingsvergoeding.

Art. 72.

Indien de vergoeding niet volledig is, zal de herstellingsvergoeding voorzien bij artikel 9 van onderhavige wet vermeerderd worden met het bedrag der met zegel gelijkgestelde taksen, betreffende de herstelling, den wederopbouw of de vervanging der geteisterde goederen, in de mate waarin deze bewerking er toe strekt den vroegeren eigendom opnieuw samen te stellen.

HOOFDSTUK IX.

ALLERLEI BESCHIKKINGEN.

Art. 73.

Ieder organisme dat of partikulier die zich met verzekeringen belast en in België zijn voornaamste inrichting, een bijhuis, een vertegenwoordiger of een zetel heeft, moet aan den Minister van Wederopbouw, ieder kontrakt, dat het of hij vroeger met den geïnteresseerden afgesloten heeft tot dekking van oorlogsrisico en dat een zekere uitvoering kreeg, bekend maken. Het of hij moet aan den Minister van Wederopbouw een overeenkomstig verklaard afschrift van het genoemd kontrakt laten geworden, binnen de drie maanden die op de betaling volgen.

Indien het of hij aan deze verplichting niet voldoet is de verzekeraar hoofdelijk medeverantwoordelijke met den gesinistreerde voor de terugbetaling van om het even welk bedrag dat hem tengevolge van zijn verzuim betaald werd of waarvan de teruggave niet tijdig kon geëischt worden.

Art. 74.

L'assistance aux sinistrés bénéficiaires de la présente loi, soit qu'elle ait pour but leur représentation devant les différentes instances, soit qu'elle vise la constatation et l'évaluation du dommage, ne peut être offerte ou prêtée à titre onéreux que par ceux qui appartiennent à une profession pour laquelle un diplôme ou un arrêté du pouvoir exécutif est légalement requis, ou par des experts notoirement connus comme tels dans la mesure seulement où les services offerts ou prêtés se rattachent à l'exercice normal de leur profession. N'est toutefois pas exclue l'assistance aux sinistrés assurée par les coopératives et groupements agréés par le Ministre de la Reconstruction, conformément aux arrêtés-lois du 21 décembre 1945 et 7 février 1946, relatifs aux avances sur indemnités de dommages de guerre.

Cette assistance comprend notamment la formation des dossiers, la rédaction des rapports, les consultations verbales et écrites, les expertises et la constatation des dommages, la représentation des sinistrés et l'intervention en leur nom ou pour leur compte devant une autorité quelconque.

Art. 75.

Sont nuls, tous engagements souscrits par un sinistré, même antérieurement à la publication de la présente loi, et qui sont contraires aux dispositions de l'article 74.

La répétition des sommes versées par le sinistré peut être poursuivie nonobstant confirmation ou ratification.

De même, sont nulles, de plein droit :

1. Toutes les conventions par lesquelles, à l'occasion d'un procès-verbal de constat ou d'estimation, le sinistré s'engage ou s'est engagé à avoir recours, pour la restauration du dommage, à l'expert qui a établi le constat ou l'estimation.

2. Toutes les conventions stipulant l'abandon d'une quotité de l'indemnité de réparation au profit de la personne ayant prêté son assistance à l'ayant droit.

Art. 76.

Restent en vigueur toutes les dispositions légales des arrêtés des Secrétaires généraux repris dans l'arrêté-loi du 30 novembre 1944, relatif au régime des crédits spéciaux destinés à faciliter la restauration des dommages causés par des faits de guerre à des biens meubles ou immeubles, ainsi que toutes les dispositions des arrêtés-lois concernant la réparation des dommages de guerre aux biens privés,

Art. 74.

De hulp aan de gesinistreerden die genieten van onderhavige wet hetzij zij tot doel heeft hun vertegenwoordiging voor de verscheidene instanties hetzij zij de vaststelling en de raming der schade beoogt mag slechts aangeboden of verleend worden tegen betaling door diegenen die tot een beroep behoren waarvoor een diploma of een besluit van de uitvoerende macht wettelijk geeischt wordt, of door wel befaamde deskundigen, dit slechts in de mate waarin de aangeboden of verleende diensten normaal bij de uitoefening van hun beroep hooren. Nochtans wordt de hulp die door de door het Ministerie van Wederopbouw, overeenkomstig de besluitwetten van 21 December 1945 en 7 Februari 1946, aangaande de voorschotten op oorlogsschadevergoedingen, erkende cooperatieven en bonden aan gesinistreerden verleend wordt niet uitgesloten.

Deze hulp bestaat namelijk in het aanleggen der dossiers, het opstellen der verslagen, de mondelinge en schriftelijke raadplegingen, de schattingen en de vaststelling der schade, de vertegenwoordiging der gesinistreerden en de tusschenkomst in hun naam en voor hun rekening vóór gelijk welke overheid.

Art. 75.

Zijn nietig, alle verbintenissen die door een gesinistreerde werden aangegaan, zelfs vóór de bekendmaking der huidige wet en die strijdig zijn met de beschikkingen van artikel 74.

De terugbetaling der door den gesinistreerde gestorte bedragen mag niettegenstaande bevestiging of bekrachtiging vervolgd worden.

Zijn eveneens van rechtswege nietig :

1. Alle overeenkomsten waardoor naar aanleiding van een proces-verbaal van vaststelling of raming de gesinistreerde de verbintenis aangaat of aanging, voor de herstelling der schade, beroep te doen op den deskundige die de vaststelling of de raming opstelde.

2. Alle overeenkomsten die het afstaan van een gedeelte van de herstellingsvergoeding ten voordeele van den persoon die den rechthebbende heeft geholpen vermelden.

Art. 76.

Blijven in voege alle wettelijke beschikkingen der besluiten van de Secretarissen-generaal vermeld in de besluitwet van 30 November 1944, betreffende het stelsel der bijzondere kredieten bestemd om de herstelling der schade berokkend door oorlogsfeiten aan roerende en onroerende goederen te vergemakkelijken, evenals al de beschikkingen van de besluitwetten betreffende het

pour autant que ces dispositions ne soient pas contraires à la présente loi.

Sont validées les ouvertures de crédit, les avances sur indemnités de dommages de guerre et toutes les opérations financières effectuées en vertu des dispositions légales visées à l'alinéa précédent, pour autant qu'elles ne soient pas contraires à la disposition de l'article 14 de la présente loi.

Art. 77.

Sont nulles et non avenues les décisions rendues par les Commissions de constatation et d'évaluation en exécution des arrêtés des Secrétaires Généraux des 15 février et 15 mars 1941, ainsi que les appels des dites décisions.

Art. 78.

Le Ministre de la Reconstruction est chargé de l'application de la présente loi, qui entrera en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur*.

Donné à Bruxelles, le 7 août 1946.

herstel der oorlogsschade aan private goederen, voor zoover deze beschikkingen niet in strijd zijn met de huidige wet.

Worden geldig verklaard de kredietopeningen, de voorschotten op de oorlogsschadevergoedingen en alle andere financiële handelingen die gedaan werden krachtens de wettelijke beschikkingen beoogd onder het voorgaand alinea voor zoover zij niet in strijd zijn met de beschikkingen van artikel 14 van de huidige wet.

Art. 77.

Zijn nietig en ongeldig de beslissingen getroffen door de Commissies van vaststelling en raming, in uitvoering der besluiten van de Secretarissen-Generaal van 15 Februari en 15 Maart 1941, evenals het verhaal tegen vermelde beslissingen.

Art. 78.

De Minister van Wederopbouw wordt belast met de toepassing van deze wet die in voege zal treden op den dag van haar verschijnen in het *Belgisch Staatsblad*.

Gegeven te Brussel, den 7ⁿ Augustus 1946.

CHARLES.

PAR LE RÉGENT :

Le Ministre de la Reconstruction,

VANWEGE DEN REGENT :

De Minister van Wederopbouw,

Jean TERFVE.